

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

25 juni 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

AANPASSING WERKINGSBEGROTING VLAAMS PARLEMENT 1997

DECREET AANPASSING MIDDELENBEGROTING VLAAMSE GEMEENSCHAP 1997 – STEMMING

DECREET AANPASSING ALGEMENE UITGAVENBEGROTING VLAAMSE GEMEENSCHAP 1997 – STEMMING

DECREET BEGELEIDING BEGROTINGSAANPASSING 1997 – STEMMING

RESOLUTIE ACTIEF EN PASSIEF KIESRECHT ONDERDANEN EUROPESE UNIE BIJ GEMEENTE-RAADSVERKIEZINGEN

RESOLUTIE TOEKENNEN VAST AANDEEL BEGROTING VOOR VLAAMSE WOONPROJECTEN IN DE VLAAMS-BRABANTSE GORDEL

RESOLUTIE FISCAAL AANMOEDIGEN ETHISCH BELEGGEN – STEMMING

RESOLUTIE CONTROLESYSTEEM VLAAMSE OPENBARE INSTELLINGEN – STEMMING

RESOLUTIE THESAURIEBEHEER VLAAMSE HUISVESTINGSMAATSCHAPPIJ – STEMMING

RESOLUTIE FINANCIERING MILIEUBELEID - STEMMINGEN

RESOLUTIE VLAAMS ZEEHAVENBELEID

MOTIE ONDERZOEKSRECHT GEBRUIK EN BEHEER OVERHEIDSGELDEN INZAKE ZEESCHEEPS-BOUW EN SCHEEPSKREDIETEN

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES - STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 50

Woensdag 25 juni 1997
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van de heer Etienne De Groot tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de financiële problemen van de diensten voor palliatieve zorg	1
Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de subsidiëring van kinderkunstencentra, in het bijzonder van het centrum Bronks in Brussel	2
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de verhouding tussen de centra voor justitieel welzijnswerk en de geplande federale justitiehuisen	
Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de verhouding tussen de centra voor justitieel welzijnswerk en de geplande federale justitiehuisen	2
Motie van orde	
Vraag tot opheldering over de stand van zaken	4
Sprekers : de heren André Denys, Chris Vandenbroeke, Jaak Gabriels en Etienne De Groot	
Actuele vragen (Regl. art. 78)(Voortzetting)	
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de resultaten van de voorbije Europese top van Amsterdam	5
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Waalse partijvoorzitters met betrekking tot een nieuwe staatshervorming in 1999 en de reactie terzake van de Vlaamse regering	7
Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de plannen voor een burgerschapsvorming	8
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de afwezigheid van de Vlaamse overheid op de luchtvaartbeurs van Le Bourget,	9
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het ontbreken van een Vlaamse afvaardiging in een recente handelsmissie naar Taiwan	10
Actuele vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het rapport-Dilleman inzake de optimalisering van het universitaire aanbod in Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het rapport-Dilleman inzake de optimalisering van het universitaire aanbod in Vlaanderen	11

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de wijzigingen aan het toelatingsexamen voor de opleiding tot arts of tandarts	13
Actuele vraag van de heer Dirk Van Mechelen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over onderwijs aan kinderen van kandidaat-politieke vluchtelingen tijdens het ontvankelijkheidsonderzoek	14
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het beleid inzake de afbraak van illegale bouwwerken en de bouwvergunning voor de BRTN-zendmast in Sint-Pieters-Leeuw	15
Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van het advies van de Raad van State met betrekking tot Vlaminov	
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van het advies van de Raad van State met betrekking tot Vlaminov	16
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de tussenkomenst van de Limburgse Reconversiematschappij bij politici ten voordele van een positief advies voor de vestiging van het Fenixproject	17
Voorstel van resolutie van de heren Paul Dumez, Jaak Gabriels, Robert Voorhamme, Jan Penris, Herman Lauwers en Patrick Lachaert betreffende het Vlaamse zeehavenbeleid – 673 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking (Voortzetting)	19
Sprekers : de heren André Van Nieuwkerke, Jan Penris, Herman Lauwers, Johan Malcorps, Ward Beysen, Jaak Gabriels, Joachim Coens, Robert Voorhamme, Jos Stassen en Jean-Marie Bogaert	
Voorstel van resolutie van de heer Herman Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen – 704 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 8	
Bespreking	28
Sprekers : de heren Francis Vermeiren, verslaggever, Herman Suykerbuyk, Ward Beysen, Marc Van Peel, Tuur Van Wallendael, Joris Van Hauthem, Walter Vandenbossche, Etienne Van Varenbergh, Jos Geysels en Christian Van Eyken, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Nelly Maes, de heer Georges Cardoen en minister Leo Peeters	
Motie van de heren Karel De Gucht, Patrick Lachaert, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen tot uitoefening van het recht van onderzoek over het mogelijk onoordeelkundig gebruik en beheer van overheidsgelden inzake zeescheepsbouw en scheepskredieten sinds 1 januari 1989 – 702 (1996-1997) – Nr. 1	
Bespreking	49
Sprekers : de heren Karel De Gucht, Marc Van Peel, mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Jean-Marie Bogaert, Jos Stassen, Paul Deprez en Patrick Lachaert en mevrouw Nelly Maes	
Aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 1997 Beraadslaging en stemming	59
Voorstel van resolutie van de heer Luk Van Nieuwenhuysen betreffende het toekennen van een vast aandeel van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor Vlaamse woonprojecten in de Vlaams-Brabantse gordel – 717 (1996-1997) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	59
Sprekers : de heren Johan De Roo, Luk Van Nieuwenhuysen en André Denys	
Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997 – 13-A (1996-1997) – Nr. 1	

– 18 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3	
– 21 (1996-1997) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	61
Sprekers : de heren Jacques Timmermans en Stefaan Plateau	
Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997	
– 13-A (1996-1997) – Nr. 1	
– 19-A (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7	
– 21 (1996-1997) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	63
Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997	
– 660 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 14	
Hoofdelijke stemming	65
Voorstel van resolutie van de heer Carl Decaluwé c.s. betreffende het fiscaal aanmoedigen van het ethisch beleggen	
– 614 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	66
Spreker : de heer André Denys	
Voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels betreffende het juridisch kader, het financieel belang en de audit van het controlesysteem van de Vlaamse Openbare Instellingen	
– 644 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	68
Sprekers : de heren Stefaan Platteau en Gilbert Bossuyt	
Voorstel van resolutie van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels betreffende het thesauriebeheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	
– 655 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	70
Voorstel van resolutie van de heren Leonard Quintelier en Jef Van Looy betreffende de financiering van het milieubeleid	
– 667 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 6	
Aangehouden stemming	72
Hoofdelijke stemming	73
Voorstel van resolutie van de heren Paul Dumez, Jaak Gabriels, Robert Voorhamme, Jan Penris, Herman Lauwers en Patrick Lachaert betreffende het Vlaamse zeehavenbeleid	
– 673 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	75
Voorstel van resolutie van de heer Herman Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen	
– 704 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 8	
Aangehouden stemmen	76
Sprekers : de heren Michiel Vandenbussche, Herman Suykerbuyk, Joris Van Hauthem en Paul Van Grembergen	
Hoofdelijke stemming	82
Motie van de heren Karel De Gucht, Patrick Lachaert, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen tot uitoefening van het recht van onderzoek over het mogelijk onoordeelkundig gebruik en beheer van overheidsgelden inzake zeescheepsbouw en scheepskredieten sinds 1 januari 1989	

– 702 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	84
Met redenen omklede motie van de heren Felix Strackx en Wilfried Aers tot besluit van de op 4 juni 1997 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de brochure “Het vrijblijvende voorbij” met betrekking tot het beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden – 688 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Felix Strackx en Paul Van Grembergen, mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Jos Geysels	85
Met redenen omklede motie van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot besluit van de op 5 juni 1997 door mevrouw Cecile Verwimp-Sillis in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de uitbreidingsplannen van de luchthaven van Zaventem – 691 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : mevrouw Cecile Verwimp-Sillis, mevrouw Sonja Becq en de heer Francis Vermeiren	88
Met redenen omklede motie van de heer Francis Vermeiren tot besluit van de op 5 juni 1997 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de recente uitspraken van de minister betreffende de uitbreiding van de luchthaven van Zaventem en het aanleggen van nieuwe ontsluitingswegen naar de luchthaven – 692 (1996-1997) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Sprekers : de heren Francis Vermeiren en Michel Doomst en mevrouw Cecile Verwimp-Sillis	90
Met redenen omklede motie van de heren Johan Sauwens en Johan Malcorps tot besluit van de op 10 juni 1997 door de heren Johan Sauwens, Ward Beysen en Johan Malcorps gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het experiment met gratis openbaar stadsvervoer in Hasselt en de implicaties ervan voor het globale mobiliteitsbeleid van de Vlaamse regering – 695 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemmingen	93
Met redenen omklede motie van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van de op 12 juni 1997 door de heer Jos Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen voor een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en de gevolgen voor de toekomst van de dorpsgemeenschap van Doel – 703 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemmingen Sprekers : mevrouw Nelly Maes, de heren Jos De Meyer, Jos Stassen, Frans Wymeersch en Karel De Gucht	96
Met redenen omklede motie van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris tot besluit van de op 12 juni 1997 door de heer Jos Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen voor een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en de gevolgen voor de toekomst van de dorpsgemeenschap van Doel – 701 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemmingen	101
Regeling van de werkzaamheden	105

VOORZITTER : De heer Marc Olivier, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogart, Gilbert Bossuyt, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaerts, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamp-helaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindkens, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Gerda Raskin, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijk, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke,

Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegheem, Tuur Wal-lendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Emiel Verrijken, Carlos Lisabeth : gezondheidsre-den ;

Louis Bril : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Leo Goovaerts

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)

Actuele vraag van de heer Etienne De Groot tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de financiële problemen van de diensten voor palliatieve zorg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Groot tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de financiële problemen van de diensten voor palliatieve zorg.

Aangezien de heer De Groot afwezig is, wordt de vraag geschrapt.

Minister-president Van den Brande is nog niet aanwezig. De vragen die tot hem gericht zijn, worden uitgesteld tot later in deze vergadering.

De leden die een vraag willen stellen die zo dringend is dat dit in de plenaire zitting moet gebeu-

ren, moeten hier ook aanwezig zijn bij het begin van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Kathy Lindekens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de subsidiëring van kinderkunstencentra, in het bijzonder van het centrum Bronks in Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Lindekens tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de subsidiëring van kinderkunstencentra, in het bijzonder van het centrum Bronks in Brussel. (*Rumoer*)

Mevrouw Lindekens heeft het woord.

Mevrouw Kathy Lindekens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik wist niet dat de volgorde van de vragen was veranderd.

De voorzitter : Mevrouw Lindekens, de volgorde van de vragen is perfect gevolgd. Als de minister niet aanwezig is, wordt de vraag uitgesteld. Iedereen wordt verondersteld aanwezig te zijn op het ogenblik dat de zitting begint.

Mevrouw Kathy Lindekens : Mijnheer de minister, vorige week is er actie gevoerd door kinderen in het kinderkunstenhuis Bronks in Brussel. Dat centrum bestaat vijf jaar en sleurt sinds zijn bestaan een heleboel problemen met zich mee.

Bronks was het eerste kinderkunstenhuis in Vlaanderen. Het is nog altijd het enige Nederlandstalige huis dat in Brussel kinderprogramma's in het Nederlands brengt. Zoals andere kunstenhuizen voor kinderen, bijvoorbeeld Villanella in Antwerpen, werken ze om te overleven met de neus net boven water. Zij bieden een programma voor kinderen dat furore maakt tot ver over de grenzen.

Deze programmatie overleeft echter met zeer veel moeite. De subsidiëring beantwoordt niet aan de maatschappelijke relevantie. Bronks werkt met kinderen uit concentratiescholen. Zij werken aan de maatschappelijke en culturele verbreding van hun horizon. Zij brengen erkende kunstenaars ertoe om projecten te maken voor kinderen. Zij verruimen het cultuurlandschap.

Binnenkort wordt de begroting opgemaakt. In welke ruimte voorziet u als minister van Cultuur voor dit zeer specifieke Nederlandstalige project in Brussel en voor de kinderkunstencentra in het algemeen ? De raad van advies voor podiumkunsten is het kindertheater niet altijd genegen.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de problematiek van het Bronkstheater is me bekend. In tegenstelling tot wat u suggereert, worden zij niet beoordeeld door de adviescommissie. Zij worden gefinancierd binnen het kader van de basisallocatie Brusselse podia. Paleis vzw, vzw Luna en de Beursschouwburg maken daar ook deel van uit.

Bronks levert onmiskenbaar goed werk. Zij krijgen dan ook meer middelen dan anderen. Zij ontsnappen aan de adviescommissie. Andere kinderkunstencentra krijgen 8 miljoen frank. Bronks krijgt 9,8 miljoen frank. Zij krijgen ook nog middelen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Uit een andere post krijgen ze nog een miljoen frank. Hun middelen zijn momenteel in vergelijking met anderen beduidend hoger. Er is ook een duidelijke evolutie waar te nemen. Tijdens de afgelopen vijf jaar zijn hun middelen met 30 percent toegenomen.

Ik wil deze vraag zeker niet verwaarlozen, maar ik moet ze in een globale context plaatsen en de vergelijking maken met vergelijkbare instituten. Bronks heeft verschillende bronnen. De hele balans wijst uit dat Bronks over het dubbele van de middelen van anderen beschikt. Dat zegt uiteraard niets over de toekomst. Ik kan wel al zeggen dat de marge waarover we beschikken zeer beperkt zal zijn en dat al mijn vragen slechts een deel zijn van de gehele afweging die de Vlaamse regering terzake zal doen.

In mijn begrotingsfiches had ik voor 1998 een subsidieverhoging voorzien voor Bronks, iets wat ik trouwens al gedaan had bij de begrotingscontrole. Voor 1997 hebben ze nog een half miljoen frank extra gekregen. Voor 1998 zal een en ander uiteindelijk toch worden afgewogen ten opzichte van de gehele cultuurbegroting.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur,

Gezin en Welzijn, over de verhouding tussen de centra voor justitieel welzijnswerk en de geplande federale justitiehuizen

Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de verhouding tussen de centra voor justitieel welzijnswerk en de geplande federale justitiehuizen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Becq en mevrouw Ceysens tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de verhouding tussen de centra voor justitieel welzijnswerk en de geplande federale justitiehuizen.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, begin deze week kondigde federaal minister van Justitie De Clerck naar aanleiding van een activiteit van de Koning Boudewijnstichting aan dat hij wilde overgaan tot de oprichting van justitiehuizen.

Die justitiehuizen zouden een bemiddelende, rechtshulpverlenende en repressieve functie hebben. Bovendien zou er zowel met de advocatuur als met de hulpverlening op justitieel vlak worden samengewerkt. Als voorbeeld stipte hij de bemiddeling aan bij echtscheidingen, bijvoorbeeld in verband met het hoede- en bezoekrecht. Het gaat dus over een thematiek die niet alleen kadert in het Vlaamse algemeen welzijnswerk, maar ook in de bijzondere jeugdzorg.

Mijnheer de minister, ik wilde u vragen of er overleg is geweest om een samenwerking uit te bouwen tussen het Vlaamse en het federale niveau op het vlak van justitiële hulpverlening aan mensen in moeilijkheden.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag is van dezelfde aard. Ik was vorige maandag aanwezig op de studiedag van de Koning Boudewijnstichting, en ik meen begrepen te hebben dat de justitiehuizen het gerecht met een menselijk gelaat moeten worden.

Ik was verbaasd toen ik zag dat de verschillende gemeenschappen bij het debat mee rond de tafel zaten. Bij de bespreking van het Vlaams actieplan had u immers gezegd dat er nog geen duidelijkheid bestond over de functie van de justitiehuizen die

zouden worden uitgebouwd door de federale overheid.

De vertegenwoordiger van mevrouw Onkelinx zei zelfs dat er op het kabinet van de minister al is gepraat met de verschillende gemeenschappen. Mijn vraag is dan ook eenvoudig. Doet ons justitieel welzijnswerk mee met die justitiehuizen of niet ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : U zegt, mevrouw Ceysens, dat u nog in onzekerheid verkeert, maar dat is gewoon omdat de minister het zelf nog niet weet. Ik heb met minister De Clerck al over deze aangelegenheid gesproken, vermits we in hetzelfde arrondissement wonen en nog altijd met elkaar spreken. Echt formeel overleg is er nog niet geweest. Het concept van de justitiehuizen is bovendien nog niet afgelijnd. De toepassingen ervan zijn overal verschillend, en dus zijn er nog geen echte conclusies. Dit betekent dus dat op de eerste plaats het federale niveau duidelijkheid moet scheppen.

We moeten er ook rekening mee houden dat hulpverlening iets anders is dan justitie en zijn eigen rationaliteit en verantwoordelijkheid kent. Ik denk hierbij alleen nog maar aan de meldingsplicht van een hulpverlener aan justitie, terwijl in andere situaties – denk aan de vertrouwensartsencentra – een deontologie kan spelen die dit niet verplicht. Hoe zal dus de relatie tussen beide verlopen ?

Op dit ogenblik zijn er nog zo veel onduidelijkheden dat ik op uw vraag niet met een ja of neen kan antwoorden. We zijn wel bereid samen aan tafel te gaan zitten en samen te werken, maar dan wel als elkaars gelijken en met respect voor de eigenheid en de verantwoordelijkheid van de sectoren. Op grond van de samenwerkingsakkoorden en -protocollen kunnen we in dit verhaal vooruitgang boeken.

We moeten bovendien argwanend toekijken op wat gebeurt in die justitiehuizen. Zo kwam tijdens de studiedag bijvoorbeeld de bemiddeling bij echtscheiding aan bod. We moeten aandachtig toekijken hoe deze bemiddeling wordt gedefinieerd en nagaan of men onze bevoegdheden niet uitholt. Mevrouw Becq heeft door een voorstel van decreet blijk gegeven van een grote belangstelling voor dit onderwerp.

Ik kan de vraag dus niet beantwoorden met een ja of een neen. We moeten eerst duidelijkheid scheppen vooraleer ons in een verder gesprek te engageren.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : De vraag lijkt misschien voorbarig, maar men kan die samenspraak nooit vroeg genoeg organiseren. We moeten tot een goede afbakening komen en zorgen dat men op het justitiële terrein binnen de justitiële grenzen blijft.

Het belangrijkste is dat mensen die hulp nodig hebben, niet terechtkomen in een landschap waar ze niet meer weten waar ze aan toe zijn.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat die onduidelijkheid geen gebrek aan visie betekent, want zo ervaar ik het.

Minister Luc Martens : Het is iets te gemakkelijk om dat in zulke termen te stellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Minister Van den Bossche is nog niet aanwezig. De samengevoegde vragen van de heren Vandenbroeke en Voorhamme die tot hem gericht zijn, worden uitgesteld tot de aankomst van de minister.

MOTIE VAN ORDE

Vraag tot opheldering over de stand van zaken

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement, heeft de heer Denys bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik heb het woord bij motie van orde gevraagd, niet om in te gaan op een actuele vraag, maar om mij uit te spreken over de werkzaamheden zoals die hier nu geleid worden.

Ik waardeer dat u al het mogelijke doet om ervoor te zorgen dat iedereen hier op tijd is. Ik wil u vragen om de vraag van de heer De Groot toch te behandelen. Ik wil erop wijzen dat deze vergadering al verschillende keren te laat is begonnen. De voorzitter van de vergadering, de heer De Batselier, heeft bovendien gevraagd om de vergadering te stoppen om kwart na twaalf. We hebben daarmee ingestemd, alhoewel we ook hadden kunnen

doorgaan tot kwart voor een. Onze fractie draagt steeds constructief bij tot een goede organisatie van de werkzaamheden. Ik zou het bijzonder jammer vinden dat de vraag van de heer De Groot afgevoerd wordt omdat hij een minuutje te laat was.

De voorzitter : U hebt reden tot klagen als de ministers afwezig en de parlementsleden aanwezig zijn. Als de minister hier wel is, dan worden alle leden die actuele vragen hebben ingediend, verondersteld op tijd te zijn. Dat is de regel die door het Bureau werd overeengekomen. Ik hou me strikt aan de bepalingen van het Reglement.

De volgorde van de actuele vragen werd op tijd meegedeeld. De vergadering werd geopend om twee uur. Ik ben verantwoordelijk voor de orde en organisatie van de werkzaamheden.

De heer Chris Vandenbroeke : De minister is er niet.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, het spijt me dat de betrokken minister nog niet aanwezig is.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik beschouw uw houding als een uitdrukking van pure willekeur. U kunt kiezen om alles strikt toe te passen, maar men heeft ook al verschillende keren een beroep gedaan op de oppositie om in de geest van samenwerking een niet strikte toepassing van het Reglement te gedogen. Indien u nu voor de strikte toepassing kiest, dan zullen wij dit vanaf nu ook steeds doen.

De voorzitter : Dat recht hebt u, mijnheer Denys. Het Reglement is er om te worden toegepast. (*Rumoer*)

De heer Jaak Gabriels : Dit is pure willekeur !

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik wil het niet over willekeur hebben. Ik wil deze zaak wel op een ernstige manier benaderen. Ik deel de mening van de heer Denys. Om kwart over twaalf wist ik niet wanneer mijn actuele vraag aan bod zou komen, want door omstandigheden heeft voorzitter De Batselier op dat tijdstip de ochtendvergadering gesloten en aangekondigd dat de namiddagvergadering om twee uur begon.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, u bent wel op tijd, maar de minister is niet aanwezig en kan uw vraag dus niet beantwoorden.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, als ik hier op tijd ben, dan wil ik ook mijn mening kunnen verdedigen. Ik wil niet op zo een manier worden onderbroken.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, u hebt uw mening reeds gegeven.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn mening nog niet kunnen geven. Ik sta er op dat dit alles wordt genotuleerd.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, dat zal gebeuren.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de voorzitter, ik ben nog niet uitgepraat. Beschikt u over enige luisterbereidheid ? U onderbreekt parlementsleden zoals de heer Denys, wanneer die iets wensen in te brengen. U snauwt ons af. Welke manier van werken is dit ? Ik herhaal dat ik wens dat dit allemaal genotuleerd wordt.

Ik wil nu heel ernstig en rustig mijn mening kwijt. Ik heb de ervaring dat minister Van den Bossche altijd tussen half drie en drie uur komt binnenwaaien. Iedereen weet dit. We gaan er dan ook van uit dat wij ons tegen half drie kunnen opwarmen voor een actuele vraag. Nu is de minister hier niet, maar ik wil wel een actuele vraag stellen over het rapport-Dillemans.

Ik hoor al twee jaar in dit Vlaams Parlement – en ik ben daar blij over – dat we soepel moeten optreden. Ten tweede hoor ik al 25 maanden lang zeggen dat we iets visionair moeten brengen, dat wij de toekomst moeten voorbereiden. Wel, deze actuele vraag is zeer toekomstgericht, want ze gaat over het rapport-Dillemans, de kennismaatschappij en wat er in de toekomst moet gebeuren. Mijnheer de voorzitter, als u nu op deze manier deze actuele vraag wilt schrappen, dan hypothekeert u de toekomst.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, ik zal u onmiddellijk antwoorden. Uw vraag werd niet afgevoerd. U kunt ze stellen als de minister aanwezig is. Ik neem aan dat het toch uw bedoeling is om een antwoord op uw vraag te krijgen.

Wij verwittigen de ministers wanneer de lijsten worden opgemaakt. De beurtrol is niet altijd dezelfde. Er wordt verondersteld dat zowel de par-

lementsleden als de ministers aanwezig zijn. Vanzelfsprekend wordt daarbij rekening gehouden met de volgorde. Dat houdt echter een risico in. Een minister kan bijvoorbeeld verhinderd zijn, en dan moet hij vervangen worden.

Ik stel voor om niet nog meer tijd te verliezen en verder te gaan met de actuele vragen.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil u op een heel rustige manier vragen of de vraag van de heer De Groot al dan niet werd afgevoerd.

De voorzitter : Deze vraag werd afgevoerd omdat de minister niet meer beschikbaar is.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, dan wil ik u vragen om de minister opnieuw op te roepen.

De voorzitter : Dat is mogelijk, maar dit zou op het einde van de vergadering moeten gebeuren.

De heer Etienne De Groot : Mijnheer de voorzitter, ik wil u erop wijzen dat de minister bereid was om de vraag te beantwoorden.

De voorzitter : Mijnheer De Groot, de volgorde is de volgorde en die moet worden gerespecteerd.

De heer Etienne De Groot : De minister is hier gebleven zolang zij kon.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)(Voortzetting)

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de resultaten van de voorbije Europese top van Amsterdam

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de resultaten van de voorbije Europese top van Amsterdam.

Voorzitter

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij dat ik mijn vraag mag stellen. Mijnheer de minister-president, collega's, we hebben allemaal vernomen dat objectieve waarnemers hebben vastgesteld dat de Europese top van Amsterdam een mislukking is geworden.

Ik lees ook het communiqué van de vakbonden ACV en ABVV die diep ontgoocheld zijn en vrezden dat we geen Europa met een echt sociaal klimaat zullen krijgen. Ze stellen vast dat er een sociaal protocol is en dat er een mini-opvolgingsconferentie komt rond werkgelegenheid. Maar er is geen schot gekomen in het belangrijkste strijdpunt, waarop al verschillende keren gewezen is in dit halfroond, namelijk het doorbreken van de unanimiteitsregel en het stemmen met een gekwalificeerde meerderheid over belangrijke materies op sociaal vlak, werkgelegenheids- en milieuvlak.

Er zijn enkele dingen bereikt op het vlak van cultuur en taalgebruik waar we wel gelukkig om kunnen zijn. We hebben hier echter ter voorbereiding van de top van Amsterdam verschillende resoluties goedgekeurd in het verlengde van de werkgelegenheidsdiscussie en de discussie over Renault-Vilvoorde. Telkens werd aangedrongen op serieuze veranderingen in de besluitvorming op het sociale en ecologische vlak. Dat is nu totaal niet gegarandeerd.

Daarom wens ik u deze vraag te stellen, mijnheer de minister-president : vindt u dat de resultaten in overeenstemming zijn met de stemmingen over de resoluties in dit parlement en met het standpunt dat ook de Vlaamse en de federale regering hebben ingenomen ? Zo niet, welke stappen zult u dan ondernemen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Malcorps, ik vind het nogal merkwaardig dat u door middel van een actuele vraag, tevens sloganmatig, ongeordend en weinig diepgaand de evaluatie vraagt van de top van Amsterdam.

Het zou niet van goed werk getuigen om op die manier te handelen. De afspraken liggen voor om over dit belangrijke punt, dat ook in de commissie en in de plenaire vergadering uitvoerig aan bod is

gekomen, ruim de tijd uit te trekken om onze Vlaamse evaluatie te maken. Het getuigt niet van een ordelijke benadering om een aantal flitsen naar voren te brengen. Dat is uw goed recht, maar u mag dat niet koppelen aan een grondige evaluatie van het verdrag van Amsterdam.

Een aantal positieve punten die we uitdrukkelijk gevraagd hebben, zijn nadrukkelijk in het verdrag gekomen. Een heel belangrijk punt, namelijk het gebruik van de talen, is erin gekomen, evenals de culturele verscheidenheid, het protocol over de subsidiariteit en het protocol over de werkgelegenheid. De vraag is hoe we dat zullen uitvoeren en concreet maken.

Er zijn ook negatieve punten. We hadden verwacht dat er meer vooruitgang kon worden geboekt op het vlak van de besluitvorming en de gekwalificeerde meerderheid. Mijnheer de voorzitter, het zou van een totaal gebrek aan ernst getuigen vanwege uw dienaar, indien ik in twee minuten een evaluatie zou maken van het verdrag van Amsterdam.

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Ik stel vast dat we niet alleen van de voorzitter de toelating moeten krijgen om een vraag te stellen, maar dat de minister-president ook nog een evaluatie mag maken van het soort vraag dat mag worden gesteld.

Gezien de unanieme commentaren van waarnemers en vakbonden dat deze top een zeer teleurstellend resultaat heeft opgeleverd, en gezien de aandacht die is besteed in dit parlement ter voorbereiding van deze top, is het toch niet meer dan normaal dat ik u om een eerste appreciatie vraag. Dat is toch een politieke vraag die ik mag stellen ? U weigert echter die evaluatie te geven.

Natuurlijk zijn er positieve resultaten bereikt op het vlak van cultuur en taalgebruik. Dat heb ik daarnet ook gezegd. Ik weet niet of u het hebt gehoord, want u was niet aan het luisteren. Ik mag u toch om een eerste politieke appreciatie vragen ?

Als dat niet kan in een actuele vraag, dan weet ik het ook niet meer. Staat dat misschien ook in het Reglement ? Ik vind uw manier van antwoorden vrij grof.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Waalse partijvoorzitters met betrekking tot een nieuwe staatshervorming in 1999 en de reactie terzake van de Vlaamse regering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwé tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Waalse partijvoorzitters met betrekking tot een nieuwe staatshervorming in 1999 en de reactie terzake van de Vlaamse regering.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in de commissie voor Staatshervorming bereidt men zich – op de legestoelpolitiek van de VLD na – al geruime tijd ernstig voor op de nieuwe staatshervorming van 1999.

Eergisteren vernam ik dat een nieuwe staatshervorming voor de vier Franstalige partijvoorzitters van de PS, PSC, PRL en Ecolo, uit den boze is. We voerden hier gisteren nog een discussie over de begrotingsaanpassing. We kregen uit een bepaalde hoek het verwijt dat de Vlaamse regering geen visie heeft en geen projecten uitwerkt. De schrikkelnota, Telenet Vlaanderen en dergelijke, bewijzen het tegendeel.

Als vier Franstalige politici beweren dat het voor hen niet hoeft, maak ik me zorgen. Wij bereiden ondertussen op een constructieve en creatieve manier de verdere staatshervorming voor. Een aantal perspectieven dreigen in de ijskast te belanden. Mijnheer de minister-president, u hebt in Wallonië de reputatie een Vlaamse leeuw te zijn die af en toe zijn tanden toont. Dit voorval vraagt meer dan dat, namelijk een politieke reactie.

Wat is uw houding, mijnheer de minister-president ? Welke politieke stappen zal de Vlaamse regering ondernemen tegen dit arrogante optreden ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord. (*Opmerking van de heer André Denys*)

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de heer Decaluwé stelt een terechte vraag. Hoe kunnen we zinvol reageren op deze verklaring ?

Mijnheer Denys, u maakt bij interruptie een opmerking. Ik zal daar niet op ingaan. Dat kan niet bij actuele vragen. U wou niet langer deelnemen aan de commissie voor Staatshervorming, daar moet u nu de gevolgen van dragen.

Het standpunt van de Franstalige partijvoorzitters betekent dat zij geen vragende partij zijn voor een staatshervorming. Dat is voor mij niets nieuws. Wordt hierdoor elke dialoog geblokkeerd ? Aan het einde van deze zittingsperiode zullen we dit punt bespreken.

Ik blijf erbij dat de verschillende fracties van het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering een zo groot mogelijke consensus moeten nastreven over een aantal hervormingen. Dat is onze voornaamste opdracht. Ik denk aan de grotere fiscale autonomie, de grotere verantwoordelijkheid voor een aantal onderdelen van de sociale zekerheid en een duurzame regeling voor Brussel. Het bereiken van zo'n consensus is een politiek feit. Een dialoog kan dan niet meer worden ontweken, zo niet kunnen bepaalde basisinstrumenten in de toekomst niet meer werken.

Vlaanderen moet een grotere verantwoordelijkheid krijgen in een aantal prangende dossiers. Als de Franstalige voorzitters geen vragende partij zijn, is dat hun zaak. Waarom zouden we echter tien of vijftien jaar wachten ?

Onze eerste plicht is antwoorden te bieden op de uitdagingen van de Vlamingen in de toekomst. Dat zal enkel kunnen met een grotere verantwoordelijkheid. Laat ons een politiek feit neerzetten door een zo groot mogelijke consensus als Vlamingen tot stand te brengen.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Ik wil graag nog een kleine verduidelijking. U zegt dat als we vastlopen, de basismechanismen dan niet meer zullen werken. Waaraan denkt u dan concreet ?

De voorzitter : Mijnheer Decaluwé, volgens het Reglement kunnen geen bijkomende vragen meer worden gesteld.

Voorzitter

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de plannen voor een burgerschapsvorming

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de plannen voor een burgerschapsvorming.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, via de media vernemen we dat de Vlaamse regering plannen heeft om cursussen te organiseren rond burgerschapsvorming. Deze cursussen zouden worden georganiseerd omdat er nieuwe programma's bestaan inzake aanpak, inzichten en dergelijke. Er zou 45 miljoen frank voor worden uitgetrokken. Dat moet kaderen in het geheel van de permanente vorming.

Over die permanente vorming is al heel wat te doen geweest naar aanleiding van de installatie van regionale centra, terwijl de andere kanalen ook zouden blijven bestaan. De vraag gaat niet zozeer over die permanente vorming zelf. Het ene heeft wel met het andere te maken. Vandaar mijn concrete vragen. Wat bedoelt u met die cursussen voor burgerschapsvorming, zowel inhoudelijk als structureel ? Zou het niet zinniger zijn om heel dat gegeven van burgerschapsvorming onder te brengen in het gewoon onderwijs ? Daardoor zouden achttienjarigen, die de school verlaten, volwaardig kunnen participeren in een democratische samenleving. Dat verkiezen we boven een verschuiving naar het volwassenenonderwijs. Dat lijkt ons geen echte oplossing.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Voorzitter, collega's, mevrouw Vanderpoorten, ik ben het roerend eens met uw uitgangspunt. Burgerschapsvorming moet inderdaad al gebeuren binnen het onderwijs. U weet dat er op dit ogenblik een aantal voorstellen circuleren, om dat binnen het educatief project te doen. Daar deel ik uw mening.

De opvatting om daar ook permanent aandacht aan te besteden, is helemaal niet in tegenstelling tot uw en mijn standpunt terzake. Ik wil even in herinnering brengen dat we in de begroting 750 miljoen frank hebben ingeschreven inzake permanente vorming. Het is onze overtuiging dat wat innovatie, verandering, versterking van mensen betreft, het klassieke aanbod moet worden versterkt vanuit de vraagkant.

De bedoeling van die 750 miljoen frank is niet om automatisch een bijkomend budget te verlenen aan de aanbodverstrekkers zoals de VDAB en het VIZO. De bedoeling is om programma's te enten op werknemers die het risico lopen de technologie niet te kunnen volgen. Ik wil dat ook doen als hefboomkrediet. Dat moet toelaten dat de sectorfondsen, waar de bijdragen in worden gestort ingevolge de vele sectorale akkoorden, zich daar ook kunnen op enten. Europese middelen, ten slotte, moeten zich daar ook op kunnen enten.

In heel dat perspectief hebben we in een beperkt bedrag voorzien, namelijk 45 miljoen frank in een eerste fase, voor de burgerschapsvorming. Er zijn veel bewegingen, instellingen en stichtingen met een aantal interessante zaken bezig.

Ik ben van oordeel dat permanente vorming niet enkel arbeidsgebonden is, maar gewoon te maken heeft met de versterking van de weerbaarheid van mensen.

Ik herinner u aan de toelichting die ik heb gegeven bij het begin van het project Permanente Vorming. Ongeacht de opleiding, ongeacht de leeftijd, ongeacht het feit of men al dan niet werkt, wensen we een impuls te geven aan een aantal van die programma's. Ik denk dat dit een bijzonder zinvolle besteding is. Het volstaat te verwijzen naar Amsterdam om vast te stellen dat er precies op dit punt tenminste een akkoord is om daarrond te werken.

Ik verwijs ook naar het laatste OESO-rapport waarin heel duidelijk wordt aangegeven dat we in de brede waaier van permanente vorming bijkomende inspanningen moeten leveren. We hebben

Van den Brande

daar niet op gewacht, we hebben daarop geanticipeerd.

De voorzitter : Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten : Ik weet dat ik geen bijkomende vraag mag stellen. Ik hoop echter dat naar aanleiding van de begroting van 1998 en het decreet inzake de Permanente Vorming het debat nog verder kan worden gevoerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de afwezigheid van de Vlaamse overheid op de luchtvaartbeurs van Le Bourget

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de afwezigheid van de Vlaamse overheid op de luchtvaartbeurs van Le Bourget.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, u weet dat onlangs de 42ste internationale luchtvaartshow in Le Bourget, ten noorden van Parijs, heeft plaatsgehad. Zowel de Vlaamse als de Waalse luchtvaartindustrie en de respectieve belangenverenigingen – de FLAG en op Belgisch vlak Gebecoma – waren daar aanwezig. Ze deden dat onder de mooie Engelse benaming Belgian Aerospace.

Het was in ieder geval opvallend dat de Waalse tegenhanger van de Vlaamse exportvereniging, namelijk AMEX, daar bijzonder prominent aanwezig was en ook de Waalse bedrijven subsidieerde. Het evenement werd ook bezocht door onder meer de Brusselse minister van Economie Chabert, de federale minister van Defensie Poncelet en door de Waalse minister-president Collignon. Even opval-

lend was de afwezigheid van welke Vlaamse overheidsdienst dan ook, de afwezigheid van Export Vlaanderen en de afwezigheid van elke Vlaamse minister. Dit werd trouwens aangeklaagd door FLAG en door de gedelegeerd bestuurder van FLAG, de heer Alex Van Hove.

Ik had graag van u vernomen, mijnheer de minister-president, waarom de Vlaamse overheid en Export Vlaanderen zo manifest afwezig waren terwijl er op dit moment toch een aantal belangrijke contracten worden besproken. Ik verwijs naar Ariane, Airbus en dies meer.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik sta verstoeld, niet van de uitlatingen van de heer Dewinter, maar van die van de heer Van Hove.

We hebben een duidelijke afspraak gemaakt met FLAG dat ze de organisatie is om de Vlaamse belangen op een aantal fora naar voren te brengen. FLAG kreeg in 1996 subsidies en heeft voor 1997 1,2 miljoen frank subsidies gevraagd. Een belangrijk deel daarvan is bestemd om namens Vlaanderen aanwezig te zijn op dit soort bijeenkomsten en evenementen. Ik zal het dossier onderzoeken om na te gaan in welke mate het nog nuttig is om in die omstandigheden FLAG te ondersteunen. Dit is immers de vereniging die onze belangen moet verdedigen. De economische vertegenwoordiger van Vlaanderen was wel aanwezig.

Wat de grond van de zaak betreft, heeft de Vlaamse regering in de begroting een bedrag van ruim 30 miljoen frank per jaar, samen met compensatieregelingen, in het Airbus-programma voorzien. De heer Van Rompuy en ikzelf hebben opdracht gegeven om inzake het u bekende A3XX-programma alle voorbereidingen te treffen om mee te zijn met al diegenen die een bijdrage kunnen leveren op het vlak van de burgerlijke luchtvaart en aanverwante.

Ik heb opdracht gegeven aan het IWT om daarover een grondig dossier voor te bereiden. Het gaat over veel geld. We willen dat geld nuttig besteden. Er worden bijdragen gevraagd in de ontwikkelingskosten. Op dat vlak doen we al het mogelijke.

Ik kan u ook zeggen dat er negen Vlaamse bedrijven aanwezig waren. Mijnheer Dewinter, in de commissie voor Staatshervorming hebben we vorige week het gedeelte werkgelegenheid kunnen afwerken. Uiteraard was daar mijn aanwezigheid

Van den Brande

vereist. Anders had ik wel degelijk kunnen overwegen om persoonlijk naar Le Bourget te gaan.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister-president, ik heb uw antwoord genoteerd. Ik heb dus ook genoteerd dat u overweegt om FLAG geen verdere subsidies toe te kennen.

Het verwondert me dat er een stand van Belgian Aerospace kan worden ingericht waarbij Vlaanderen zich totaal niet profileert. Of dit nu onder de hoede van FLAG dan wel van Export Vlaanderen gebeurt, doet minder terzake. Er was echter helemaal geen Vlaamse aanwezigheid op deze internationale luchtvaartbeurs op Le Bourget. Dat blijf ik betreuren.

Blijkbaar waren er wel Waalse, Brusselse en federale excellenties aanwezig om hun interesse te betonen. Misschien hebben die een minder drukke agenda dan de Vlaamse ministers. De klaarblijkelijke ongeïnteresseerdheid van de Vlaamse regering in deze materie steekt schril af tegen het belang ervan voor de Vlaamse economie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het ontbreken van een Vlaamse afvaardiging in een recente handelsmissie naar Taiwan

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het ontbreken van een Vlaamse afvaardiging in een recente handelsmissie naar Taiwan.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, begin deze maand vertrok er een belangrijke handelsmissie naar Taiwan. Deze was samengesteld uit vertegenwoordigers van de

federale regering, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Vlaanderen was niet vertegenwoordigd. Nochtans is Taiwan voor Vlaanderen geen onbelangrijke handelspartner. Een aantal Vlaamse bedrijven investeren momenteel in Taiwan. Ook omgekeerd is Taiwan voor ons een interessante klant. Ik denk bijvoorbeeld aan de grote Taiwanese rederijen die ons land regelmatig aandoen.

Mijnheer de minister-president, waarom was er geen Vlaamse delegatie bij dat bezoek aan Taiwan ? Toch niet uit angst voor het communistische China ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, als een vraag wordt gesteld, is het zeer belangrijk dat men de feiten kent. Er is helemaal geen zending geweest naar Taiwan. Er is dan ook helemaal geen probleem van aanwezigheid van wie dan ook.

Mijnheer Penris, misschien doelt u op een bijeenkomst die op 2 juni door Fabrimetal in Brussel werd gehouden. Deze werd gehouden in het kader van een gemengde commissie, dus niet in het kader van een officiële bilaterale commissie. Op deze vergadering werd inderdaad gesproken over de specifieke relatie met Taiwan. We hebben geen uitnodiging gekregen voor deze bijeenkomst. Toch was er een vertegenwoordiger van de Dienst Investeren in Vlaanderen aanwezig, evenals een vertegenwoordiger van Export Vlaanderen.

Ik onderken het economische belang van de relaties met Taiwan. In overleg met het ministerie van Buitenlandse Zaken hebben we een gemeenschappelijke houding afgesproken. Daarover bestaat geen discussie. Het is dus niet uit schrik voor het communistische China dat we daar niet naartoe zouden zijn gegaan.

De kern van het probleem is dat ik moet antwoorden op een vraag waarvan de inhoud niet overeenstemt met de werkelijkheid. Ik kan dus moeilijk een juist antwoord geven.

We hechten een redelijk belang aan de handelsrelaties met Taiwan. Het ging echter helemaal niet over een zending. In 1993 was ik in Zuidoost-Azië en heb ik enige economische contacten gelegd in Taipei. We volgen die zaken op de juiste manier op. De heer Christiaen van Export Vlaanderen, en mevrouw Denayer van de dienst Investeren in

Van den Brande

Vlaanderen waren aanwezig op een bijeenkomst in het kader van een door Fabrimetal georganiseerde bijeenkomst.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn verhelderend antwoord. Ik zou nog een bijkomende vraag willen stellen.

De voorzitter : Mijnheer Penris, er kunnen geen bijkomende vragen worden gesteld.

De heer Jan Penris : Dan wil ik een bijkomende opmerking maken. Ondanks het feit dat Taiwan zo belangrijk is voor Vlaanderen, is er op dit ogenblik in Taiwan nog steeds geen Vlaamse economische zending aanwezig.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Chris Vandenbroeke tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het rapport-Dillemans inzake de optimalisering van het universitaire aanbod in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Robert Voorhamme tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het rapport-Dillemans inzake de optimalisering van het universitaire aanbod in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Vandenbroeke en Voorhamme tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het rapport-Dillemans inzake de optimalisering van het universitaire aanbod in Vlaanderen.

De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, geachte collega's, laten we eerlijk zijn : gelijk hebben is aangenaam, maar gelijk krijgen, is de kunst. Het is ook zeer aangenaam om een idee te kunnen en mogen lanceren, en om dan te merken dat het nog toekomst heeft ook. We mogen dit nu meemaken met het rapport-Dillemans.

Sinds een kwart eeuw zegt de Volksunie dat er op het universitaire veld fouten worden gemaakt. Sommigen hoonden de oplossing daarvan weg als een utopie, als iets voor de eenentwintigste eeuw. Deze fouten zijn : versnippering, onvoldoende aandacht voor zwaartepunten, te veel regionale accenten, te veel ideologische voorkeuren. Er werden dus een aantal kansen verkeken. De Volksunie is altijd al opgekomen voor de universitaire ruimte Vlaanderen, die een optimalisering van het veld moest inhouden.

Collega's, de Volksunie is blij dat uiteindelijk wordt bewezen dat ons gedachtegoed in daden kan worden omgezet. Ik wou de minister een grote, tweeledige vraag voorleggen. Ten eerste, hoe moeten we de vooruitgang van het rapport-Dillemans inschatten ? Ten tweede, wat is de timing ? Wanneer zal dit gedachtegoed geconcretiseerd worden ?

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, beste collega's, ik sluit mij graag aan bij de algemene vragen van de heer Vandenbroeke. Na het reces zullen we over deze problematiek een parlementaire discussie voeren. Ik heb een meer specifieke vraag voor de minister.

Het uitgangspunt van het rapport-Dillemans over de optimalisering van het universitaire landschap is, dat er in Vlaanderen in de toekomst nog plaats is voor vier grote universiteiten : de universiteit van Gent, de Vrije Universiteit Brussel, de confederale Universiteit Antwerpen en de confederale universiteit KUL/KULAK. Men denkt eraan deze laatste samen te voegen met de KUB. In de betrokken middens heeft dit nogal wat commotie veroorzaakt, nog voor de discussie goed is begonnen.

Alle mogelijkheden moeten worden bestudeerd. Alle alternatieven moeten op hun waarde worden onderzocht. Gaat het hier om een kader waar men niet meer buiten kan ? Gaat het om de krijtlijnen waarbinnen moet worden gewerkt ? Of gaat het louter om een mogelijkheid, waarnaast nog andere alternatieven bestaan ?

Ik wil hier niet uitweiden over de details die we – misschien op oppervlakkige wijze – reeds hebben vernomen. Maar wat Brussel betreft, heb ik een concrete vraag voor de minister. Wordt het logische alternatief van een confederatie VVUB bestudeerd, dit in het kader van een Vlaamse universitaire aanwezigheid in Brussel ? Dat kan dan de

Voorhamme

meest Vrijmoedige Vrije Universiteit van Brussel worden. Het zou dan gaan om een samenwerkingsverband, een confederatie van de VUB die de kleinste van de grote universiteiten is, en de KUB die in het universitaire landschap duidelijk een probleemkind is. Is dat alternatief bespreekbaar? Of wordt dat bij voorbaat uitgesloten?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mijnheer Vandenbroeke, ik meen te weten dat de Volksunie enkele jaren geleden over één Universiteit Vlaanderen sprak en ik het had over de universitaire ruimte. Voor een keer dat ik – met enige vertraging – gelijk krijg, wil ik dus de puntjes op de i zetten.

Het tussentijds verslag van erector Dillemans werd overgemaakt aan de VLIR. Vorig weekeinde is er daarover binnen de VLIR gesproken. Men heeft er afgesproken om elkaar opnieuw te ontmoeten tijdens een soort van retraite. We zoeken nog een passend hotel – en niet een klooster – waar we ons gedurende drie dagen kunnen terugtrekken. Nadat de rectoren met hun achterban hebben overlegd, zullen we daar verder discussiëren over de opvolging van dit rapport.

Het is vandaag nog te vroeg om in te schatten wat wanneer zal gebeuren. Ik waag me niet aan voorspellingen. Ik kan enkel meedelen dat we een drie-daags gesprek zullen voeren ergens in de maand oktober. Ondertussen werkt erector Dillemans, in samenspraak met mezelf, verder aan zijn opdracht.

Op de vraag van de heer Voorhamme wil ik het volgende zeggen. In de zienswijze van de heer Dillemans bestaan er twee mogelijkheden. Ten eerste zijn er associaties, hergroeperingen en fusies op regionale grondslag mogelijk. Het is duidelijk dat zo'n werkwijze in Antwerpen zou kunnen, dit op voorwaarde dat men eindelijk uit de eeuwenoude ruzie over twee faculteiten economie geraakt. Een tweede mogelijkheid is een hergroepering op ideologische basis. Beide mogelijkheden zijn in Brussel toepasbaar.

Ik heb in zekere zin reeds vooruitlopend op uw vraag geantwoord door zaterdag tijdens de besprekingen met de VLIR te verklaren dat men als gevolg van deze twee mogelijke denkkaders, niet enkel moet spreken over de mogelijkheid van de

samenwerking Kulak, KU Leuven en KUB, maar ook over de mogelijkheid van een samenwerking op regionale gronden tussen de VUB en de KUB. Natuurlijk moet nog worden bekeken of het water tussen beiden niet te diep zal zijn. Of de geliefden elkaar zullen vinden, weet ik niet. Daarover durf ik geen voorspellingen te maken.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

De voorzitter : De heer Vandenbroeke heeft het woord.

De heer Chris Vandenbroeke : Mijnheer de minister, het peterschap van de universitaire ruimte Vlaanderen gun ik u met veel plezier. Ik wens u eveneens toe dat dit peterschap nog tijdens deze zittingsperiode zal worden geconsolideerd.

Het vaderschap van deze gedachte bestaat echter reeds 25 jaar en is afkomstig van de Volksunie. Ik ben verheugd dat we vanuit een kleine partij deze toekomstgerichte gedachte konden lanceren.

Minister Luc Van den Bossche : Laten we afspreken dat de Volksunie de wettelijke vader is en ik de feitelijke. Dit laatste vind ik leuker.

De heer Chris Vandenbroeke : Ik heb nog een concrete vraag voor de minister. We zouden graag, zoals ongetwijfeld iedereen die zich in deze thematiek interesseert, het rapport-Dillemans in handen krijgen.

Minister Luc Van den Bossche : Ik heb maandag, onmiddellijk na de vergadering van de VLIR, de opdracht gegeven om het rapport op te sturen naar alle leden van de commissie voor Onderwijs.

De voorzitter : Mijnheer Vandenbroeke, het reglement laat niet toe dat u nog een bijkomende vraag stelt. Het is in alle omstandigheden een ongelooflijk moeilijke prestatie om de minister te doen zwijgen. De leden moeten hem dan ook niet uitdagen met nieuwe vragen.

De heer Chris Vandenbroeke : Bij deze zwijg ik in alle talen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de wijzigingen aan het toelatingsexamen voor de opleiding tot arts of tandarts

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Coens tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de wijzigingen aan het toelatingsexamen voor de opleiding tot arts of tandarts.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zou een vraag willen stellen over de toelatingsproef.

Bij tijdelijk besluit van de regering, hebt u als gevolg van het schorsingsarrest van het Arbitragehof het vorige uitvoeringsbesluit in verband met deze proef gewijzigd. U grijpt daarmee diep in op de geest en de tekst van het decreet die duidelijk voorzag in een tweeledige proef om een adequate selectie mogelijk te maken. U doet dit vanuit de regering zonder de decreetgever hierover te raadplegen.

Mijn vraag is dan ook heel duidelijk. Waarom hebt u de decreetgever niet gevraagd om wijzigingen aan te brengen aan het decreet, en waarom hebt u niet voorgesteld om de zaak uit te stellen ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik begin met het tweede deel van de vraag. Het parlement moet goed weten hoe de bevoegdheidsverdeling in elkaar zit.

Op federaal vlak heeft men beslist wanneer de contingentering doorgang vindt. Ik meende dat dit parlement het er algemeen over eens was niet het risico te lopen dat op een bepaald ogenblik een pak mensen hun diploma zouden krijgen zonder evenwel toegang te krijgen tot het beroep. Dit parlement wenste eveneens uitdrukkelijk een inloopperiode om dit te testen en eventueel bij te sturen. Indien ik dit zou uitstellen, zou er geen inloopperiode zijn, tenzij een periode van één jaar. Iedereen pleitte echter duidelijk voor een periode van drie jaar.

Ik wil tot slot ook antwoorden op het eerste deel van de vraag in verband met de opschorting van het eerste deel van het decreet. Als een aantal mensen het nodig vindt het Arbitragehof te raadplegen en als het Arbitragehof vervolgens beslist dat het eerste deel van het decreet vandaag niet kan worden uitgevoerd en dit opschort terwijl de rest van het decreet niet wordt opgeschort, heb ik op dat moment geen enkele verplichting om het parlement daarover te raadplegen. Want de procedure zou niet meer zijn afgewerkt en voor dat doel niet op tijd zijn geweest. Dit zou dus op hetzelfde zijn neergekomen als een jaar uitstel, en daaraan weiger ik mee te werken. Nu is er een proef waarvan men badinerend kan verklaren dat ik daarmee iets ga testen wat men niet op school heeft geleerd. Maar goed, het gaat hier maar om een deel van de proef. Bovendien is het maar een toelatingsproef, en geen numerus clausus. In die zin is dat feit minder erg. In realiteit gaat het trouwens over een vrij waardevolle toets, daar hetgeen deze methode op een zeer ernstige wijze test, niet onmiddellijk de tijdens de voorgeschiedenis opgedane, voorgekauwde vakkennis in rekening brengt. Dat zal men in pedagogische kringen willen toegeven. Vandaar dat deze proef zonder meer zal plaatsvinden.

Eén hoogleraar blijkt te vinden dat zoiets niet kan, na een tijdje te hebben getwijfeld. Ik heb echter ontelbare andere hoogleraren ontmoet, op mijn uitnodiging, die me zeggen dat het wél zo moet zijn. Net nu nog kreeg ik een geschreven document van professor D'Hooghe, werkzaam in dezelfde universiteit, die me drie bladzijden lang zwart op wit zegt dat ik na dit arrest gewoon moet doorgaan met wat overblijft in het decreet.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, ik heb de minister willen duidelijk maken dat het voortzetten van de proef op deze uiterst smalle basis niet overeenstemt met de geest noch met de tekst van het decreet. Ik vroeg dan ook heel duidelijk waarom de decreetgever dit niet heeft bijgestuurd. Omwille van deze uiterst smalle basis en het gebrek aan waarborgen voor een adequate selectie, had dit eventueel een uitstel kunnen betekenen. Ik herhaal : wat nu wordt gedaan, beantwoordt niet aan de geest van wat hier werd goedgekeurd.

De voorzitter : Daarvan nemen we akte.

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Van Mechelen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over onderwijs aan kinderen van kandidaat-politieke vluchtelingen tijdens het ontvankelijkheidsonderzoek

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Mechelen tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over onderwijs aan kinderen van kandidaat-politieke vluchtelingen tijdens het ontvankelijkheidsonderzoek.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op dit ogenblik verblijven steeds meer kandidaat-politieke vluchtelingen in ons land, met vaak jonge kinderen. De vraag is hoe het onderwijs van deze jonge kinderen moet worden geregeld. In de vroegere asielpcedure lieten deze mensen, nadat ze zich in Brussel hadden aangemeld in de northgate, zich inschrijven bij OCMW's te lande. Dan kwamen de meeste van die kinderen spontaan in het onderwijsnet terecht.

Op dit ogenblik is de asielpcedure gewijzigd en worden de kandidaat-politieke vluchtelingen doorverwezen naar wat ik open centra noem. In deze open centra, waar ze normaal tijdens de duur van het ontvankelijkheidsonderzoek – drie tot vijf maanden – verblijven, rijst nu de vraag hoe het onderwijs moet worden georganiseerd voor deze jonge kinderen. Deze zijn meestal het Nederlands niet machtig en hebben dus bijzondere aandacht nodig met betrekking tot taalonderwijs. De vraag rijst dan ook steeds acuter of het niet noodzakelijk is een eigen pedagogisch project op te starten voor kinderen die in Rode-Kruiscentra of andere officiële asielcentra verblijven.

Op welke manier zouden we dat het best kunnen doen, om er voor te zorgen dat die kinderen geen leerachterstand oplopen en dat ze onze taal zo snel mogelijk leren ? Dan kunnen ze, indien de ontvankelijkheidsprocedure positief is, tijdens het definitief onderzoek in scholen worden opgevangen in het kader van het spreidingsplan. Vrijdag las ik in een interview met een directeur van een van die onthaalcentra dat er een regeling in de maak is met het departement van Onderwijs. Is dit zo ? Wat behelst deze regeling ? Ik wil erop aandringen dat we in elk geval vóór het begin van het nieuwe

schooljaar duidelijkheid creëren, in het belang van het onderwijs van deze kinderen.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (Op de tribune) : Dames en heren, in enkele punten wil ik de geschiedenis van de kwestie schetsen. Vanaf 1991 bestaat het systeem van de anderstalige nieuwkomers. Dit systeem, dat tot op heden nog steeds functioneert, houdt in dat we zodra er in een basisschool zes zogenaamde anderstalige nieuwkomers les volgen, twaalf extra lestijden geven om de taalverwerving in de hand te werken. Op die manier kan het anderstalig nieuwkomertje na één jaar de normale lessen in het Nederlands volgen. In het secundair onderwijs hebben we dat gegroepeerd in tien scholen, die er terzake elk 28 lestijden bij krijgen. Decretaal wordt zelfs de mogelijkheid opengelaten om, indien de toevloed groter zou worden, dit aantal op te trekken van tien naar vijftien scholen. Daar ik vernam en opmerkte dat er de volgende maanden misschien een grotere vraag zou kunnen ontstaan, heb ik naar aanleiding van de budgetcontrole 30 miljoen frank extra gevraagd en gekregen voor de post in kwestie.

Ondertussen heb ik een evaluatie van het huidige systeem gevraagd. De Vlaamse Onderwijsraad, mijn departement, de inspectie en externen zijn daarbij betrokken. Binnenkort wordt die vierledige evaluatie afgerond.

Het is juist dat er in het kader van de asielzoekers en van de veranderde procedure één contact is geweest – en niet meer – tussen mijn administratie en de federale verantwoordelijken voor Vlaanderen. Meer dan dat is er tot op heden niet geweest. Er is wel afgesproken dat de nieuwe problematiek zoals ze zich aandient door de desbetreffende federale ambtenaar op papier zal worden gezet en aan mij zal worden bezorgd, om te kunnen inschatten wat er kan gebeuren.

Ik heb tot op heden geen enkel document ontvangen. Meer kan ik niet geven als antwoord. Het is in elk geval bijna voorspelbaar dat een en ander op 1 september niet klaar zal zijn, omdat we niet over de nodige gegevens beschikken. Er is wel geld aanwezig, namelijk 30 miljoen frank, maar we moeten eerst over de gegevens beschikken. Pas nadien kunnen we een aantal vragen beantwoorden. Wat doen we bijvoorbeeld met iemand die hier nog maar vier tot vijf maanden is ? Op welke wijze verloopt het voor iemand waarvan het niet zeker is dat hij zal blijven ? Intern, in ons Vlaams departe-

Van den Bossche

ment, vraagt dit nog een hele oefening, maar we moeten eerst over de gegevens beschikken. Tot op heden heb ik die niet.

De heer Dirk Van Mechelen : Mijnheer de minister, ik dring erop aan dat u een actieve rol speelt in dit dossier. Ik begrijp dat het moeilijk is om informatie te krijgen. Ik ondervind dat ook op andere niveaus. U, als minister van Onderwijs, moet proberen om in het belang van de kinderen een stimulerende rol te spelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het beleid inzake de afbraak van illegale bouwwerken en de bouwvergunning voor de BRTN-zendmast in Sint-Pieters-Leeuw

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het beleid inzake de afbraak van illegale bouwwerken en de bouwvergunning voor de BRTN-zendmast in Sint-Pieters-Leeuw.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, u krijgt vandaag in een gerenommeerd weekblad goede punten voor uw strikt handhavingsbeleid. U durft inderdaad tijdig een rode kaart te trekken voor illegale bouwwerken.

U bewijst ook dat een scheidsrechter over maturiteit moet beschikken. U durft dat. Dat is ook op het terrein voelbaar. Er is zelfs even gedacht om naast de gemachtigde ambtenaar in de provinciale diensten iemand speciaal verantwoordelijk te stellen voor de illegale bouwwerken. Er wordt maandelijks met twee tot drie voorbeelddossiers effectief op het terrein gewerkt.

Ook in de gemeenten krijgen we steeds meer aanmaningen om bepaalde bouwwerken die er niet mogen staan, weg te halen. Ook de modale burger voelt dus dat de puntjes op de i worden gezet. Zullen we als scheidsrechter, ook wanneer we als overheid buiten spel staan, met dezelfde maten wegen ?

In Vlaams-Brabant is er het voorbeeld van de BRTN-mast die daar al drie, vier jaar niet wettelijk staat. Hij werkt namelijk heel landschapsstorend. We zijn ook met een bedrijvenplan bezig. We moeten een landschapsarchitect aanstellen om elke wijziging die een bedrijf kan aanbrengen, te argumenteren.

Er is blijkbaar ook geen openbaar onderzoek voor dat bouwwerk gevoerd. Voor een gewoon tuinhuisje moet dat gebeuren, terwijl daar een monument staat dat 150 tuinhuisjes hoog en 1.500 tuinhuisjes groot is.

Mijn vraag is dus of we dezelfde zweep van handhavingsbeleid voor de overheid zullen hanteren. Zullen we desnoods tot afbraak overgaan, als uit het openbaar onderzoek dat zal volgen mocht blijken dat er geweldige bezwaren worden geuit en dat alle adviezen en beslissingen met betrekking tot de oprichting van de mast negatief zijn ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil bevestigen dat de opvolging van de bouwmisdrijven de laatste maanden heel nauwgezet is doorgedreven. Op basis van objectieve criteria heeft men deze misdrijven uit de jaren 1996, 1995, 1993, 1992, 1991 en 1990, die in kracht van gewijsde zijn getreden, dan ook aangepakt.

Ik wil er de aandacht op vestigen dat de overtreders in vele gevallen na een aanmaning van de deurwaarder tot de afbraak zijn overgegaan. Wat de behandeling van openbare besturen en andere overtreders betreft, wordt bij een definitief vonnis in een bepaald misdrijf uiteraard een gelijke behandeling nagestreefd.

De administratie heeft herhaaldelijk het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw aangeschreven in verband met de zendmast van de VRT. We hebben eind april vernomen dat het openbaar onderzoek eerstdaags van start zou gaan. In de eerste plaats moeten we het resultaat afwachten en de volledige procedure doorlopen, vóór een andere beslissing kan worden getroffen. Ik zie niet in dat we een onderscheid moeten maken tussen de verschillende overtreders.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jean-Marie Bogaert tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van het advies van de Raad van State met betrekking tot Vlaminov

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van het advies van de Raad van State met betrekking tot Vlaminov

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Bogaert en Van Hauthem tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de gevolgen van het advies van de Raad van State met betrekking tot Vlaminov.

De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de verschillende pogingen die de Vlaamse minister van Economie de jongste jaren heeft ondernomen om tot maatregelen te komen om de werkgelegenheid in Vlaanderen weer op te krikken, waren op zijn zachtst uitgedrukt niet echt vruchtbaar. U weet dat ik dat niet met leedvermaak zeg, mijnheer de minister, integendeel.

Wij hebben u gesteund in uw oorspronkelijke voorstel tot maatregelen, bekend onder de naam Marivlam. Ik weet niet of alle leden van het Vlaams Parlement u toen even uitdrukkelijk hebben gesteund. Ik kijk toevallig in de richting van de SP. Noodgedwongen bent u teruggefloten en hebt u uw toevlucht moeten nemen tot een tweede keuze. We hebben u ondervraagd en onze bedenkingen en vrees geformuleerd. Er was tegenwind te verwachten. Op dat ogenblik had ik niet ingecalculeerd dat de Raad van State, een orgaan dat tot nader order onze achting verdient, u zou terugfluiten. Bij ontleding van dat advies denk ik dat we niet om hun gelijk heen kunnen. Ik zeg dat met pijn in het hart.

Het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering zijn niet bevoegd om maatregelen te nemen op het vlak van de loonkosten. Helaas. We stellen vast dat steeds meer parlementsleden binnen en buiten onze partij van dezelfde mening zijn.

Ik kom net terug van de ondertekening van het verdrag van Leuven door 16 prominente figuren uit de politieke en sociaal-economische wereld. Ze hebben trouwens een afspraak met de voorzitter van ons parlement om hun verzuchtingen kenbaar

te maken. Zo'n initiatief kan inderdaad pas slagen als het duidelijk is wie waarvoor bevoegd is en als men aanvaardt dat iemand die maatregelen neemt, op een terrein waarvoor hij bevoegd is, met gevolgen voor een terrein waarvoor hij toevallig niet bevoegd is, niet moet teruggefloten worden. Dit is precies wat de Raad van State doet met de maatregelen die u hebt voorgesteld. Wat de maatregelen zelf betreft, heb ik mijn bedenkingen geformuleerd. Ik had nu echter graag geweten wat uw reactie is op de opmerkingen van de Raad van State en welke maatregelen u gaat uitwerken om de doelstellingen die u met Vlaminov had voorop gesteld te bereiken. Hoe gaat u concreet de twee keer anderhalf miljard frank, beloofd voor '96 en '97, aanwenden voor een betere tewerkstelling ?

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (Op de tribune) : Mijnheer de minister, u bent minister van Economie, maar u mag zich blijkbaar niet met tewerkstelling bezighouden. Dat is mijn conclusie uit de reacties die er zijn geweest op de maatregelen die u genomen heeft.

Marivlam is afgeschoten door de Walen, hoewel het de Belgische schatkist geen frank zou hebben gekost. U bent dan binnen uw bevoegdheden op zoek gegaan naar een andere manier om de lasten op bedrijven te verlagen via de onroerende voorheffing op gronden en gebouwen. De doelstelling is dan weer verkeerd volgens de Raad van State. U mag immers geen maatregelen nemen met het doel de tewerkstelling te bevorderen, u mag alleen fiscale maatregelen nemen die eventueel als toevallig gevolg zouden kunnen hebben dat de tewerkstelling toeneemt.

Dit lijkt mij al te gek. Het is duidelijk dat u zich op het vlak van de onroerende voorheffing binnen uw bevoegdheden bevindt en dus vraag ik me af of u van plan bent met de maatregel door te gaan, eventueel onder een gewijzigde vorm maar zeker met dezelfde doelstelling ? Bent u bovendien bereid dit te gaan verdedigen voor het Arbitragehof ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn reactie op de opmerkingen van de Raad van State is de volgende.

Van Rompuy

Ten eerste hebben wij inzake tewerkstelling gedeelde bevoegdheden met het federale niveau. De Raad van State zegt dat wij alleen bevoegd zijn voor arbeidsbemiddeling en wedertewerkstelling van werklozen. In onze expansiewetgeving, die vervat ligt in een decreet, is subsidiëring duidelijk gekoppeld aan werkgelegenheid. Daar hebben wij nooit vragen bij gehad. Heel het economische beleid heeft werkgelegenheid tot doel. Op dat vlak is de interpretatie van de Raad van State, namelijk dat wij op dat vlak alleen arbeidsbemiddeling en wedertewerkstelling van werklozen tot onze bevoegdheden mogen rekenen, mijns inziens te eng.

Wat, ten tweede, de binding tussen de fiscale stimuli en de werkgelegenheid betreft, zegt de Raad van State dat de fiscaliteit een doel op zichzelf is dat niet gekoppeld mag worden aan bepaalde voorwaarden. Toch zijn er precies in dit Vlaams Parlement twee decreten goedgekeurd, waaronder dat met betrekking tot de successierechten. Daar heeft men het wel degelijk over een verlaagd tarief bij overdracht van bedrijfsactiva binnen een familie, waarbij gestipuleerd wordt dat men gedurende vijf jaar de werkgelegenheid moet handhaven om van dat verlaagde tarief te kunnen genieten. Er is dus op het vlak van de successierechten een duidelijke binding met de werkgelegenheid.

Dit wordt nog veel scherper gesteld inzake de onroerende voorheffing. We kunnen vijf jaar vrijstelling geven van onroerende voorheffing aan ondernemingen indien zij aan bepaalde voorwaarden voldoen. Een van de voorwaarden is dat de investeringen moeten leiden tot meer tewerkstelling.

In twee decreten – het decreet inzake successierechten en het decreet met betrekking tot de expansiewetgeving van 1993 – is er een duidelijke en, in het tweede voorbeeld, zelfs expliciete koppeling tussen onroerende voorheffing en werkgelegenheid.

Elk uur vinden we er wel een nieuw argument bij. Het is onze bedoeling volgende week dinsdag aan de Vlaamse regering een juridische nota voor te leggen. Het advies van de Raad van State is niet meer dan een advies. Het is de taak van het Vlaams Parlement als wetgever op te treden en het decreet al dan niet goed te keuren.

Het ligt zeker niet in onze bedoeling onze stelling te verlaten. Zoals minister Demeester al heeft

gezegd, zal het er nu op aankomen creativiteit aan de dag te leggen. Maar op dit ogenblik zie ik geen juridische grondslag om ons voorstel van decreet aan te passen of te wijzigen.

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. We zullen dus inderdaad met belangstelling uitkijken naar de creativiteit die u aan de dag zult leggen om ons met voldoende juridische argumenten te wapenen.

Toch denk ik dat de belangrijkste conclusie uit dit alles is dat het de hoogste tijd wordt dat we in Vlaanderen zelf kunnen beslissen over de essentiële hefboomen om een nieuw beleid terzake te kunnen voeren en dat we het daarover – over alle partijgrenzen heen – eens kunnen worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de tussenkomst van de Limburgse Reconversiemaatschappij bij politici ten voordele van een positief advies voor de vestiging van het Fenixproject

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Sannen tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de tussenkomst van de Limburgse Reconversiemaatschappij bij politici ten voordele van een positief advies voor de vestiging van het Fenixproject.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het Sociaal-economisch Comité voor de Distributie is opnieuw samengesteld. Daarin hebben ook – indien ik me niet vergis – twee ambtenaren zitting die afgevaardigd zijn door het Vlaams Gewest. Na de samenstelling van dit nieuwe comité hebben de investeerders van Fenix dadelijk het initiatief genomen om hun dossier – weliswaar enigszins aangepast – opnieuw in te dienen met het oog op een advies dat moet dienen om tot besluitvorming te komen onder beleidsmensen en politici. Dit comité is een onafhankelijk orgaan, samengesteld uit ambtenaren, en veronder-

Sannen

steld wordt dat het op objectieve basis tot een advies kan komen.

Ik was dan ook sterk verrast toen ik vorige week een brief ontving waaruit ik het volgende citeer : daarom menen wij dat het zeer nuttig zou zijn als u op zeer korte termijn een kort briefje zou willen richten aan de voorzitter van het comité ter aanmoediging van een positief advies zonder hetwelk Fenix niet gerealiseerd kan worden. Het adres van de voorzitter is in bijlage. Einde citaat.

De brief is ondertekend door David R. Waybe voor de investeerders.

Ik was nogal verrast. Hier wordt duidelijk aan de politici gevraagd om ambtenaren onder druk te zetten, opdat zij een positief advies zouden afleveren, dat daarna aan dezelfde politici moet worden overgemaakt. De Limburgse Reconversie maatschappij maakt deel uit van de investeerders en is voor 100 percent eigendom van het Vlaams Gewest.

Daarom wens ik u deze vraag te stellen, mijnheer de minister. Bent u bereid om maatregelen te nemen en de Limburgse Reconversie maatschappij terecht te wijzen voor dit deontologisch onaanvaardbaar optreden van de investeerders, en zeker van de LRM ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, het Sociaal-economisch Comité voor de Distributie is samengesteld uit ambtenaren, die op een onafhankelijke manier advies uitbrengen over een dossier in verband met een handelsvestiging. Zij doen dit op een totaal onafhankelijke manier, zelfs in die mate dat tegen een ongunstig advies geen beroep meer mogelijk is.

Van de ambtenaren wordt verwacht dat zij op een wetenschappelijke manier tewerk gaan en rekening houden met een aantal criteria die werden vastgelegd in de wet van 1975. Ik heb geen enkele aanwijzing dat deze ambtenaren onder druk staan, en in het verleden is dit ook nooit gebeurd.

Mijns inziens is er geen enkel probleem. De brief van de privé-investeerders is ondertekend met Fenix. Ik weet dat de LRM 15 percent van de aandelen van Fenix in handen heeft. In hun plaats zou ik de brief ook niet hebben geschreven, maar we

mogen hier niet te zwaar aan tillen. De ambtenaren werken volledig onafhankelijk. De ambtenaren die werden aangesteld door het Vlaams Gewest krijgen geen instructies van de bevoegde minister. Zij moeten de zaak objectief bekijken.

Mijnheer Sannen, ik zou hier niet over blaam willen spreken. Mijns inziens willen de ambtenaren enkel hun dossier verdedigen.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, ik ben blij te vernemen dat de minister ook op de onafhankelijkheid van de ambtenaren hamert. Dit is de juiste benadering.

Toch lijkt het mij nogal grof dat een maatschappij als de LRM, die eigendom is van het Vlaams Gewest, de politici aanzet om de ambtenaren onder druk te zetten. Ik vertrouw erop dat de ambtenaren zich niet onder druk zullen laten zetten. Dat is echter niet het voorwerp van mijn vraag.

Mijn vraag luidde of u het verantwoord vindt dat een maatschappij zoals de LRM dit doet. Zij is verantwoordelijk voor 15 percent van de investeringen van Fenix. Ik vind dat hier niet al te lichtzinnig mag worden overgegaan, daar het over deontologisch onaanvaardbaar handelen gaat door een investeringsmaatschappij van de overheid.

Mijnheer de minister, ik zou u toch willen vragen dit daadwerkelijk duidelijk te maken aan de betreffende investeringsmaatschappij.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Dumez, Jaak Gabriels, Robert Voorhamme, Jan Penris, Herman Lauwers en Patrick Lachaert betreffende het Vlaamse zeehavenbeleid – 673 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking (*Voortzetting*)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de bespreking van het voorstel van resolutie van de heren Dumez, Gabriels, Voorhamme, Penris, Lauwers en Lachaert betreffende het Vlaamse zeehavenbeleid.

Voorzitter

De heer Gabriëls, voorzitter van de commissie, is reeds aan het woord geweest.

De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke (*Op de tribune*) : Geachte voorzitter, beste collega's, binnen de SP-fractie, tussen Antwerpen en Brugge, bestaan geen problemen inzake havenbeleid. Als Bruggeling wil ik eerst en vooral een eventueel misverstand uit de wereld helpen. De stad Brugge zelf heeft geen haven.

In de twaalfde en dertiende eeuw was Brugge wel een wereldmarkt, voor de historici onder ons. Nu is het een kunststad. In de twaalfde en dertiende eeuw had Brugge wel voorhavens : Damme, Monnikenrede, Hoeke, Muide en Sluis. Nu heeft Brugge Zeebrugge als voorhaven.

Geachte collega's, in de resolutie neemt het Vlaams Parlement quasi unaniem – Agalev heeft dit mee ondertekend – een standpunt in ten aanzien van enkele belangrijke aspecten van het havenbeleid.

Ten eerste is er een precieze en limitatieve afbakening van de verantwoordelijkheden van de hogere overheid. Deze heeft betrekking op het uittekenen van een strategische visie op de havenontwikkeling, op het investeren in de maritieme toegangswegen, de basisinfrastructuur en de verbinden met het hinterland en op een aantal taken in de rand van het havengebeuren, zoals de beloodsing en de politionele zaken.

Ten tweede zijn er de gelijkwaardige werkingsvoorwaarden voor alle havens, wat zich onder meer moet vertalen in een uniform statuut van de Vlaamse zeehavens.

Ten derde is er de toetsing van de door het gewest gesubsidieerde investeringen aan economische en ecologische criteria. Er bestaat de mogelijkheid om een deel van de subsidies terug te vorderen indien het project in kwestie niet voldoet aan de gestelde trafiekverwachtingen.

Ten vierde is er het principe van de subsidiariteit en van de lokale verantwoordelijkheid voor de taken die te maken hebben met het havenbeleid en -beheer. Wat beheer betreft, ziet onze fractie de mogelijkheid om via de formule autonoom gemeentebedrijf het havenbeheer uit te oefenen. Ten tweede zien we de havenbedrijven als publiekrechtelijke overheden en ten derde zien we een aantal algemene regels inzake toezicht, beheer en werking.

Wat het beleid betreft, ziet onze fractie een nieuw soort van intermediaire structuur. Concreet betekent dit dat er een voorstel wordt geformuleerd voor de regio Gentse kanaalzone, met Zelzate en Evergem, en de kustzone met Brugge en Oostende. De bereidheid van de gemeenten om hier in te stappen, vinden we een noodzakelijke voorwaarde.

Er kan een kader geschapen worden waarop de gemeenten kunnen inpikken. Pas indien de gemeenten positief reageren, kan de Vlaamse regering overgaan tot de werkelijke oprichting van een dergelijke structuur. Die zou de vorm kunnen aannemen van een v.z.w. met een beperkte participatie van het gewest. Het doel van die intermediaire structuur is een platform te creëren waarop de vertegenwoordigers van de gemeenten, op wiens grondgebied het havengebied zich uitstrekt of die palen aan het havengebied, afspraakregelingen kunnen voorbereiden. Die kunnen door de betrokken gemeenten worden bezegeld. We moeten toegeven dat er heden weinig subregionaal overleg is.

De commissie was eenstemmig over enkele grote principes en vraagt aan de Vlaamse regering een decretaal optreden in het kader van een eenvormig havenbeheer en -beleid. Ze wil geen afbreuk doen aan de lokale autonomie van de havens waarvan de geschiedenis heeft bewezen dat het de beste garantie is voor een performant havenbeheer. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, of de resolutie betreffende het Vlaams zeehavenbeleid historisch te noemen is, zal uiteindelijk de maritieme geschiedschrijving uitmaken. Toch zijn er vandaag al een aantal elementen om te stellen dat deze resolutie alles heeft om het wel degelijk te worden.

Vooreerst is er het moment waarop ze komt. Ze is immers het uitvloeisel van een lange evolutie. Een kort historisch overzicht zal dit duidelijk maken. Verder bevat ze ook inhoudelijk een aantal duidelijke stellingen die haar het predikaat historisch zullen geven. Ik kom daar later op terug.

Laat ons beginnen met het historisch overzicht. Om deze uiteenzetting niet nutteloos lang te maken, zal ik de geschiedenis pas beschrijven vanaf

Penris

het eind van de jaren tachtig. In 1988 vielen de havens en hun aanhorigheden via artikel 4 paragraaf 11 van de Bijzondere Wet van dat jaar definitief onder Vlaamse bevoegdheid. Op dat moment kende ons land grosso modo drie gemeentelijke havens. We hadden namelijk Antwerpen, een gemeentelijke havenregie sinds 1987, Gent, een gemeentelijke havenregie sinds 1978 en Oostende, op dat moment nog steeds een zuivere gemeentelijke haven, met dien verstande dat belangrijke havengedeelten werden bestuurd door de gecentraliseerd gebleven Regie voor Maritiem Transport. Voor de juridische verfijningen verwijs ik naar het schitterend werk over de beginselen van havenbestuursrecht van de heer Van Hooydonck.

De haven van Zeebrugge had het statuut van een zogenaamd dienstgewijs gedecentraliseerde instelling in de figuur van de MBZ, net als de haven van Brussel trouwens, maar deze laatste blijft verder buiten beschouwing.

De gemeentelijke verankering van de havens van Antwerpen, Gent en Oostende vond haar oorsprong in de zogenaamde Hanzeatische traditie. De al eerder aangehaalde heer Van Hooydonck zegt hierover – en ik citeer : Het ontstaan van de Hanzeatische traditie van gemeentelijk havenbestuur is ten nauwste verbonden met het ontstaan van de eerste steden. Het is logisch dat de autonomie die de steden bij hun ontstaan verwierven ook gold in havenaangelegenheden, omdat juist de havenactiviteit op veel plaatsen tot het ontstaan van de stedelijke gemeenschap heeft geleid. De Hanzeatische traditie heeft dus een diepe wortel. Zij werd bovendien nooit helemaal onderbroken, ook niet in periodes van algemene bestuurlijke centralisatie. Zelfs onder het Frans bewind werd de stedelijke havenbestuursbevoegdheid niet geheel teniet gedaan. Noch de regaalrechten-theorie, noch de opkomst van het centraal gezag in de nieuwe tijden, noch de theorie van het openbaar domein, hebben de gemeentelijke havenbestuursvorm uiteindelijk aangetast. Alleen de Franse revolutionairen achtten een volstrekt autonome gemeentelijke exploitatie ongewenst. Voor het overige heeft het centraal gezag de historische autonomie van de havenbesturen steeds zonder tegenzin geëerbiedigd. Einde citaat.

Het ontstaan van de haven van Zeebrugge, bij wet van 8 september 1995, valt in een periode waarin de centrale overheid meer en meer een nationaal havenbeleid begon te ontwikkelen. Nochtans nuanceert de heer Van Hooydonck dit. Ik citeer ander-

maal : De ontwikkeling van het nationaal havenbeleid vanaf 1870 berustte op een pragmatische beleidsoptie. Wegens het nationaal belang van de havensector ging de staat de stedelijke havenexploitatie ondersteunen met investeringshulp, zonder zichzelf als nieuwe havenbestuurder op te dringen. De niet-gemeentelijke havenbesturen ontstonden alle met instemming van de plaatselijke gemeenten. De exploitatie van door de staat aangelegde of bekostigde haveninfrastructuur door het havenbestuur geschiedt op basis van tweezijdige conventies en niet op grond van een wettelijke, eenzijdige opdracht. Ook de Belgische regering heeft de gemeentelijke autonomie in havenaangelegenheden dus steeds gerespecteerd. Einde citaat.

De hanzeatische traditie, die trouwens haar deugdelijkheid door de eeuwen heen had bewezen, zal tot vandaag de leidraad van alle verdere wetgevendende initiatieven blijven.

Ik knoop opnieuw aan bij 1988. In maart van dat jaar pleitten de Antwerpse havenwerknemersorganisaties van christelijke signatuur, namelijk CVD voor arbeiders en LBC voor bedienden, voor verdere hervormingen in de zin van een autonomisering van de havens. Ook de werkgevers, gegroepeerd in AGHA, hadden daar in 1985 al op aangedrongen. Met hun beleidsnota's van 1990, 1991 en 1992 kwamen ze daarop terug.

In maart 1991 stelde de heer Van Hooydonck een proeve van decreet op tot inrichting van de Vlaamse Openbare Havenbedrijven. Dit 96 bladzijden-tellende document probeerde de diverse lokale knelpunten op te lossen door één decreet op te stellen tot organisatie van de havenbedrijven. Daarbij bleef de plaatselijke autonomie van de havens maximaal gevrijwaard.

Dit werk vormde de basis van twee decretale initiatieven. Enerzijds was er het ontwerp van decreet van toenmalig minister Sauwens. Dat werd later overgenomen en aangepast door minister Kelchtermans. Anderzijds was er het voorstel van decreet van de heren Dumez en Van Peel, waarnaar in het motiverende gedeelte van voorliggende resolutie uitdrukkelijk wordt verwezen.

Toen op het einde van de vorige zittingsperiode de bespreking van beide stukken zou worden aangevat, was de Senaat de toenmalige Vlaamse Raad voor. Daar leidde een initiatief van de heer Erdman tot de creatie van de nieuwe rechtsfiguur van de autonome gemeentebedrijven met rechtspersoonlijkheid. We alluderen op de wet van 25 maart 1995 tot wijziging van artikel VI, hoofdstuk V van

Penris

de nieuwe gemeentewet. Het koninklijk besluit van 10 april 1995 dat in uitvoering van deze wet werd genomen, bepaalde dat deze nieuwe rechtsfiguur onder meer kon worden gebruikt voor de exploitatie van de havens. Begin dit jaar zijn zowel Antwerpen als Oostende autonome gemeentelijke havenbedrijven geworden. Het is binnen deze historische context dat het huidige initiatief moet worden begrepen.

Is de nu voorliggende resolutie inhoudelijk historisch te noemen? Een korte inhoudsanalyse kan hierin verhelderend werken.

Vooreerst valt het op dat deze resolutie gedurfder en dynamischer is dan ze voor de leek op het eerste zicht mag lijken. Haar ambities blijken reeds uit het eerste lid van de overwegingen. Daarin wordt gesteld dat, rekening houdend met de mundialisering, de Vlaamse maritieme regio zijn plaats moet opeisen in het Noordwest-Europees havennetwerk. Dat moet op zijn beurt een onbetwist knooppunt van de wereldhandel uitmaken. Zonder in een zelfgenoegzaam chauvinisme te vervallen, wordt hiermee eigenlijk herbevestigd dat deze generatie het geloof in het kunnen van het eigen werelddeel nog niet heeft verloren.

Deze overweging houdt ook de geloofsbelijdenis in dat Vlaanderen binnen dat werelddeel een maritieme roeping bij uitstek heeft. Het verval van de scheepsbouw- en scheepsherstellingssector, de massale uitvlagging van de eigen vloot onder het federale regime, de teloorgang van onze visserij en de stelselmatige afbouw van onze zeemacht deden immers vermoeden dat dit volk de zee de rug had toegekeerd. Het deed vermoeden dat dit volk afstand had genomen van zijn roemrijk maritiem verleden, van zijn hanzeatische traditie, van zijn helden van Sluis, van zijn zeegeuzen, van zijn Jan-Bart, van zijn Antwerp rules en zijn congoboten.

De eerste overweging bevestigt dat dit vermoeden niet meer actueel is. De indieners van deze resolutie staan niet met hun rug, maar met hun gezicht naar de zee. Het is dan ook verheugend dat niet alleen collega's van de kust of verkozenen van een zeehavenregio, deze tekst mee onderschrijven, maar ook in het bijzonder de voorzitter van onze commissie die uit het verre Limburg afkomstig is.

Ik wil de voorzitter feliciteren met de wijze waarop hij de werkzaamheden leidt, niet alleen in dit dossier, maar ook in andere gelijkaardige dossiers, zoals dat van de IJzeren Rijn en de ontsluiting van

de stad Antwerpen. Het bewijst dat ook een Limburger zout bloed in de aderen kan hebben. Ik verdenk minister Baldewijns er trouwens van dat ook te hebben.

Een tweede overweging appelleert aan het subsidiariteitsbeginsel. Dat houdt in feite in dat men de hanzeatische traditie blijft belijden. Alle centralistische ambities van dit nog jonge gewest ten spijt, bevestigt dit parlement met deze resolutie dat de idee van Portus Flandria is wat ze moet blijven: een idee. De werkelijkheid die dit parlement onderkent, en waarvan het erkent dat ze haar deugdelijkheid in het verleden heeft bewezen, is die van de lokale autonomie. Daar wensen wij niet aan te tornen, integendeel. Ze vormt voor ons het uitgangspunt van elk zeehavenbeleid.

Ten slotte vindt men in de overwegingen ook een nieuwe toets, een groene toets. De resolutie verwijst uitdrukkelijk naar het begrip duurzame ontwikkeling en stelt met klem dat bij elk zeehavenbeleid, en meer bepaald voor de ontsluiting van het hinterland en de verbindingen tussen de havens onderling, bijzondere aandacht moet uitgaan naar de milieuvriendelijke verkeersvormen.

Een volk dat terug maritieme ambities koestert, moet die in de eerste plaats kunnen omzetten in een strategische visie op het zeehavenbeleid. Vandaar het eerste punt van het beschikkend gedeelte van de resolutie. Om die visie naar daden en werken te kunnen vertalen, zijn liefst zoveel mogelijk financiële middelen nodig.

Vandaar komen we tot het tweede lid van het beschikkend gedeelte, dat luidt: het Vlaams Parlement vraagt aan de Vlaamse regering om binnen de budgettaire mogelijkheden de kredieten voor investeringen te verhogen teneinde de achterstand tegenover buitenlandse concurrenten in te lopen. Het is inderdaad zo, collega's, dat waar Vlaanderen slechts 0,8 percent van zijn BBP aan openbare werken besteedt, onze noorderburen er op dit moment reeds 1,6 percent aan voorbehouden. Bovendien kondigde de Nederlandse minister Jorritsma onlangs aan dat dit cijfer nog eens zal worden verdubbeld. Voor elke frank die Vlaanderen in zijn infrastructuur steekt, zal Nederland er op dat moment vier uitgeven. Dit tweede lid van het beschikkend gedeelte is daarmee wellicht het belangrijkste.

Ook het derde lid, waarin wordt aangedrongen op het spoedig totstandkomen van een havendecreet, is belangrijk. De vorige sprekers hebben het er reeds uitgebreid over gehad. Ik vermoed, collega's,

Penris

of liever, ik weet zeker, dat in één van de schuiven van minister Baldewijns reeds een ver gevorderd werkstuk klaar ligt. Het zou interessant zijn, mocht dit stuk kort na het reces ter bespreking aan dit parlement kunnen worden voorgelegd.

Deze resolutie is zowel door haar moment als door haar inhoud historisch te noemen. Ze is daarenboven bijzonder duidelijk. Onze fractie zal ze zo dadelijk dan ook met volle overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, uit de leerrijke bezoeken van de commissie en uit haar hoorzittingen onthoud ik voornamelijk dat politiek een aantal keuzen zullen moeten worden gemaakt. Een aantal belangentegenstellingen zullen moeten worden overstegen. Soms is het gekrakeel tussen mijn kinderen nog een hoogstaand debat in vergelijking met de wijze waarop de discussie tussen de havens verloopt.

De vraag die de politieke wereld uiteindelijk zal moeten beantwoorden, is hoe wij onze ligging aan de Noordzee en aan de Schelde maximaal kunnen benutten, rekening houdend met het feit dat maar een beperkte ruimtelijke draagkracht beschikbaar is. Vlaanderen is slechts een kleine, dichtbevolkte regio.

In het debat zijn eigenlijk twee termen omstreken, namelijk het begrip complementariteit en het begrip duurzame ontwikkeling. Complementariteit tussen de havens zou natuurlijk mooi zijn. Het zou mooi zijn als een overkoepelend organisme of een overheid sturend kon optreden en kon bepalen wie wat waar invoert, uitvoert of behandelt. Maar zo werkt het nu eenmaal niet. Rederijen kiezen zelf waar en hoe ze transporteren. Het is bijna een marxistische wetmatigheid dat dit niet door de politiek kan worden gestuurd.

Het betekent daarom niet dat we ons moeten neerleggen bij een blinde concurrentie tussen havens, temeer omdat we het ons niet kunnen permitteren alles in het viervoud te hebben.

Ik geloof dat deze resolutie onrechtstreeks een zekere complementariteit invoert. Er staat immers in dat er zowel voor de infrastructuur als voor de omgevingsfactoren, een algemeen afwegingskader moet zijn dat voor alle havens geldt. Dit kader

moet dan ook zo objectief mogelijk worden geformaliseerd. Dat zal natuurlijk keuzes inhouden. Uiteraard zal niet alles overal tegelijk kunnen worden geïnvesteerd.

In de resolutie staat ook dat de buitenlandse prospectie en promotie zo veel mogelijk gezamenlijk moet kunnen gebeuren. Uiteraard moeten voor elke haven de specifieke plus- en minpunten worden benadrukt, in functie van wat de cliënt vraagt. De overkoepelende samenwerking moet er dan toch voor zorgen dat ze sterker staat dan bijvoorbeeld Rotterdam. Op die manier zal er mettertijd hopelijk een soort van complementariteit ontstaan, zonder dat dit als zodanig in één havenschap moet worden geformaliseerd.

Dit alles geldt ook voor het begrip duurzame ontwikkeling. Dit woord wordt te pas en te onpas gebruikt. De interpretatie loopt ook nogal eens uiteen. Het gaat er dan ook niet om hoeveel maal dat woord in de resolutie wordt gebruikt. Het innoverende van de resolutie is eigenlijk het volgende : bij infrastructuurafwegingen van wat de overheid prioritair op een bepaalde plaats wil doen, zullen zowel economische als ecologische factoren een rol spelen. Innoverend is vooral dat er nadien een evaluatie zal volgen. Als blijkt dat een aantal vooropgestelde parameters niet werden bereikt, kan eventueel een financiële sanctie volgen, wat een echte innovatie betekent.

Tegelijk vergt dit uiteraard een uniforme juridische basisstructuur voor elk van die havens. Dit veronderstelt ook een uniforme bedrijfseconomische boekhouding om de verschillende havens te kunnen vergelijken. Eigenlijk is dit een echte revolutie in het denken over het havenbeleid. Dit zal ongetwijfeld effecten van duurzame ontwikkeling teweegbrengen. Alleen al het feit dat de overheid haar infrastructuur niet langer alleen op economische argumenten, maar ook op ecologische of ruimtelijke parameters baseert, is belangrijk. Wegens het feit dat er een sanctionering mogelijk is, zullen de havenbesturen hun eisen toetsen aan een reële economische rendabiliteit en aan een aantal meerwaarden die ze haalbaar achten. Ze zullen niet zomaar losweg verlanglijstjes maken. Daar zit het grote verschil.

De havengemeenschappen moeten goed beseffen dat Vlaanderen wellicht niet eeuwig bereid zal zijn om de kosten te dragen voor bijvoorbeeld permanente verdieping, mobiliteitslast of slibverwerking. Dit zal enkel kunnen als we door die inspanningen méér dan enkel de doorvoerhaven voor Europa worden. Het is bijvoorbeeld onrustwekkend dat de

Lauwers

Noordnatie in haar containervervoer een duidelijke stijging van haar tonnage kent, maar dat haar resultaat constant blijft doordat de prijzen dalen. Dit is een gevolg van de huidige concurrentie tussen Zeebrugge en Antwerpen. Op dit ogenblik is overcapaciteit aan containerbehandeling dus duidelijk ook in het nadeel van de havens zelf. Dit betekent dat dit niet per definitie een economische meerwaarde met zich meebrengt voor Vlaanderen.

Onze fractie is van oordeel dat er bij een open economische evaluatie van infrastructuur, investeringen en ingrepen in de ruimte, niet moet worden gemeten in vervoerde tonnages, maar wel in tewerkstellingseffecten of in de creatie van een toegevoegde waarde. Dit betekent meer dan alleen maar vervoer, maar ook het behandelen en naverwerken van de in ons land vervoerde goederen.

Als de Vlaamse regering deze resolutie consequent uitvoert – in een havendecreet, in de herschikking van de participatie, in regelgeving over de infrastructuurtoewijzing, in andere regeringsdaden zoals het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – dan kunnen we de facto een hoge mate van complementariteit tussen de havens bereiken. We kunnen dan zelfs aansturen op een duurzame ontwikkeling, in zoverre dat mogelijk is door de mondiale vrije markt en door de concurrentie.

Dat is voor mijn fractie de reden waarom we positief staan tegenover deze resolutie. Ze doet veel meer dan alleen maar een havenstructuur bepleiten. Ze is tegelijk een voorstel tot een overheidssturing, niet door overheidsingrepen op het economische vlak als dusdanig, maar wel door in te grijpen in omgevingsfactoren, met afweging van economische en ecologische factoren.

Dit is nieuw in Vlaanderen en a fortiori nieuw in het Vlaamse havenbeleid, en daarom steunen we deze resolutie. (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik volg deels de analyse van de heer Lauwers. Jammer genoeg ben ik niet zo optimistisch als hij.

In de commissie heb ik al gezegd dat het zeer interessant is om via hoorzittingen en bezoeken ter plaatse ons licht op te steken. Het is echter niet de rol van de overheid, de regering of het parlement om een optelsom te maken van deelbelangen. Dat

was het gevoel dat ik kreeg. Blijkbaar was dit ook deels het geval voor de heer Lauwers.

Op een bepaald moment moet men ook resoluut durven kiezen voor het algemeen belang, ook al druist dat op bepaalde punten in tegen bepaalde belangen die soms werden geformuleerd. Denken we maar aan het gekrakeel van de vertegenwoordigers van de havens die elkaar bijna in de haren vlogen.

Achteraf is één en ander beter verlopen ; deels door de werkzaamheden van onze commissie is men tot een betere verstandhouding gekomen. Het was misschien de eerste keer dat die verantwoordelijken op die manier met elkaar spraken. Iedereen blijft echter opkomen voor zijn eigen deelbelangen. Ik zou bijna durven spreken van het pimby-syndroom – please in my backyard – in plaats van het nimby-syndroom – not in my backyard. De havens willen wel rekening houden met de anderen, maar toch de investeringen als eerste binnenhalen.

We staan positief tegenover het uniforme juridisch-bedrijfseconomische basisstatuut. Er wordt ook aangedrongen op een havendecreet, waar de minister ongetwijfeld snel werk van zal maken. Woorden als duurzaam en milieuvriendelijk komen verschillende malen voor in de resolutie. Ik heb daar ook op aangedrongen in het redactiecomité, maar besef maar al te goed dat dit op zich weinig garanties biedt. Ik ben dan ook niet zo optimistisch, omdat men naast economische afwegingen ook een milieuafweging gaat maken. Er bestaan dikke milieueffectrapporten over allerlei haveninvesteringen – denken we maar aan Doel -, maar in de praktijk komt er vaak weinig van terecht. Dat is dus niet van aard om me gerust te stellen.

Er zijn een aantal aanzetten tot complementariteit. Men moet echter bijzonder optimistisch zijn als men dit uit deze resolutie wil halen. Er staat inderdaad : samenwerking, in plaats van concurrentie, tussen Vlaamse zeehavens. Men gaat een gezamenlijke promotie voeren in het buitenland – het zou er nog maar aan ontbreken.

Niettemin is het toch al een belangrijke stap. Er is sprake van een samenwerkend, coherent havennetwerk en zelfs van een toekomstig geïntegreerd Noord-West-Europees havennetwerk. Het idee is er voor een stuk, maar men kan moeilijk beweren dat deze resolutie echt vorm geeft aan een grensoverschrijdende samenwerking tussen de havens. Op dat vlak hebben we nog wel een zekere weg af te leggen. Ik inspireer me een beetje op de georga-

Malcorps

niseerde contacten die we over de havenproblematiek onderhouden met groene partijen van verschillende landen. Ik denk dan meer specifiek aan de groenen van Antwerpen, aan Groen-Links van Rotterdam en de Grün-Alternative Liste van Hamburg, en aan de Grünen van Bremerhaven. We hebben reeds enkele keren samen vergaderd. Op basis van die gesprekken hebben we ook een gezamenlijk platform opgesteld. Wat daar naar voren werd geschoven, gaat toch wel een stuk verder dan wat in deze resolutie wordt verwoord.

Wat ontbreekt er in deze resolutie ? Ten eerste wordt er geen stelling genomen tegen de havenconcurrentie binnen de Hamburgerhavenrange-Nordrange. Ten tweede is het gedeelte over de samenwerking tussen de Vlaamse havens nog wel voor verbetering vatbaar. De principes die de groenen uit verschillende landen, afkomstig uit verschillende zeehavensteden, naar voren schuiven, zijn de volgende. Eén : door een gemeenschappelijke open politiek van de verschillende havensteden moet ruimte worden geschapen om het eens te geraken over gelijke concurrentievoorwaarden. Twee : er moet overeenstemming komen over de toelagen die in de toekomst nog worden aanvaard in het kader van het algemeen belang van de verschillende havens samen. Daarbij kan een stuk verder worden gegaan dan de huidige Europese regelgeving. De Europese commissie kan een scheidsrechtersrol spelen bij de beoordeling van betwiste subsidiëeringsmechanismen.

Drie : dankzij gezamenlijke afspraken moeten havens in staat zijn om, zonder dat één van hen wordt benadeeld, regelingen te treffen op sociaal, ecologisch en veiligheidsgebied. Zo kunnen ze de miljardenverslindende investeringen om de eigen concurrentiepositie te vrijwaren, die ten koste van open ruimte gaan, afbouwen. Vier : in onderling overleg moeten de kansen en mogelijkheden worden onderzocht om tot een ecologische heroriëntering van vervoersstromen en een verdeling van die vervoersstromen tussen de havens te komen. Vijf : door alle pogingen te ondersteunen om het vrachtwagenverkeer terug te dringen, wordt gestreefd naar een optimale ecologisch en sociaal verantwoorde modal split. Het gaat om een combinatie van vervoersvormen, zoals de kustvaart, de binnenvaart, het spoor- en wegverkeer. Daarbij moet in de regel het verkeer over de dichtsbijzijnde haven verlopen. Dit zijn een aantal algemene principes die een stuk verder reiken dan wat we in het kader van de opstelling van deze resolutie hebben gereali-

seerd, zelfs als we dat alleen op het Vlaamse niveau zouden toepassen.

We gaan uit van de pijnlijke vaststelling dat we in verschillende havensteden in Europa met dezelfde toestand worden geconfronteerd ; dat er heel wat wordt gesproken over haveninvesteringen, en over het feit dat havens moeten gedijen. Dat laatste kan ik overigens accepteren ; de groenen zijn daar geen tegenstander van. Maar we moeten evenzeer vaststellen dat de havensteden die bij die verschillende zeehavens horen, nogal dreigen te verkommeren. Het één heeft met het ander te maken. Daaruit zouden de nodige conclusies moeten worden getrokken. Dat geldt niet enkel voor Antwerpen, maar ook voor Rotterdam, Bremerhaven of Le Havre.

Vandaar deze opmerking. In de tekst staat wel dat de concurrentie tussen de havens moet worden weggewerkt. Dat is ook af en toe ter sprake gekomen. Maar dat is zeker niet de geest die deze resolutie uitstraalt. Op dat vlak hebben we nog een hele weg af te leggen.

Ik wil nog iets zeggen over het woord complementariteit. De heer Lauwers heeft dat woord in de mond durven nemen. Maar dat woord was tijdens de commissiebesprekingen niet erg populair. Ikzelf heb het idee gelanceerd om één masterplan voor de Vlaamse zeehavens in het leven te roepen. Ik vind niet dat het idee van de minister-president om één enkel Vlaams zeehavenschap na te streven, a priori als verderfelijk moet worden bestempeld. Ik denk wel dat het op een correcte wijze moet gestalte krijgen.

De heer Ward Beysen : U bent dan wel de enige, mijnheer Malcorps.

De heer Johan Malcorps : Ik kan enkel vaststellen dat ik met dit standpunt alleen sta. Blijkbaar heeft de minister-president er de voorbije maanden ook met geen woord meer over gerept.

De heer Ward Beysen : Dat is zo omdat hij heeft begrepen dat dit idee niet wordt gedragen door de Vlaamse volksvertegenwoordiging.

De heer Johan Malcorps : Men probeert het voor te stellen alsof het om een ultiem voorbeeld van centralisme zou gaan. Hier zou sprake zijn van een bureaucratie waarbij alles vanuit Brussel zou worden bekooktoofd. Alsof er dan ergens in Brussel een centrale havencommissie zou komen die alle havenbedrijven aan zich zou onderwerpen. Dat is uiteraard niet de bedoeling. Het kan ook niet de

Malcorps

bedoeling zijn dat de mainport Antwerpen alle andere havens onder haar vleugels zou nemen, en deze als haar satellieten zou besturen, alhoewel dat misschien wel de droom is van de Antwerpse havenschepen Delwaide.

Het Vlaams Parlement moet durven nadenken over de vraag of we niet een veel planmatiger aanpak zouden moeten realiseren dan vandaag in de havencommissie het geval is. Daar worden de dossiers geval per geval afgehandeld. In de toekomst worden die dossiers misschien zelfs op hun ecologische en ruimtelijke merites afgewogen. Dat zullen we nog moeten zien. Maar op die manier kan men geen echte planning opmaken van investeringen, rekening houdend met het feit dat er wel degelijk een schaarste is aan begrotingsmiddelen voor grote infrastructuurwerken en grote haveninvesteringen. Misschien is de idee van één masterplan voor de Vlaamse zeehavens toch niet zo verderfelijk.

Bij de uitvoering daarvan moet men natuurlijk een planning opstellen en een aantal afspraken maken. Als dit de invulling is van een Vlaams zeehavenbeleid, vind ik dat dit niet van bij het begin moet worden verketterd. Ergens blijf ik dus wel dromen van meer complementariteit dan in deze resolutie terug te vinden is. Men treedt wel gezamenlijk op bij de afweging van de investeringen maar er worden niet echt keuzes gemaakt om bepaalde projecten te aanvaarden of te schrappen wanneer bijvoorbeeld wordt vastgesteld dat op diverse plaatsen in Vlaanderen drie tot vier keer in dezelfde structuur wordt voorzien. Het is blijkbaar nog niet de bedoeling om dergelijke keuzes te maken. Daarvoor zitten we nog teveel vast in dat nimby-syndroom.

In de tekst is sprake van duurzame havenontwikkeling. Wat wordt hiermee concreet bedoeld ? Dit is eigenlijk het probleem van heel deze resolutie en het is dan ook de reden waarom we ons zullen onthouden hoewel de tekst op zichzelf geen gewag maakt van iets waar we echt tegen zijn. Wanneer dossiers concreet worden, blijkt vaak dat ze een richting opgaan die wij nogal ongelukkig vinden. We hebben een discussie gevoerd over de zinsnede : telkens bijzondere aandacht voor de milieuvriendelijke verkeersdragers. Ook de heer Penris heeft dit al aangehaald. Kan dit betekenen dat er een rangorde is, dat er telkens voorrang wordt verleend aan de meest milieuvriendelijke verkeersdrager bijvoorbeeld : eerst de kustvaart, dan de binnenvaart, dan de spoorweg en uiteindelijk de vrachtwagens. Het bleek onmogelijk om dit

vast te leggen en ik ben blij dat de heer Dumez hierover eerlijk is geweest.

Er worden momenteel een heleboel vragen gesteld over de uitbreiding van de Antwerpse haven. Zo ontstond onlangs een discussie in de commissie voor Ruimtelijke Ordening over de slibverwerking. In de resolutie wordt de slibverwerking vernoemd als een probleem. Maar de vraag is welke keuzes uiteindelijk worden gemaakt ? Ik hou dan ook mijn hart vast, want niets garandeert dat men zal kiezen voor een duurzame havenontwikkeling.

Deze resolutie bevat een aantal positieve elementen maar geeft echter geen garanties voor echte complementariteit en voor een duurzame havenontwikkeling op lange termijn.

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels : We hebben in de commissie inderdaad bewust gekozen voor de ontwikkeling van de havens, niet op basis van complementariteit maar op basis van een gezonde concurrentie. U stelt het voor alsof we concurrentie een vies woord zouden vinden.

We hebben uitdrukkelijk een aantal elementen van ecologisch belang in deze motie vermeld. Wat de slibverwerking betreft, zal onze commissie samen met de commissie voor Leefmilieu in september een bezoek brengen aan moderne technologieën om binnen het kader van de Waterverdragen onze beloftes te kunnen nakomen en de 300.000 ton slibverwerking per jaar te kunnen garanderen. Maar het fundamentele verschil in aanpak tussen de rest van de commissieleden en uzelf bestaat erin dat we geen Europees en ook geen Vlaams centralisme willen. We willen integendeel een ontwikkeling op basis van subsidiariteit. En het is vanuit deze subsidiariteit dat we gezonde concurrentie willen bereiken, mits een aantal afspraken om te vermijden dat overbodige initiatieven zouden worden genomen.

De heer Johan Malcorps : Ik ben zeker niet tegen het principe van de subsidiariteit. Ik wil ook geen stelling innemen tegen de concurrentie tussen de havens. Ik ben niet voor een centraal gestuurd havenbedrijf dat alles vanuit Brussel moet dirigeren. Uiteindelijk wordt er toch geïnvesteerd met middelen van de gemeenschap.

Waar ik dus tegen ben, is dat we komen tot een ongebreidelde, weinig planmatige, weinig gecoördineerde, niet duurzame ontwikkeling, waarvoor de gemeenschap voor een deel moet opdraaien, ook financieel. Wat dat betreft, vind ik dat er wel dege-

Malcorps

lijk een bepaald sturen moet zijn, dat er afspraken kunnen worden gemaakt en er minstens een planmatige aanpak moet zijn. Natuurlijk begrijp ik dat de havenbedrijven elk hun eigen beleid uitstippelen, maar dat dient te gebeuren binnen de marges die de Vlaamse overheid aangeeft en binnen de marges van de middelen die wij inschrijven. We moeten verplichten tot een minimum aan coördinatie, zodat we de kosten voor de infrastructuur niet echt laten ontsporen.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Ik wil even ingaan op wat de heer Malcorps zei. Ik meen dat in deze resolutie voor een deel op zijn verzuchtingen wordt ingegaan : de regelgeving voor de exploitatie en de investeringen gebeurt op basis van het economisch en ecologisch verantwoorde en van objectieveerbare criteria, niet op basis van wilde concurrentie of wat dan ook. Verder spreekt de resolutie letterlijk van het bevorderen van een samenwerkend en coherent havennetwerk. Coherent betekent dat er een echt netwerk ontstaat. Beluister ik uw laatste uitlatingen, dan meen ik dat deze resolutie daar voor een belangrijk deel aan voldoet.

De heer Johan Malcorps : Ik heb niet ontkend dat de resolutie positieve elementen bevat. Het feit dat die punten worden vermeld, is echter niet voldoende. Het is niet de uitdrukkelijke geest achter deze resolutie. Straks zullen we moeten stemmen over de te nemen beslissing inzake de Containerterminal West. Ik hoop dat iedereen terzake de idee zal steunen dat tegelijkertijd de belangen van de dorpsgemeenschap van Doel ernstig moeten worden overwogen. Dat is het soort van concrete beslissingen die voorliggen en waarbij we telkens de juiste keuze moeten maken. Garanties dat dit zal gebeuren vind ik echter te weinig terug in deze resolutie.

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme : Mijnheer de voorzitter, ik zou aan de heer Malcorps willen vragen of dit betekent dat, indien wij straks de motie van Agalev steunen, de heer Malcorps bereid is de voorliggende resolutie eveneens te steunen. Laten we duidelijk wezen.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, op basis van de voorliggende motie kan men, inzake de Containerkaai West en de toekomst van Doel, concreet twee richtingen uit. Men kan kiezen voor de maximale ontplooiing van de containerkaai en daardoor het dorp Doel veroordelen. Of men kan de door ons voorgestelde optie kiezen, waarbij de leefbaarheid van Doel prioritair wordt gesteld en de plannen aan deze prioriteit worden aangepast. Onze kritiek op deze resolutie komt neer op het volgende : de eenduidigheid zoals we deze vragen en zoals deze concreet is toe te passen op het dossier Doel, is er niet in terug te vinden. Vandaar dat we ons zullen onthouden.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, aangezien de heer Dumez namens onze fractie deze zaak al uitgebreid heeft toegelicht, zal mijn betoog niet uitvoerig zijn. Ik wil toch kort verwijzen naar het poëtische slot van het betoog van de heer Dumez, waarin hij verklaarde niet alleen Antwerpenaar, maar ook Bruggeling en Gentenaar te zijn. Ik ben een geboren Bruggeling, wonende en afkomstig uit een stad, Damme, die reeds in 1180 stadsrechten kreeg, dank zij de haven daar en de handel in haring en Bordeaux-wijn. Dat is ook de reden waarom dit deel van Vlaanderen meer Bordeaux-wijn drinkt en andere delen eerder andere soorten wijn. Ook was ik van jongs af aan gefascineerd door het havengebeuren en de zee. De zee doet dromen, reikt uitdagingen aan, verleent ook een zeer verre horizon voor boude plannen. In West-Vlaanderen leven we met zicht op zee en dit heeft altijd onze internationale dimensie aangewakkerd. Dat element heeft naar mijn mening ook enigszins meegespeeld in onze historiek en het eventueel wegtrekken van heel wat West-Vlamingen naar verre oorden. Het rijke verleden van Brugge, waarvan het heden, zoals de heer Van Nieuwkerke zei, nog steeds getuigt, danken we aan het havengebeuren en aan de handel die deze Hanzestad dreef.

Het was een schakel in een Europees netwerk dat bijvoorbeeld ook met Noord-Europese havensteden was verbonden. Vlaanderen moet de ogen dan ook richten op de zee en blijf geven van internationale aandacht. We moeten afstappen van navelstaarderij. Dit is overigens ook nodig voor onze positionering in een Europa waarin Duitsland, Frankrijk en Italië steeds belangrijker worden. We moeten onze ogen op de Noordzee richten en aan een Noordzee-alliantie werken met bijvoorbeeld Nederland, Denemarken en Groot-Brittannië.

Coens

In die zin is de geest van deze resolutie heel belangrijk. De resolutie benadrukt hoe belangrijk de leden van de commissie voor Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken en de leden van dit Vlaams Parlement het havengebeuren in Vlaanderen vinden. Ze willen onze regio met verenigde krachten promoten als de maritieme regio bij uitstek. Tussen de letters, die inderdaad omzichtig op papier werden gezet, door, is dit de geest van de resolutie. We moeten samen groeien en strijden en mogen niet gedreven worden door wederzijdse naijver. We moeten daarentegen gedreven worden door de ambitie om als Vlaamse regio een knooppunt in de wereldhandel te zijn. We kunnen dit alleen maar door het bevorderen van een samenwerkend en coherent havennetwerk.

Ik wil niet nalaten enkele concrete punten te benadrukken. Mijnheer de minister, in de resolutie pleiten we voor subsidiariteit. Het is belangrijk dat u de havens en de haven van Zeebrugge vertrouwen inboezemt. U moet het wantrouwen over wat Brussel kan betekenen, wegnemen. De idee leeft namelijk dat Brussel de haven van Zeebrugge niet koestert. In de commissie is gebleken dat de wederzijdse stellingnames na discussie kunnen leiden tot het koesteren van alle havens. Zeebrugge wil in de geest van deze resolutie voortwerken inzake zijn eigen bedrijfseconomisch havenbeheer, namelijk dit van de N.V. MBZ. In deze beheersvorm fungeert het optimaal. Dit geeft haar de nodige slagkracht. Het opleggen van een gemeentelijk havenbedrijf is niet naar de geest van deze resolutie.

Ik wil ook aandacht vragen voor de vraag in de resolutie naar dynamische ondersteuning voor de ontsluiting van het hinterland, zoals de verbindingen tussen de havens. Wat Antwerpen betreft, zullen we in een resolutie bijkomende aandacht vragen voor de ondersteuning van het belangrijke project van de IJzeren Rijn. Die is belangrijk en nodig voor het goederenverkeer van de Antwerpse haven.

Mijnheer de minister, bij recente gewestplanwijzigingen is het probleem van de ontsluiting van de haven van Zeebrugge vooruitgeschoven. Ook in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen worden opties opengelaten, maar geen problemen opgelost, zowel in verband met de weg- als met de havenontsluiting. We kunnen misschien nog wachten tot de definitieve vastlegging van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. We willen er ons immers toe engageren een globale visie te ontwikkelen. We willen ten stelligste dat de vastlegging

rekening houdt met de absolute noodzaak van overleving van de haven. Die hangt af van de ontsluiting van het hinterland. U weet dat.

Ten slotte wil ik de actieve buitenlandse prospectie en promotie van het maritieme verkeer en het aantrekken van havengebonden bedrijven benadrukken. Ook het federale niveau kan hierop inspelen. Zoals in andere landen, kan bijvoorbeeld ook de marine hier een rol in spelen. Onlangs was er een wederoproeping in de Belgische marine. Ik heb toen ervaren hoe andere landen ostentatief van de marine gebruikmaken voor de promotie van hun havens. Dit is uiteraard een federale materie. Nederland en Frankrijk maken gebruik van de marine, ook uit commercieel oogpunt. Ik denk dat u het federale niveau kunt vragen om onze regio actief als maritieme regio te benadrukken. *(Applaus bij de CVP en de SP)*

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert : Mijnheer de voorzitter, ik wil aan de heer Coens duidelijkheid vragen over een zin in zijn voorlaatste paragraaf, waarin hij pleit voor infrastructuurwerken ten behoeve van de ontsluiting van de haven van Zeebrugge. Hij heeft het zowel over de weg als het water. Betekent dit dat u pleit voor de aanleg van het Noorderkanaal ? Zo ja, in wiens naam spreekt u dan ?

De heer Joachim Coens : Mijnheer Bogaert, ik heb me in de laatste zin heel uitdrukkelijk uitgesproken voor een degelijke oplossing die een totaalconcept moet zijn, namelijk het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Er worden daarin een aantal opties opengelaten, zowel met betrekking tot de weg als het water. Ik denk dat het nu het ogenblik is om daar bij de definitieve vastlegging uitspraak over te doen. We kunnen ook met de timing die wordt vooropgesteld door dit structuurplan instemmen, rekening houdend met de diverse bezwaren en adviezen die daarover zijn binnengekomen en die nu in de commissie voor Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening worden besproken. Deze moeten ook in het standpunt van het Vlaams Parlement naar voren komen. Ik denk dat het aangegeven is om de concrete bepaling ervan in dit standpunt te verwerken.

De heer Jean-Marie Bogaert : U wenst uw concrete invulling nog uit te stellen.

De heer Joachim Coens : U kunt dat interpreteren zoals u wilt. Ik heb duidelijk willen stellen dat er zowel voor water als weg oplossingen moeten komen.

De heer Jean-Marie Bogaert : We zijn niet geholpen met dubbelzinnige uitspraken of uitspraken die alle mogelijkheden openlaten. Het ontbreekt aan duidelijkheid. Het is belangrijk dat een beleidspartij als de CVP duidelijk haar houding terzake aanbrengt.

De heer Joachim Coens : Mijnheer Bogaert, ik wil dit onderonsje nog wel even voortzetten. Onze bedoeling was om dit in te schrijven in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. We moeten daar een uitspraak over doen en dan kunt u de juiste tracébeëpalings verwachten.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

De bespreking is gesloten.

We zullen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Herman Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen – 704 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 8

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement

- onderstreept het belang van een actief en integratiebevorderend onthaal-, taal- en cultuurbeleid bij de toekenning van gemeentelijk stemrecht aan de onderdanen van de Europese Unie ;
- overwegende dat de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord over de regionalisering van de organieke gemeente- en provinciewetgeving bij de thans in bespreking zijnde grondwetswijziging voor het kiesrecht van EU-onderdanen, een coherente regeling zou toelaten, conform de hierna vermelde voorwaarden ;
- gelet op artikel 8B, eerste lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie ;
- gelet op de richtlijn 94/80 van 19 december 1994 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten ;
- is van oordeel dat het kiesrecht van onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen gekoppeld is aan volgende voorwaarden :
 - a) de onderworpenheid aan de gemeentelijke fiscaliteit op dezelfde wijze als de Belgische kiesgerechtigden ;
 - b) de handhaving van de taalwetgeving zowel voor de organisatie van de kiesverrichtingen als voor de verkozenen ;
 - c) het voorbehouden aan de Belgische onderdanen van de ambten van burgemeester en schep en van lid van het vast bureau en voorzitter van de OCMW-raad ;
 - d) een verblijfsduur die voldoende lang is om te kunnen spreken van een binding met de gemeente waar het kiesrecht wordt uitgeoefend ;
- overwegende dat deze voorwaarden niet noodzakelijk in eenzelfde wet- of regelgeving moeten worden opgenomen, maar wel gelijklopend gewaarborgd moeten worden ;
- overwegende dat de regeling voor Brussel federaal getroffen moet worden, rekening houdende met het belang van de grondwettelijke tweetaligheid en de hoofdstedelijke functie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en met de noodzaak van een gewaarborgde Vlaamse vertegenwoordiging op het gewestelijke en lokale beleidsniveau, zowel in raden als in uitvoerende organen ;
- vraagt de Vlaamse regering onverwijld bij de federale regering
 - 1° de uitvoering te eisen van het politieke akkoord inzake de regionalisering van de organieke wetgeving inzake gemeenten en provincies ;

Voorzitter

2° de hoger geformuleerde voorwaarden en de vertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in herinnering te brengen ;

- vraagt zijn voorzitter deze resolutie onverwijld over te maken aan de federale kamers.

De bespreking is geopend.

De heer Vermeiren, verslaggever, heeft het woord voor een mondeling verslag.

De heer Francis Vermeiren, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Stadsvernieuwing en Huisvesting besprak op maandag 23 en dinsdag 24 juni 1997 de ingediende voorstellen van resolutie van de heer Van Vaerenbergh over het gemeentelijk kiesrecht voor de burgers van de Europese Gemeenschap (626 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2) en van de heer Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij de gemeenteraadsverkiezingen (704 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 4).

Conform artikel 24, 2 van het Reglement werden beide voorstellen samen besproken. De commissie was het eens om deze voorstellen bij hoogdringendheid te behandelen en te stemmen opdat de bespreking en de stemming ervan nog tijdens de plenaire vergadering van deze week kon plaatsvinden.

Op het voorstel van resolutie van de heer Van Vaerenbergh werden amendementen ingediend door de heer Van Hauthem.

Bij het oorspronkelijk voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk werden amendementen ingediend door de heren Beysen, Denys en Vermeiren. Nadien werd het voorstel ook geamendeerd door mevrouw Grouwels en de heren Vermeiren, Beysen, Van Wallendael en Vandenbussche. Bij dit laatste amendement dienden de heren Van Vaerenbergh en Van Grembergen een subamendement in.

Beide indieners kregen de gelegenheid hun voorstel van resolutie uitvoerig toe te lichten. Ook de gemandateerde sprekers van elke fractie kregen de mogelijkheid het standpunt van hun fractie over deze thematiek te verduidelijken.

Beide indieners benadrukten dat zij met hun voorstel van resolutie vanuit dit Vlaams Parlement een

politiek signaal willen geven aan de federale Kamer van Volksvertegenwoordigers, waar een wijziging van artikel 8 van de Grondwet in behandeling is in de bevoegde commissie, waarbij aan onderdanen van de Europese Unie gemeentelijk stemrecht wordt toegekend.

Indiener Van Vaerenbergh verduidelijkte dat zijn fractie niet gekant is tegen de toekenning van stemrecht aan EU-onderdanen, maar dit wel wenst gekoppeld te zien aan bepaalde voorwaarden. Hij lichtte in dit verband uitvoerig de verschillende punten van zijn voorstel van resolutie toe en drukte de wens uit om tot een gemeenschappelijk standpunt te komen met de heer Suykerbuyk, de indiener van het andere voorstel van resolutie.

Indiener Suykerbuyk benadrukte dat zijn voorstel van resolutie teruggrijpt naar de met redenen omklede moties die de Vlaamse Raad op 30 juni en 30 november 1994 aannam, en waarbij vijf voorwaarden werden verbonden aan de toekenning van stemrecht aan EU-onderdanen. Deze indiener verduidelijkte dat zijn voorstel van resolutie wel vraagt de toekenning van stemrecht te koppelen aan de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord over de regionalisering van de organieke gemeentewetgeving.

De heer Beysen verklaarde dat zijn fractie voorstander is van integratie van Europese burgers en principieel geen probleem heeft met stemrecht voor EU-onderdanen. Hij benadrukte echter dat dit geen aanleiding mag geven tot een verdere aantasting van de positie van de Vlamingen in Brussel en een verdere verfransing van de rand niet in de hand mag werken. De VLD verklaart bovendien dat zij voorstander is van een afschaffing van de opkomstplicht : een onverkorte toepassing van artikel 8 van de Grondwet creëert een nieuwe vorm van discriminatie. De opkomstplicht voor de EU-onderdanen moet dezelfde zijn als voor de eigen onderdanen.

De heer Beysen verduidelijkte dat zijn fractie, met de indiening van een amendement bij het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk, pleit om werk te maken van de regionalisering van de organieke wetgeving inzake gemeenten en provincies, en de versterking van de positie van de Vlamingen in Brussel.

De heer Van Hauthem beklemtoonde dat zijn fractie destijds tegen het Verdrag van Maastricht heeft gestemd om principiële en praktische redenen. Dit lid is van oordeel dat de federale regering de met redenen omklede moties van de Vlaamse Raad van

Vermeiren

juni en november 1994 volledig negeert. Hetzelfde lid waarschuwt voor de desastreuze gevolgen die de toekenning van stemrecht aan EU-onderdanen heeft voor de positie van de Vlamingen in Brussel en de rand. De heer Van Hauthem benadrukt immers dat het overgrote deel van de EU-onderdanen voor Franstalige lijsten zal stemmen. In dat verband verwijst de spreker naar het studiewerk van professor Deschouwer.

De heer Van Hauthem benadrukte dat de toekenning van het stemrecht aan EU-onderdanen een politieke strategie is van de Franstaligen om Europa en de democratie te misbruiken met de bedoeling hun positie te verstevigen.

De heer Van Hauthem verduidelijkte dat zijn fractie met de indiening van een aantal amendementen bij het voorstel van resolutie van de heer Van Vaeckenbergh, de toekenning van stemrecht aan EU-onderdanen wil koppelen aan een aantal Vlaamse eisen en problemen. Zo dient voor het Vlaams Blok de pacificatiewet voor de faciliteitengemeenten gewijzigd te worden en moet het onweerlegbaar vermoeden van taalkennis worden afgeschaft. Andere amendementen van de heer Van Hauthem kanten zich tegen een open grondwetsherziening en beogen een gegarandeerde minimumvertegenwoordiging voor de Brusselse Vlamingen via een wijziging van de bijzondere Brusselwet, de afschaffing van de faciliteiten voor Franstaligen en de splitsing van de kieskring en het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

De heer Geysels benaderde de problematiek vanuit een andere invalshoek. Het uitgangspunt dat EU-onderdanen stemrecht krijgen, vindt de heer Geysels positief omdat dit neerkomt op een uitbreiding van het actief en passief kiesrecht en dus op een verfijning van de democratie. Hetzelfde lid is zich ervan bewust dat er reële problemen zijn in Vlaams-Brabant en Brussel, maar vraagt zich af of men die reële problemen van verfransing moet koppelen aan de problematiek van het toekennen van actief en passief kiesrecht aan de EU-onderdanen. Zijn fractie meent dat het veel efficiënter is dat de Vlaamse regering een agressieve politiek voert op vlak van de ruimtelijke ordening, het grondbeleid en de huisvesting. De heer Geysels vindt het gevaarlijk een concreet probleem te koppelen aan het begrip burgerschap.

De heer Geysels had bovendien een aantal juridische opmerkingen bij de voorwaarden die het

voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk wil opleggen.

De heer Geysels verklaart dat zijn fractie akkoord kan gaan met de fiscale onderworpenheid, de voorwaarde van de verblijfsduur en de voorwaarde in verband met de taalwetgeving. Inzake de andere voorgestelde voorwaarden verklaart de heer Geysels dat zijn fractie het daarmee niet eens is. Hij is van oordeel dat het Vlaams Parlement niet te krampachtig moet reageren. Een krampachtige houding kan het effect hebben dat men uiteindelijk wil vermijden.

De heer Van Wallendael verklaart dat er in hoofde van de SP niets veranderd is ten overstaan van 1994. Zijn fractie zal de voorgelegde voorstellen van resolutie dan ook niet goedkeuren. Het lid sluit zich aan bij een aantal opmerkingen die de heer Geysels heeft geformuleerd. De SP-fractie gaat ermee akkoord dat de handhaving van de taalwetgeving en het voorbehouden van ambten van uitvoerende mandaten aan eigen onderdanen als voorwaarden kunnen worden opgelegd. De heer Van Wallendael kan zich echter niet akkoord verklaren met de voorwaarde waarbij in een uitzonderingsregel voor gemeenten met meer dan 20 procent EU-onderdanen wordt voorzien. Het lid vindt toekenning van stemrecht aan EU-onderdanen een stap naar Europees burgerschap.

De heer Vandenbussche verklaart dat zijn fractie principieel positief staat tegenover de uitbreiding van het kiesrecht en zo weinig mogelijk beperkingen opgelegd wil zien aan het stemrecht. Hij is niet pessimistisch voor wat de situatie van de Brusselse Vlamingen betreft en vindt dat op een zeer actieve wijze door de Vlaamse overheid naar de EU-burgers moet worden gegaan. Hetzelfde lid verklaart dat zijn fractie de stemplicht wil behouden en wenst dat de opkomstplicht ook geldt voor EU-burgers.

De heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, vertolkt het standpunt van de Vlaamse regering in deze aangelegenheid. De minister verklaart dat de Vlaamse regering het belang van het Europees burgerschap heeft beklemtoond en positief staat ten aanzien van het toekennen van stemrecht aan EU-burgers. De regering stapt af van een defensieve strategie en pleit voor een offensieve strategie waarbij gestreefd wordt naar een onthaalbeleid met bijzondere aandacht voor Brussel en de rand.

Vermeiren

De minister benadrukt dat de Vlaamse regering bij monde van de minister-president herhaaldelijk de federale regering gewezen heeft op de moties die de Vlaamse Raad op 30 juni en 30 november 1994 aangenomen heeft. Op 14 juni en 20 juni laatstleden werden die moties nogmaals, volgens de minister, in herinnering gebracht. De minister beklemtoont dat deze brieven vanwege de federale regering onbeantwoord bleven.

Met betrekking tot de opgelegde voorwaarden verklaart de minister dat moet worden gestreefd om de voorwaarde van de verblijfsduur – maximaal zes jaar – te combineren met de voorwaarde waar sprake is van de uitzonderingsregel voor gemeenten met meer dan 20 percent EU-onderdanen. Wat de taalwetgeving betreft, is de minister van oordeel dat het voorstel van resolutie van de heer Van Vaerenbergh streeft naar het opleggen van een taalvereiste als bijkomende kiesvoorwaarde, wat volgens de minister in strijd is met het Verdrag over de Europese Unie.

Minister Peeters is van mening dat problemen in verband met de afdwingbaarheid van taalwetgeving niet via deze resoluties opgelost kunnen worden. De minister is het er wel mee eens dat het voorbehouden van ambten van burgemeester, schepenen en bij uitbreiding de andere afgeleide ambten voor eigen onderdanen, terecht en geoorloofd is. Tenslotte verklaart de minister dat het toekennen van kiesrecht niet los kan worden gezien van de fiscale onderworpenheid. Wie wil mee beslissen, moet ook bijdragen. Het verdient dan ook aanbeveling dat de Richtlijn 94/80 in die zin wordt aangepast dat de EU-onderdanen genieten van hetzelfde fiscaal regime als de onderdanen waardoor de gelijkheid van alle burgers wordt beklemtoond.

Indiener Suykerbuyk verklaarde dat hij bereid is in zijn voorstel van resolutie tegemoet te komen aan een aantal opmerkingen. Hij benadrukt evenwel dat hij vasthoudt aan een aantal voorwaarden die naast het voeren van een onthaalbeleid moeten worden gekoppeld aan de toekenning van het stemrecht voor EU-onderdanen. De indiener heeft er geen probleem mee dat aan de vijf voorwaarden gesleuteld wordt, maar begrijpt niet goed dat bepaalde fracties de uitzonderingsregel – de 20-percentregel – willen schrappen en in dat verband van krampachtigheid spreken.

Ingevolge overleg tussen de fracties werd dan een amendement ingediend door mevrouw Grouwels

en de heren Vermeiren, Beysen, Van Wallendael en Vandenbussche waarbij het oorspronkelijk voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk werd vervangen door een nieuw voorstel dat aan de commissie werd voorgelegd en door mevrouw Grouwels uitvoerig werd toegelicht.

Mevrouw Grouwels onderstreept het belang van een actief en integratiebevorderend onthaalbeleid als nieuw element in dit voorstel van resolutie.

De heer Suykerbuyk verklaart dat de binding met de gemeente waarvan sprake, een uiting is van het feit dat de inwoner erbij behoort. Op de opmerking van de heer Van Hauthem dat in het geamendeerde voorstel – in tegenstelling tot het oorspronkelijk voorstel van de indiener – enkel sprake is van de organieke wetgeving inzake gemeenten en provincies en niet langer van de gemeentekieswetgeving, verklaart de heer Suykerbuyk dat het Sint-Michielsakkoord enkel spreekt over de organieke gemeente- en provinciewet. Ook in de conclusies van de commissie voor Staatshervorming met betrekking tot de Schrikkelnota is geen melding gemaakt van de gemeentekieswetgeving.

Daarop wordt het amendement van de heren Beysen, Denys en Vermeiren bij het oorspronkelijk voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk, door de indieners ingetrokken. Door de heer Van Vaerenbergh wordt bij het amendement van mevrouw Grouwels c.s. een subamendement ingediend.

De amendementen van de heer Van Hauthem bij het voorstel van resolutie van de heer Van Vaerenbergh worden met drie stemmen tegen elf niet aangenomen.

Het voorstel van resolutie van de heer Van Vaerenbergh wordt met één stem tegen elf bij twee onthoudingen niet aangenomen.

Het subamendement van de heer Van Vaerenbergh op het amendement van mevrouw Grouwels c.s. bij het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk wordt met één stem tegen negen bij vier onthoudingen niet aangenomen.

Het amendement van mevrouw Grouwels c.s. en het aldus geamendeerde voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk worden respectievelijk met tien stemmen bij vier onthoudingen aangenomen.

De heer Van Vaerenbergh verduidelijkt dat zijn onthouding ingegeven is doordat hij meent dat politieke akkoorden moeten uitgevoerd worden.

Vermeiren

Zo moest conform het Sint-Michielsakkoord de gemeentewetgeving worden geregionaliseerd. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de voorzitter omdat hij de hoogdringendheid heeft toegeestaan. Zo kunnen we deze zaak vandaag nog behandelen. Ik wil ook alle collega's, de minister en vooral de verslaggever danken voor het geleverde werk.

Deze resolutie in verband met het kiesrecht voor EU-onderdanen werd ingediend en daarna geamendeerd, met de bedoeling van dienst te zijn voor de federale regering en het federaal parlement.

De nogal bruuske bespreking in de federale kamer, verschillende jaren na de goedkeuring van het Verdrag van Maastricht en drie jaar vóór de gemeenteraadsverkiezingen, heeft velen in onaangename zin verrast. Deze bliksemoperatie heeft kwaad bloed gezet.

Het standpunt van het Vlaams Parlement in 1994 en vandaag blijft uit twee aspecten bestaan. Stemrecht ja, maar ook tot het opleggen van voorwaarden zeggen we ja. In een land met verschillende gemeenschappen en met cultuurverschillen kunnen broze evenwichten grondig worden verstoord door het onbesuisd toekennen van kiesrecht – een vrij fundamenteel recht – aan EU-burgers die hier verblijven. Onze bekommernis is terecht, want het gaat immers over Vlaamse gemeenten en Vlamingen in de 19 gemeenten van Brussel.

Ik wens liever niet in herhaling vervallen, maar daar sommigen nog steeds niet hebben geluisterd, is dat toch noodzakelijk. Er bestaat geen enkele contradictie tussen diegenen die een offensieve charmestrategie willen voeren onder het motto 'wees een zelfbewuste gastheer' en diegenen die geleerd door het verleden vooral in Vlaams-Brabant en in Brussel kiezen voor de stelling 'geen stemrecht zonder voorwaarden'.

Om te bewijzen dat dit geen loze kreten zijn, wil ik herinneren aan de vele plaatselijke politici in Vlaams-Brabant, die verklaard hebben dat ze reeds jaren bezig zijn met een onthaalpolitiek, maar die tegelijkertijd waarborgen en voorwaarden noodza-

kelijk vinden. Het gaat dus om het een en het ander. Ik weet dat ik in herhaling val, maar het lijkt nodig om dit nog maar eens te zeggen.

De eisen die in de resolutie zijn opgenomen zullen de EU-burgers niet afschrikken. In mijn eigen gemeente, een grensgemeente, hoorde ik Nederlanders, die geen gemeentebelasting betalen, herhaaldelijk zeggen dat ze ermee verveeld zitten dat ze aan deze burgerplicht – een gevolg van de gemeentelijke dienstverlening – wettelijk niet kunnen deelnemen.

In deze resolutie wordt het belang van een actief onthaalbeleid onderkend en met zoveel woorden neergeschreven. Ze eist de onmiddellijke uitvoering van de belofte om de organieke gemeentewet te regionaliseren, omdat dit zal toelaten een coherenter regeling terzake uit te werken. Ook wordt de eis gesteld de Vlaamse vertegenwoordiging in de Brusselse gemeenten te ganranderen.

Het belang van deze resolutie is recht evenredig aan de brede basis, die deze tekst door stemming zal ondersteunen. Dat is mijn diepe overtuiging.

De voorwaarden waarover werd gerapporteerd kunnen niet gelijktijdig maar wel gelijklopend worden uitgevoerd. Een wettelijke gelijklopende regeling eisen, is strikter. Ik erken dat onze tekst voluntaristischer klinkt. Toch vraag ik de collega's die om deze reden geen steun zouden verlenen, alsnog een positieve houding aan te nemen. Hoe breder gesteund, des te meer zal de resolutie de federale collega's overtuigen. En daar gaat het uiteindelijk om.

De goedkeuring van artikel 8 van de Grondwet stelt de Vlaamse Gemeenschap en niet de Franstalige voor problemen. De schuldvraag inzake de EU-burgers is niet gesteld, laat dit duidelijk zijn. De meeste vreemdelingen kunnen respect opbrengen voor een houding die eigen taal en cultuur beveiligd wil zien.

Collega's, de verslaggever heeft de inhoud van dit voorstel toegelicht. Ik pleit ervoor dat iedereen hogere en andere eisen en ambities in verband met de gestelde voorwaarden terzijde laat om van een zo groot mogelijke steun blijf te geven. Het signaal vanuit dit parlement aan de federale instanties moet – en ook dit is politieke tactiek – zo eenparig mogelijk zijn. (*Applaus bij de CVP, de VLD, de SP, de VU en het VB*)

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mag ik vooreerst een speciaal woord van dank uiten aan de verslaggever die op een ouderwetse, maar schitterende manier verslag heeft uitgebracht over de werkzaamheden die in meerdere etappes zijn verlopen. Traditionele methodes zijn niet altijd de slechtste. Dat helpt ons om onze uiteenzettingen bondiger te houden.

Collega's, iedere wijziging van de kieswetgeving is gepaard gegaan met emotionele debatten. Vandaag zetten we onze emotionaliteit aan de kant. De heer Suykerbuyk heeft trouwens de toon al gezet. Vandaag zijn we rationeel. De rationele methode waarborgt betere resultaten dan de emotionele.

Ik wil vier principes naar voren brengen die voor de VLD van belang zijn in dit debat. In de eerste plaats is onze fractie voorstander van de integratie van de Europese burgers in onze samenleving. We hebben principieel geen probleem met het toekennen van stemrecht aan onderdanen van de Europese Unie en dit over het gehele grondgebied van de Unie. Europa wordt meer en meer een entiteit en krijgt ook een identiteit zodat het bewerkstelligen van een Europees burgerschap, via onder meer het gemeentelijk stemrecht, absoluut zinvol is.

Ten tweede willen we onderstrepen dat het toekennen van dit stemrecht niet mag leiden tot een verdere aanslag op de Vlaamse aanwezigheid in Brussel of tot een mogelijke verdere verfransing van de rand rond Brussel.

Ten derde willen we bijzondere aandacht vragen voor een aspect dat niet werd behouden in de resolutie. Dat onderdeel hebben we teruggetrokken om een zo groot mogelijke eensgezindheid te bereiken. We willen voorkomen dat met het verlenen van stemrecht aan de Europese onderdanen een nieuwe discriminatie ontstaat inzake de opkomstplicht. We kunnen dat stemrecht niet toestaan indien de stemplicht voor de Belgen niet gelijktijdig wordt omgezet in stemrecht. De nodige wetsvoorstellen daartoe liggen trouwens klaar in de Kamer. We nodigen de federale fracties uit om deze goed te keuren.

Er mag daardoor geen verschil ontstaan in het uitoefenen van de opkomstplicht. De Europese onderdanen hebben een registratieplicht waardoor ze verplicht worden hun stem uit te brengen. Wij beschikken zelfs niet over de registratiemogelijkheid. We zijn sowieso verplicht die stem uit te brengen. Dit is het ideale moment om op dat punt onze

regelgeving in harmonie te brengen met de rest van Europa.

Ten vierde vragen we nadrukkelijk dat onmiddellijk werk wordt gemaakt van de regionalisering van de gemeente- en provinciewet en dat de desbetreffende kieswet wordt doorgevoerd zodat de uitvoeringswet voor het gemeentelijk stemrecht voor EU-ingezetenen door de Vlaamse Gemeenschap zelf kan worden geregeld. Dat is belangrijk in het kader van de voorwaarden die in de resolutie zijn opgenomen.

De VLD was van meet af aan vragende partij om deze aangelegenheid bij hoogdringendheid in dit parlement te behandelen. We zijn er ons immers van bewust dat hoe hoger de druk op onze collega's van Kamer en Senaat, hoe meer kans we maken om deze voorwaarden te kunnen waarmaken. Ik richt me hierbij ook tot onze gemeenschapssenatoren die een essentiële rol kunnen spelen wanneer dit dossier in de Senaat aan de orde komt.

Tot slot wil ik me richten tot de voorzitter van de CVP in zijn hoedanigheid als lid van het Vlaams Parlement. We hebben, mijnheer Van Peel, met enige consternatie gehoord dat u het met die voorwaarden niet eens was. Vandaag krijgt u de gelegenheid om dat recht te zetten. Mijns inziens kan het niet dat daar onduidelijkheid over bestaat. Als we straks met een grote meerderheid deze resolutie goedkeuren, zal ze alleen maar kracht hebben als alle zweem van twijfel errond verdwijnt.

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer Marc Van Peel : De woordvoerders hierover zijn de heer Suykerbuyk en onze fractievoorzitter. Toch wil ik antwoorden op uw vraag. Ik wil mijn persoonlijke standpunt graag verduidelijken. Ik heb indertijd met volle overtuiging de voorwaarden goedgekeurd zoals ze zijn geformuleerd in de Vlaamse Raad. Ik sta daar nog steeds achter.

Ik wil wel waarschuwen voor de koppeling van voorwaarden, die compleet zouden indruisen tegen het Europees Verdrag, aan het stemrecht voor Europese Unieonderdanen. Daarmee zouden we onszelf iets wijsmaken. De fiscaliteit, bijvoorbeeld, is een belangrijke voorwaarde. We moeten wel goed beseffen dat daarmee een wetgeving tot stand komt, die op dezelfde manier de Europese Unieburgers als de Belgen omvat inzake gemeentelijke fiscaliteit. Ik ben daar voorstander van. We moeten echter niet doen alsof we in een specifieke uitvoeringswet in een specifieke regeling voor Europese

Van Peel

Unieburgers kunnen voorzien. Dat zou tegen het verdrag ingaan.

Dat de taalwetgeving moet worden gerespecteerd, is evident. Dat uitvoerende mandaten kunnen worden voorbehouden aan Belgen, is evident. Dat is ook niet tegen het verdrag. Ik heb me alleen maar gekant tegen het stellen van voorwaarden die compleet indruisen tegen het Europees Verdrag. Die zijn onhaalbaar. Dan komen we tot een blokkering van eender welke regeling. Daardoor zou het Verdrag van Maastricht self-executing worden en kunnen we geen enkele voorwaarde meer stellen. Daarvoor wilde ik waarschuwen. Met de tekst van de heer Suykerbuyk zoals ze voorligt, kan ik me volkomen verzoenen.

De heer Ward Beysen : Het was zinvol om de stem van de heer Van Peel hierover te horen. Die klinkt nu enigszins anders dan in de interviews.

De heer Marc Van Peel : Het voordeel van dit parlement ten aanzien van interviews is dat men hier niet kan knippen.

De heer Ward Beysen : Na de verklaringen die u hebt afgelegd na uw partijbureau, hebben we nog aan de tekst gesleuteld. U zult ongetwijfeld opgemerkt hebben dat we het woord koppeling hebben vermeden. We hebben geopteerd voor de gelijklopendheid.

Dat is de reden waarom sommige collega's aan mijn rechterzijde meenden dit ontwerp van resolutie niet te kunnen goedkeuren. Nochtans zou ik er net zoals de heer Suykerbuyk bij hen willen op aandringen om dat toch te doen. Ik denk dat het verschil niet essentieel is. Dat moet men afwegen tegen de kracht van het signaal dat vanuit dit parlement wordt uitgestuurd.

Als ik vaststel dat de minister-president twee opeenvolgende keren inzake deze materie geen antwoord krijgt op brieven die hij naar de Eerste Minister stuurt, denk ik dat we er alle belang bij hebben om zo eendrachtig mogelijk achter deze resolutie te staan. Zo kunnen we onze collega's van Kamer en Senaat aanzetten tot de grootst mogelijke waakzaamheid en vooral tot het invullen van de voorwaarden zoals we die straks zullen goedkeuren. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, u kon uit de wonderbaarlijk logische uiteenzetting van de verslaggever horen dat de SP niet van plan was de oorspronkelijke resolutie goed te keuren en de aangepaste tekst wel.

Dat wil niet zeggen dat we met de eerste tekst absoluut ongelukkig waren en met de tweede tekst absoluut gelukkig zijn. Het pleit eerder voor de redelijkheid van de SP. We zijn er in interessante en vruchtbare gesprekken in geslaagd een consensus te vinden waarin mijn fractie zichzelf kan terugvinden.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, mocht er enige onduidelijkheid gerezen zijn of mocht mijn verslag onduidelijk zijn, dan wens ik hier te bevestigen en te beklemtonen dat de inbreng van uw fractie hierin aanzienlijk is geweest.

De heer Tuur Van Wallendael : Het was helemaal mijn bedoeling niet om deze reactie uit te lokken.

We hadden het nogal moeilijk met één van de voorwaarden die door de heer Suykerbuyk in de oorspronkelijke tekst was geplaatst, namelijk de verwijzing naar de uitzonderingsregel. We waren het daar niet grondig over oneens, we waren eerder tegen de mentaliteit die daaruit sprak. We opteerden meer voor een andere mentaliteit.

Ik wil verwijzen naar een redenering die de heer Geysels heeft uiteengezet in de commissie. In Brussel en in de rand stellen zich reële problemen. Het heeft geen zin daaraan voorbij te gaan. De problemen kunnen zich op diverse terreinen voordoen : sociaal, cultureel, enzovoort. Er wonen daar een aantal mensen wier normale leven door dit systeem in gevaar kan worden gebracht. Daaraan voorbijgaan, zou gewoon idioot zijn.

Tegelijkertijd was het de stelling van de SP – en ik denk ook van Agalev – dat er toch niet direct een band was tussen stemrecht voor Europese ingezetenen en deze problematiek. De heer Van Houthem heeft een hele jeremiade afgestoken over de achteruitgang van het Vlaamse element in deze buurten. Deze achteruitgang is bezig, ook zonder stemrecht voor Europese burgers. Ik zou aan de betrokkenen en ook aan mijn partijgenoten willen vragen zich te bezinnen over de oorzaken van deze achteruitgang en de moeilijkheden en hoe men deze kan verhelpen. Toch moet dit worden losgekoppeld van dit probleem.

Van Wallendael

Dit probleem gaat over iets anders. Het leidt tot een verfijnde democratie, tot een stap in de richting van Europees burgerschap, dat me zeer na aan het hart ligt. In tegenstelling tot wat de heer Van Peel heeft gezegd, ben ik een fervent voorstander van het behoud van de clausule inzake belastingen. Ik zal dat met volle overtuiging stemmen alhoewel ik weet dat we geen schijn van kans hebben. Men moet hierover overeenstemming bereiken in 15 lidstaten en dat zie ik nog niet dadelijk gebeuren. Het zou al mooi zijn, mochten we onze collega's aan de overkant kunnen overtuigen. Ik denk echter niet dat men in Wenen of in Berlijn luistert naar hetgeen wij zeggen.

Het stuit echter vreselijk tegen de borst dat er in dit land burgers gemeentelijk stemrecht zouden verkrijgen zonder dat ze gemeentelijke belasting betalen. Ik vind dat bijzonder vervelend, vooral omdat er al burgers zijn die gemeentelijke belasting betalen en geen stemrecht hebben. Dat stoort me uitermate. Daarom ben ik een uitgesproken voorstander van het behoud van de voorwaarde die de heer Suykerbuyk in zijn tekst heeft opgenomen.

Er is ook een positieve kant. Deze stond oorspronkelijk niet in de tekst, maar is er later wel ingekomen. De nadruk wordt hierbij gelegd op een fatsoenlijk onthaal. Ik heb wel een beetje schrik omdat de term fatsoenlijk onthaal een vrij lege term is. Ik weet zelf ook niet zo goed hoe ik een Spaanse burger van Tervuren moet overtuigen om zich te interesseren voor het Nederlandse cultuurleven in zijn gemeente.

Deze morgen nog heb ik zo iemand op de radio gehoord. Hieruit bleek zeer duidelijk dat die mensen niet noodzakelijk van slechte wil zijn. Ze staan open voor wat hier leeft. De taalbarrière met het Nederlands is uiteraard een probleem. Deze barrière is ook veel kleiner voor het Frans. Ik kan echter niet verdragen dat we daarom niets zouden doen. Men moet daar op een constructieve manier en met veel fantasie op inspelen.

Ten slotte wil ik nog twee korte opmerkingen maken. Mijnheer Suykerbuyk, er wordt inderdaad niet specifiek verwezen naar die uitzonderingsmaatregel. Deze blijft natuurlijk wel in de richtlijnen staan. Tijdens de bespreking dachten we dat hiervoor drie Vlaamse gemeenten in aanmerking kwamen. Deze ochtend heb ik vernomen dat het er slechts twee zijn. De gemeente Tervuren komt ook niet aan 20 percent. Alleen Baarle-Hertog en

Hamont-Achel blijven dus nog over. In deze gemeenten gaat het uiteraard niet zozeer over het probleem van de Europese ambtenaren. Mijns inziens was het debat dus voor een groot deel academisch.

Collega's, de SP-fractie zal deze resolutie met volle overtuiging goedkeuren. (*Applaus bij de SP en de CVP*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op mijn beurt wil ik de verslaggever danken voor het degelijke mondeling verslag.

Het debat is eindelijk op gang gekomen. Beter laat dan nooit, zou ik zeggen. Voor de nu voorliggende problematiek heeft het Vlaams Blok al gewaarschuwd bij de bespreking van het verdrag van Maastricht zelf. Bij de bespreking van dat verdrag zijn we in de toenmalige Vlaamse Raad, in de Kamer en in de Senaat uitvoerig ingegaan op het Europees burgerschap, en vooral op de afgeleide daarvan : het toekennen van het gemeentelijk stemrecht aan de zogenoemde Euroburgers. Men heeft ons toen wandelen gestuurd met de opmerking dat het allemaal niet zo erg was. Men zei dat de richtlijn er nog moest komen en dat er dus nog allerhande voorwaarden konden worden ingebouwd.

Een aantal parlementsleden hebben zich in het verleden specifiek beziggehouden met deze materie en hebben in dat verband in 1994 een motie ingediend. Op 30 juni 1994 hebben we die motie goedgekeurd, waarin een aantal voorwaarden werden opgesomd : belastingplicht, de taalwetgeving, de uitzonderingsmaatregel – die er nu niet meer inzit – enzovoort. Op dat moment was de Europese richtlijn nog niet goedgekeurd. We hadden toen de bedoeling om de Belgische regering te beïnvloeden in haar besluitvorming over de Europese richtlijn.

Van de vijf voorwaarden die in die motie werden opgesomd, is niets terechtgekomen. De minister-president heeft datzelfde jaar drie brieven geschreven aan premier Dehaene. Deze vond het niet eens nodig om te antwoorden. Dit toont duidelijk aan hoe premier Dehaene omgaat met de Vlaamse wensen. Men heeft dus geen rekening gehouden met die vijf voorwaarden, ook niet in de Europese richtlijn. Twee voorwaarden hadden eventueel de gevolgen voor de Vlamingen van het zonder voorwaarden toekennen van dit stemrecht kunnen ver-

Van Hauthem

helpen. Met Vlamingen bedoel ik dan de Brusselse Vlamingen en de Vlamingen in de gordel en de faciliteitengemeenten. Die twee voorwaarden waren precies de uitzonderingsregeling en de verblijfsduur. Op de uitzonderingsregeling stond toen nog geen percentage : dat werd toen algemeen geformuleerd.

En wat zien we in de Europese richtlijn ? De uitzonderingsregeling is mogelijk voor een maximumduur van zes jaar voor gemeenten waar meer dan 20 percent EU-burgers kiesgerechtigd zijn. Mijnheer Van Wallendael, laten we elkaar niets wijsmaken. Wat heeft de heer Dehaene gedaan ? Hij is naar huis gekomen met de boodschap dat aan de twee voorwaarden was voldaan. Er is een uitzondering en er is de verblijfsduur. Deze twee voorwaarden werden trouwens aan elkaar gekoppeld. De grondvoorwaarde echter was de aanwezigheid van 20 percent EU-kiesgerechtigden. De Belgische regering zou dan de gemeenten mogen uitkiezen om het stemrecht niet toe te passen, maar binnen maximum zes jaar. Dat is een lege doos.

Ik vind het nogal kras dat u zegt dat we niet moeten treuren dat die 20-percentregeling die de heer Suykerbuyk oorspronkelijk in zijn voorstel van resolutie had geschreven, wegvalt. Er zouden immers maar twee gemeenten aan voldoen. Bij een dergelijke uitspraak zet men de zaken op hun kop. Die drempel moet juist lager zijn ! Uw redenering is de omgekeerde wereld. Volgens die redenering moeten we eigenlijk hopen dat er in alle door verfransing en internationalisering bedreigde gemeenten in Vlaams-Brabant meer dan 20 percent EU-burgers komen wonen, want dan zouden ze voor zes jaar geen stemrecht krijgen.

De Belgische regering heeft in ieder geval al te lang getalmd. Ze had nog geen voorstel tot grondwetsherziening ingediend. Daarom kwam de heer Dehaene op een blauwe maandag tot de conclusie dat hij een resolutie van het FDF moest overnemen, aangezien hij niet tot een akkoord kwam in de Belgische regering. Hij moest daar zijn volle politieke gewicht achter zetten.

Die resolutie zegt niet alleen dat een gewone meerderheid voldoende is voor het gemeentelijk stemrecht, maar voor alle stemrecht. Als deze grondwetswijziging doorgaat, dan volstaat een gewone meerderheid om alle stemrecht te regelen voor de EU-onderdanen.

Vandaag zitten we met een nieuwe resolutie. Blijkbaar schiet men wakker als het kalf nog net niet verdrongen is. Ik bedoel daarmee niet de heer Suykerbuyk, want die is al lang wakker.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : U hebt terecht vastgesteld dat in de Kamer alleen sprake is van stemrecht. In de toelichting is echter wel degelijk sprake van gemeentelijk stemrecht. Ik wil hiermee alle verwarring uitsluiten.

Ik ga akkoord dat het beter zou zijn het gemeentelijk stemrecht te definiëren. Dat kan nog gebeuren, men is ermee bezig. Ik wijs erop dat in de toelichting wel degelijk verwezen wordt naar het gemeentelijk stemrecht.

De heer Joris Van Hauthem : In de toelichting staat dat het gemeentelijk stemrecht volgens het Europees verdrag moet worden gerealiseerd. Ik stel vast dat er in de tekst staat : stemrecht. De tekst van de Grondwet is de tekst van de Grondwet. In dit geval laat die geen interpretatie toe. Men heeft dit met een bepaalde bedoeling ingediend, maar er is iets anders uitgekomen : stemrecht, ook voor Kamer, Senaat, enzovoort. Dit voorstel werd in de Kamercommissie goedgekeurd, maar is gelukkig naar de Kamercommissie teruggestuurd.

De heer Herman Suykerbuyk : Nogmaals, ik ga akkoord dat het zo niet in de tekst staat, maar men moet de volledige werken erbij nemen. Het is zonder meer duidelijk dat het alleen over het gemeentelijk stemrecht gaat. Stilzwijgen zou doen vermoeden dat we het daarmee eens zijn, wat natuurlijk niet zo is.

De heer Joris Van Hauthem : Daarom vestig ik er de aandacht op, mijnheer Suykerbuyk. U hebt dat voorstel van resolutie ingediend om meer collega's te overtuigen van het feit dat ze wakker moeten worden. Ze waren immers in slaap gedommeld. Als men dit stemrecht zonder voorwaarden toekent, dan heeft dat wel degelijk politieke gevolgen voor de positie van de Vlamingen in de Brusselse gemeenteraden, en op termijn in de Brusselse Gewestraad, de faciliteitengemeenten en de gordelgemeenten. Daar bezetten heel wat Franstaligen politieke posities in de gemeenteraden. Ze betwisten er het eentalig karakter van die gemeenten, en bouwen daar ook hun politiek programma op. Dat is de realiteit.

Van Hauthem

Op de televisie verklaarde CVP-voorzitter Van Peel iets anders dan wat hij hier heeft gezegd. Ik heb zijn verklaring goed onthouden. Hij heeft ze vandaag nog in de Gazet van Antwerpen laten afdrukken. Eigenlijk zei hij dat het nonsens is om voorwaarden te formuleren. Als we dat doen, dan drijven we de Euroburgers immers in de armen van de Franstaligen. De heer Van Peel steekt de dolk in de rug van de CVP-parlementsfractie in het algemeen en van de heer Suykerbuyk in het bijzonder. De vraag is : waarom doet hij dat ?

Hij heeft op 30 juni 1994 de vijf voorwaarden goedgekeurd. Hij heeft ons toen niet gezegd dat het om onzin ging, dat dit tegen het verdrag zou ingaan en dat dit in de praktijk eventueel een omgekeerd effect zou hebben. Waarom doet de CVP-voorzitter dat ? Hij wil vermijden dat de Kamerfractie wordt voorgesteld als een slechte fractie die de grondwetswijziging goedkeurt zonder dat daaraan voorwaarden worden verbonden, terwijl de CVP-fractie van het Vlaams Parlement het imago zou krijgen van een fractie die er toch nog iets wil aan doen en die met de zaak van de Brusselse Vlamingen is begaan.

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer Marc Van Peel : Ik weet niet of u daarjuist aanwezig was toen ik in gesprek was met de heer Beysen.

De heer Joris Van Hauthem : Toch wel.

De heer Marc Van Peel : Ik zal het toch nog maar eens herhalen. De voorwaarden zijn belangrijk. Ze moeten worden gekoppeld aan een goed onthaalbeleid. We moeten onszelf vooral niet wijsmaken dat we voorwaarden kunnen stellen die tegen het Europees verdrag ingaan. Dat is de grond van de zaak. U wilt dat blijkbaar niet horen.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Van Peel, als dat uw standpunt is, dan had u op 30 juni 1994 die voorwaarden niet moeten goedkeuren. Als u consequent wilt zijn, dan mag u zelfs deze resolutie niet goedkeuren. Daarin wordt de belastingplicht immers vermeld. Dat staat erin !

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer Van Hauthem, ik heb het bijzonder moeilijk met de houding waarmee u hier uw overtuiging Vlaamse

houding verwoordt, en terzelfder tijd – deze week nog – zonder enige verwijzing naar uw Vlaamse identiteit een tweetalig appèl doet aan de Franstalige Brusselaars met programmapunten die niets meer te maken hebben met uw Vlaamse identiteit. Deze dubbelzinnige houding, waarbij u hier de stoere Vlaming speelt maar in Brussel zelf het niet aandurft te zeggen dat het Vlaams Blok een Vlaamse partij is, is kras. (*Applaus bij de CVP en de VLD*)

De heer Joris Van Hauthem : Stel de zaken voor zoals ze zijn, mijnheer Vandenbossche. Wij hebben de moed om tegenover de Franstaligen de Vlaamse onafhankelijkheid te bepleiten, niet alleen in het Nederlands, maar ook in het Frans. Brussel is immers een tweetalig gebied, of beter : zou dat moeten worden. Ons inziens is het immers niet meer tweetalig. We hebben dat bepleit in het verleden en we doen dat ook nu. Daar is moed voor nodig. We zouden dat kunnen wegmoffelen, maar dat doen we niet. Ik zou daarover uren met u kunnen praten. Wij staan terzake recht in onze schoenen.

Maar laten we ons vandaag bij het onderwerp houden. Wanneer ik denk aan al die jaren, vanaf 1992 toen het verdrag van Maastricht werd goedgekeurd tot nu, dan erger ik me mateloos aan de onwetendheid waarmee hierover wordt gesproken. Weet men wel waarmee men bezig is ? Is men zich bewust van de gevolgen van bepaalde stellingen die men – misschien te goeder trouw – inneemt, maar waarvan men de gevolgen op het terrein niet ziet of misschien, om politieke redenen, niet wilt zien ?

Daarover gaat dit Eurostemrecht. We horen immers twee verschillende betogen. Langs Vlaamse kant hebben we het over het Europees burgerschap, de democratie en de verfijning van de democratie, de tolerantie tegenover anderstaligen. Dit burgerschap is bijna een esoterisch begrip geworden. Wat heeft het Europees burgerschap te maken met het burgerschap van de gemeente Overijse of Hoeilaart ? In Vlaanderen wordt vanuit een ivoren toren gesproken in abstracte termen, terwijl men aan de andere kant van de taalgrens, bij de Franstalige politieke partijen, een totaal ander discours hoort over dat stemrecht.

Daar gaat het niet over de verfijning van de democratie of over het Europees burgerschap dat ons zoveel weldaden zal brengen, maar over een politieke strategie. Deze politieke strategie is erop gericht om Europa, het Europees burgerschap en het daarbijbehorende stemrecht te misbruiken om

Van Hauthem

de Brusselse Vlamingen in de Brusselse gemeenteraad op politiek vlak te liquideren, de faciliteiten-gemeenten definitief in te palmen en om in de gemeenten van de Vlaamse rand rond Brussel waar de Franstaligen al sterk zijn, de Euroburgers te gebruiken als objectieve bondgenoten om hun politieke posities te versterken. Dat is het discours van de Franstaligen. Men moet wel ziende blind zijn om niet te zien wat er aan de hand is.

Mijnheer Van Peel, ik zou wel eens willen zien of u weet hoeveel van de 651 gemeenteraadszetels door Vlamingen worden bezet ? U hoeft geen exact cijfer te geven.

De heer Marc Van Peel : Ik ben niet van plan me aan een examen te onderwerpen.

De heer Joris Van Hauthem : Ik stel u alleen een vraag. En ik stel vast dat u daarop niet kan antwoorden. Op een totaal van 651 zetels worden er 69 door Vlamingen bezet. Als de Euroburgers in Brussel stemrecht zouden krijgen – en dat zijn niet alleen de eurocraten, maar ook de Europese immigranten die sowieso Franstalig zijn -, hoeveel van die 69 zetels verliezen we dan nog ? Dat zijn er 14, mijnheer Van Peel.

U kent toch de opiniepeiling van professor Deschouwer, die niet bepaald een verkrampde extreem-rechtse bekrompen nationalist is ? Hij heeft een onderzoek gedaan naar het eventuele stemgedrag bij de Europese onderdanen in Brussel en de Brusselse rand. Daaruit blijkt dat 6 percent van hen voor Vlaamse lijsten zou stemmen. Bij de gewestverkiezing is het aantal stemmen gedaald van 67.000 naar 56.000. Dat is een daling met 15 percent. Wanneer daarbij aan Franstalige kant nog eens een enorm electoraat wordt gecreëerd, wat hebben we dan in Brussel nog te zeggen ? In Kraainem, mijnheer Van Peel, vertegenwoordigen de Franstaligen 74 percent van de bevolking. Daarbij moet nog 16 percent EG-onderdanen worden opgeteld.

De voorzitter : Mijnheer Van Hauthem, mag ik vragen u te richten tot het Vlaams Parlement ? Zo niet moeten we allemaal de zaal verlaten.

De heer Joris Van Hauthem : Dat hoeft niet. Mijnheer Van Peel is echter blijkbaar iemand die geen problemen heeft met het onvoorwaardelijk toekennen van stemrecht, zonder rekening te houden met de gevolgen.

En ik richt me dus tot de heer Van Peel, omdat hij de voorzitter is van de grootste partij in dit land en wat dit betreft wel wat kan realiseren. Via hem richt ik me tot iedereen die eigenlijk niet goed weet wat de gevolgen op dat terrein zijn.

Ik zie echter dat de heer Van Peel blijkbaar niet erg geïnteresseerd is. Hoeveel Vlaamse gemeenteraadsleden hebben we in Etterbeek, mijnheer Van Peel ? Een op 33. In Ukkel : twee op 41. In Woluwe : vier op 33. In Sint-Lambrechts-Woluwe : twee op 35. In Sint-Joost-Ten-Node : een op 27. In Sint-Jans-Molenbeek : vijf op 39. In Sint-Gillis : nul op 35. In Elsene : nul op 41. Dat is de realiteit. Ik schud die cijfers niet uit mijn mouw : die bestaan.

Laten we nu toch eens van de realiteit uitgaan. We zien dat we er in Brussel stelselmatig op achteruitgaan. De heer Van Wallendael heeft dat toegegeven. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Walter Vandenbossche : Mijnheer Van Hauthem, ik ben één van die gemeenteraadsleden. Het lage aantal is vooral te wijten aan het feit dat mensen de stad hebben verlaten, zoals u dat hebt gedaan. Dit is niet te wijten aan de Europeanen.

Wanneer gaat u toch eens uw Europese pleinvrees opzij schuiven ? Wanneer gaat Vlaanderen met betrekking tot de Europese inwoners van de stad die haar welvaart aan Europa heeft te danken een strategie ontwikkelen ? Ik ben ervan overtuigd dat we bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 opnieuw een stap vooruit kunnen gaan als we met de Europeanen in Brussel gaan samenwerken. Dat zal echter niet gebeuren als men de stad de rug toekeert.

De heer Joris Van Hauthem : Waarom hebt u dat dan nog niet gedaan, mijnheer Vandenbossche ?

De heer Walter Vandenbossche : U bent het die de stad de rug heeft toegekeerd.

De heer Joris Van Hauthem : Waarom hebt u de Europeanen nog niet aangesproken ? Mijnheer Vandenbossche, in de rand worden wij er ook mee geconfronteerd. En dan heb ik het nog niet gehad over de nieuwe Belgen die dagelijks worden gecreëerd en die ook Franstalig zijn.

De heer Walter Vandenbossche : Wij voeren deze politiek tegenover de Europeanen.

De heer Joris Van Hauthem : Wel, die heeft al veel succes gekend, moet ik zeggen.

De heer Walter Vandenbossche : U leeft niet meer in deze stad ; u kent de stad niet meer.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Vandenbossche, ik zie toch de resultaten ? Volgens de resultaten heeft uw strategie blijkbaar veel succes gehad.

De heer Walter Vandenbossche : De uwe is er een van gehuil aan de kant.

De heer Joris Van Hauthem : Dat is geen gehuil aan de kant. Ik ken de rand bijzonder goed. Mijn gemeente verfranst ook. Ook daar zullen we er iets op moeten vinden.

We stellen dit vast en waarschuwen ervoor dat we hier toch geen Franstalig electoraat aan moeten toevoegen. Die Europese burgers zullen immers massaal voor Franstalige en tweetalige lijsten stemmen : dat is logisch, we verwijten hen dat zelfs niet. Hun belangen zijn immers gelijklopend. Wat vragen de Franstaligen in de niet-faciliteitengemeenten in de gordel ? Ze vragen faciliteiten. Aan de Euroburgers gaan ze vragen voor hen te stemmen, daar wat ze willen ook deze burgers ten goede komt. De Vlaamse partijen moeten nochtans aan die burgers vragen of ze alsjeblieft een beetje respect willen hebben voor de eigenheid en de taalkundige identiteit van onze streek. Maar die mensen gaan kiezen voor hun eigen belang, en ik neem hen dat zelfs niet kwalijk.

Men moet echter de conclusies trekken uit deze vaststelling. Als wij dat zeggen, verwijt men ons echter een defensieve opstelling. Dan maant minister Peeters ons in de commissie aan niet defensief te reageren, daar het discours van het Vlaams Blok zelfs die 6 percent waarover professor Deschouwer het had in de handen van de Franstalige lijsten jagen. Dames en heren, wie is hier defensief ? Is dat een offensieve strategie, ervoor zorgen dat we eventueel maximaal 6 percent van die stemmen kunnen binnenhalen, blijkbaar het maximumgetal dat minister Peeters zelf naar aanleiding van de studie van Deschouwer in acht neemt ? Waar zijn we in godsnaam mee bezig ? En dan maant men ons overal aan offensief te denken, met de onthaalpolitiek en dergelijke meer.

Welnu, dat offensief van de Vlaamse regering in de rand hebben we al gezien. Sinds 1992 hebben we dertien appartementen voor Vlamingen in Sint-Genesius-Rode. Dat is offensief. En we hebben ook nog een met overheidsgeld uitgegeven Rand-

krant, waarmee we naar de Vlaamse burger en de anderstalige burger in de rand gaan, en waarbij in het eerste nummer mevrouw Dehaene uit de dozen mag komen doen hoe belangrijk het in het arrondissement Halle-Vilvoorde wel is om Frans te kunnen begrijpen en te spreken. Dat is het offensief van de Vlaamse regering in de rand ! Die Randkrant wordt dan nog geleid door een extreem-linkse figuur die geen enkele voeling heeft met de rand. Toen deze werd aangevallen in het Journaal van Grammens, schreef hij een brief waarin hij dat journaal afdoet als bruine kolommen. Dat is dan een ambtenaar die door de Vlaamse Gemeenschap wordt betaald om hoofdredacteur te zijn van de Randkrant ! Als er kritiek komt van iemand die de problematiek heel goed kent, scheldt hij hem uit. Dat is het offensief van de Vlaamse regering in de rand !

Het Franstalige offensief daarentegen is heel goed. Het is erop gericht de Brusselse Vlamingen politiek uit te schakelen. We naderen 1999. Als we in het jaar 2000 uit nog meer Brusselse gemeenteraden verdwijnen en ons aantal verkozenen daar nog daalt, met welk recht kunnen we dan een minimumvertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in de gemeenteraden eisen ? Hoe gaan we dat doen als het kalf verdronken is ? U denkt toch niet dat de Franstaligen zo dwaas zijn om ons een minimumvertegenwoordiging te garanderen als we verdwenen zijn ?

Collega's, het is niet toevallig dat de Franstalige partijvoorzitters twee dagen geleden hebben gezegd dat een ronde staatshervorming voor hen niet hoeft. Natuurlijk niet, ze hebben bij het Sint-Michielsakkoord alles gekregen wat ze moesten hebben. Wij hebben geen troeven meer in handen. Dat is de realiteit.

Het gaat hier om een Franstalige politieke strategie. Het debat gaat niet over Europees burgerschap of over de verfijning van de democratie. Het debat gaat over de toekomst van de Brusselse Vlamingen, de Vlamingen in de faciliteitengemeenten en de Vlamingen in de gordelgemeenten. Het debat gaat bijgevolg over de positie van Vlaanderen in België. Iedereen weet dat Brussel en de rand altijd de pasmunt en de struikelblok zijn geweest om tot een behoorlijk akkoord te komen. Dat is de realiteit. We moeten het debat in die richting open trekken, en afstappen van esoterische begrippen als Europees burgerschap. Daar heeft het immers niets mee te maken.

Als constitutionele hervormingen staan in de Schrikkelnota onder meer de splitsing van het

Van Hauthem

arrondissement Halle-Vilvoorde, de overheveling van de volledige taalwetgeving, het afschaffen van de faciliteiten en de minimumvertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in de gemeenteraden en op termijn in de gewestraad. Naar aanleiding van de verklaring van de Franstalige voorzitters hebben we gezegd dat we, als we de constitutionele hervormingen die in de Schrikkelnota staan, willen doorvoeren, dat nu moeten doen. Het gaat niet om extremistische eisen : ze staan in de Schrikkelnota van minister-president Van den Brande.

We moeten deze hervormingen nu doorvoeren, want in 1999 is het te laat. Aangezien de Franstaligen nu vragende partij zijn om de grondwetswijziging op die manier door te voeren en aangezien we nu al weten dat ze in 1999 geen vragende partij meer zullen zijn, moeten we die voorwaarden er nu door krijgen en eisen dat die hervormingen worden doorgevoerd alvorens de Grondwet wordt goedgekeurd. Dat is ook de bedoeling van een aantal amendementen die we hebben ingediend.

Collega's, deze resolutie is wel een signaal. Ik ken de bezorgdheid van de heer Suykerbuyk. Ik weet dat die oprecht is. Het gaat bij hem niet om een bevlieging. Ik ben blij dat het debat op het federale vlak een wending heeft genomen door de veranderde houding van de VLD. Dat verandert de politieke situatie. Ik kan me moeilijk voorstellen dat de CVP door het leven wil gaan als de partij die met aan Vlaamse kant alleen de SP, een tweederde meerderheid levert voor een grondwetswijziging die enerzijds van het FDF komt en anderzijds van een unaniem francofoon front, en dit met dergelijke gevolgen.

Ik geloof, mijnheer De Roo, dat u dat ook niet zou willen en terecht. Het zou de eerste keer zijn in de Belgische politieke geschiedenis dat een grondwetswijziging op die manier, zonder twee derde meerderheid, zou worden goedgekeurd.

Op federaal vlak is de zaak opnieuw naar de commissie verwezen. We vinden dat positief omdat de wijziging van de wet niet meer zal worden goedgekeurd, op federaal niveau, voor de zomervakantie. In die zin is dit signaal goed. Het is helaas een zwak signaal.

Tot slot, mijnheer Van Peel, heb ik nog één boodschap. Waarschijnlijk zal deze grondwetverandering niet meer aan de orde komen voor de zomervakantie. U zult van mening zijn dat wat mijn partij en ik hierover zeggen, overdreven is. Ik raad u aan

om het boek van Guido Tastenoy te lezen. Op 126 bladzijden vindt u daar zeer volledig de hele problematiek van Brussel en de rand en de gevolgen van het stemrecht. Ik geef u dit boek graag cadeau. U hebt nu twee maanden de tijd om het te lezen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, vooral eer nader in te gaan op de problematiek die zich stelt naar aanleiding van de resolutie die ter goedkeuring voorligt, wens ik te beklemtonen dat de stelling die we innemen met deze resolutie in essentie politiek is. De heer Van Hauthem heeft ook gezegd dat het over een politieke stellingname gaat.

Wensen we dat het Vlaams Parlement in Brussel en in Vlaams-Brabant in de toekomst zijn gezag blijvend kan uitoefenen ? Wensen we dat de lokale Vlaamse besturen in Vlaams-Brabant inderdaad Vlaams blijven ? Schakelen we over naar een systeem en een strategie om de verfransing van de rand van Vlaams-Brabant en Brussel in de hand te werken ? Dat politieke probleem moeten we oplossen.

De strategie die erachter zit, komt duidelijk tot uiting. Het is de heer Clerfayt van de FDF die het artikel van de Grondwet in herziening heeft gesteld in de Kamer. Hij heeft dat niet gedaan omwille van het feit dat hij de Europeanen zo graag ziet. Hij heeft dat ook niet gedaan omdat hij democraat wil zijn en het stemrecht wil laten uitoefenen. Hij heeft dat alleen gedaan om Vlaams-Brabant verder te kunnen verfransen. Het gaat hier om een heel raar dossier. In 1990 ben ik in de Kamer gekomen en heb ik de toenmalige Premier, de heer Martens, geïnterpelleerd. Daarna heb ik achtereenvolgens, jaar na jaar, de heren Dehaene, Eyskens en Claes geïnterpelleerd. Ook de heren Geens, de toenmalige minister-president van de Vlaamse Raad, en Van den Brande heb ik geïnterpelleerd. Men verzekerde me er steevast van dat het Vlaams Parlement mee zou kunnen beslissen welke houding België zou aannemen in het kader van het verdrag van Maastricht. Dat was het engagement en dat staat ook letterlijk in de notulen. In werkelijkheid is het verdrag van Maastricht door de regering Martens afgehandeld als een lopende zaak. Achteraf pas werd in het Vlaams Parlement een resolutie voorgelegd en naar aanleiding van een interpellatie die ik hield in 1994 is er een alternatieve meerderheid totstandgekomen, die vijf

Van Vaerenbergh

minimumvoorwaarden heeft vastgelegd. Ik herhaal dat het ging om minimumvoorwaarden, want wij wilden verder gedaan. Helaas hebben we moeten constateren dat noch de heer Eyskens, noch de heer Claes, noch de heer Martens, noch de heer Dehaene ooit het parlement op de hoogte hebben gebracht van de akkoorden die ze hadden afgesloten. Ze hadden ons allemaal beslissings-macht beloofd, maar niemand heeft ze ons gegeven. Zelfs vandaag nog weigert men erover te praten, want in december 1996 heb ik de minister-president geïnterpelleerd en hij vertelde me dat hij van de federale regering geen antwoord kreeg. Ik heb dan collega's uit Kamer en Senaat aangesproken, aangespoord om de Minister van Binnenlandse Zaken te interpellieren. Dat is dan ook gebeurd, maar hij verkondigde dat het ging over een verafgelegen probleem. De ministerraad kon geen akkoord bereiken. Tot overmaat van ramp hebben we ook nu weer niks in de pap te brokken. Alles wordt tegen snel-treintempo afgehandeld. Is dat parlementaire democratie ? En dan durft men ons nu nog te vragen hoe men dit moet oplossen !

We zijn grote voorstanders van de oplossingen die sommigen aanbieden, bijvoorbeeld op stedenbouwkundig vlak. Wij doen concrete voorstellen. Denk maar aan het decreet Suykerbuyk-Van Vaerenbergh, het decreet Suykerbuyk-Van Vaerenbergh-Dielens. Als we echter met besprekingen beginnen, zeggen de fracties dat het allemaal wat ver gaat. Ik herinner eraan dat het hier om een politiek probleem gaat en om niets anders. Onze enige zorg is onze stem niet te verliezen in Brussel of Vlaams-Brabant. Het gaat over democratie, sociale verdringing, enzovoort, maar er moet een heel pakket van maatregelen getroffen worden. Het is toch niet meer dan logisch dat men voor een probleem een oplossing zoekt.

Dit land is toch gebaseerd op compromissen en op waarborgen. De Franstaligen hebben de waarborg dat zij inderdaad de helft van de federale ministers zullen leveren. Zij hebben de waarborg dat zij 50 percent van de ambtenaren van niveau 1 zullen hebben. De Duitstaligen hebben de waarborgen dat zij een vertegenwoordiger – een senator – zullen hebben. Zij hebben ook een Europees parlamentslid, ondanks het feit dat zij daar getalsmatig geen recht op hebben. Is het dan zo vreemd om ook voor de Vlamingen diezelfde waarborgen te vragen wanneer zij op een bepaald ogenblik politiek monddood zouden kunnen worden gemaakt ?

Wij kunnen immers allemaal weten dat de Europeanen – met de beperkte kennis die zij hebben wanneer zij zich hier komen vestigen – mogelijk eerst aansluiting zouden kunnen zoeken bij diegenen die dit land niet in stand willen houden, die Vlaanderen niet willen erkennen, maar die juist destabiliserend willen werken in Vlaanderen en vooral in Vlaams-Brabant en Brussel. Ik herhaal mijn vraag : is het zo abnormaal die waarborgen te vragen ? Neen, want dit hele land is daarop gebouwd.

Ik kom dan nu tot mijn conclusies. Wij stellen een eensgezindheid vast in de moties van juni en november 1994 naar aanleiding van de interpellatie over deze problematiek door mezelf en die van veel later, over hetzelfde probleem, door collega's Suykerbuyk en Van Grembergen. Nu weten we allemaal – de minister heeft het trouwens in de commissie zelf toegegeven – dat de heer Dehaene – onze federale eerste minister die onze bekommernissen naar Europa moet meedragen en daar onze verzuchtingen moet vertolken – niet eens die brief beantwoordt. Dit is om echt moedeloos van te worden : het bedrog ten overstaan van het gegeven woord en daarna het niet uitvoeren van wat was gevraagd.

Vandaag staan we hier dan met de nieuwe resolutie. Ik moet u bekennen dat ik, wat dit dossier betreft, niet heb geslapen : noch in 1990, noch in 1991, noch in 1992, noch in 1993, noch in 1994, noch in 1995, noch in 1996. En zeker niet in 1997, want in dat jaar voelde ik het aankomen. Daarom heb ik reeds op 11 april 1997, toen hier in het federale parlement nog geen sprake van was, een resolutie ingediend die laattijdig gedrukt is – met alle problemen van dien. Ik heb daar in de vorige openbare vergadering fel tegen geprotesteerd. Dit alles laat op mij een zeer abnormale indruk na. Mijn partij en ik voelen zich eigenlijk bekocht. Wij hadden immers in goed vertrouwen gehoopt dat gegeven politieke woorden zouden worden gehonoreerd, maar moesten vaststellen dat dit niet gebeurde.

Collega's, eens te meer waren wij bereid ons in te schakelen in een motie die ons inziens niet ver genoeg ging. Wij waren daartoe bereid om, zoals de heer Suykerbuyk het verwoordde, een zo breed mogelijk draagvlak te verkrijgen. We vonden dit draagvlak nog onvoldoende, maar het zou tenminste de kans bieden om gezamenlijk dat standpunt in te nemen.

Maar eens te meer moeten we vaststellen dat in de resolutie die hier voorligt – die minimumresolutie –

Van Vaerenbergh

opnieuw moet worden aangedrongen op de tenuitvoerlegging van het politiek akkoord met betrekking tot de federalisering van de gemeentewet. Dat was immers ook een politiek akkoord.

U kunt ons over de streep trekken, zodat deze resolutie eensgezind kan worden goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Wij vragen echter meer : wij vragen om alles te globaliseren en met elkaar te verbinden. Wat hebben wij aan een grondwetsherziening waarin wordt bepaald dat het stemrecht er zal komen en waarbij men zich door middel van een resolutie of een politieke verklaring engageert voor een aanpassing van de wetgeving op het vlak van de fiscaliteit, de verblijfsduur en de taalkennis ? Wat als dit achteraf niet wordt uitgevoerd ? Het is immers een dagelijkse realiteit dat verklaringen worden afgelegd om de gemeente te sussen, maar in de praktijk niets uit te voeren.

We hebben nu enkel een resolutie, geen wettekst. Indien door een kleine wijziging alles op hetzelfde moment van start kan gaan en alles goed wordt getimed, dan kunnen wij akkoord gaan met deze resolutie. Het signaal moet klaar en duidelijk zijn.

Collega's, iedere dag bieden wij oplossingen aan om de problemen in Brussel en Vlaams-Brabant op te lossen. Het zijn oplossingen in verband met wonen en leven in Vlaanderen, en om onze taalwetgeving te verfijnen.

In de commissie voor Staatshervorming bespreken wij nu vier decreten in verband met de taalwetgeving. Iedereen zegt dat de taalwetgeving moet worden gerespecteerd. Is het mogelijk dat de taalwetgeving waarop we allemaal zo fier zijn, niet nageleefd wordt ? Er bestaat toezicht. Maar wat gebeurt er als het toezicht niet uitgeoefend wordt, als men vergeet om het uit te oefenen, of als men niet tijdig schorst ? Dan moeten we weer naar de Raad van State stappen en zo een aantal jaar verliezen.

Als men achter de taalwetgeving staat, moet men daar ook de gevolgen uit trekken. De taalwetgeving moet afdwingbaar zijn, zodat er niet een nieuwe procedure wordt opgestart voor ieder individueel geval, zoals dat op dit ogenblik wel het geval is. De taalwetgeving wordt dagelijks overtreden en wordt niet gerespecteerd.

Mijnheer de minister, ik zal u hiervan een voorbeeld geven. Een decreet uit 1981 zegt dat iedere

inwoner van Vlaanderen zich tot de administratie moet richten in het Nederlands. Doet iedere staatsburger in Vlaanderen dat ? Worden de stukken die niet in het Nederlands werden opgesteld, teruggestuurd ? Neen, men aanvaardt deze stukken. Niemand kan worden verplicht om een andere taal te spreken, en toch gebeurt het. Indien een ambtenaar zegt de taal niet te verstaan, dan zal zijn chef antwoorden dat het volume behaald moet worden en dat er moet worden voort gewerkt. Met een dergelijke houding ondergraaft men heel Vlaams-Brabant.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : Mijnheer Van Vaerenbergh, dit is nergens het geval. We moeten die praatjes eindelijk de wereld uit helpen. Kunt u mij het bewijs leveren van een overheid die eist te antwoorden op een stuk in een andere taal ? Dit gebeurt niet. Het houdt alleen een enorm risico in voor de burger die dit probeert. Hij zou wel eens geen antwoord kunnen krijgen.

Mijnheer Van Vaerenbergh, u weet als geen ander dat het administratief toezicht op de taalwetgeving volledig is. Deze Vlaamse regering kan niet verweten worden ooit niet tijdig te hebben opgetreden.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister, waarom zou u moeten optreden ? Waarom zegt u niet dat het ambtshalve nietig is ? Dan is de kous af en hoeft u niet meer op te treden. Dan gaat men over tot de strafbepalingen en is de zaak opgelost. Waarom die omweg ? Ik begrijp dat niet.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister, u verdedigt natuurlijk uw eigen beleid en dat is uw goed recht. Maar deze aangelegenheid heeft ook betrekking op Brussel en hoe het daar met de taalwetgeving is gesteld. U zult natuurlijk zeggen dat u daarvoor niet bevoegd bent. Dat is nogal logisch : de minister-president van het Brussels Gewest is daarvoor bevoegd. Maar deze blijft compleet in gebreke en niemand stopt hem in het niet-naleven van de taalwetgeving. Hetzelfde geldt voor zijn Franstalige ministers. Niemand stopt de Brusselse minister-president, en er blijkt niemand boven hem te staan om een en ander te corrigeren. Dat is al dertig jaar lang het geval.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Ik geef de conclusie van het standpunt van mijn partij op dit ogenblik. We blijven achter het amendement staan

Van Vaerenbergh

dat we hebben ingediend. We zouden graag hebben dat de parlementsleden er nog eens over nadenken. Het is belangrijk dat we tot een eensgezind standpunt komen in dit Vlaams Parlement, opdat het signaal klaar en duidelijk zou zijn. De Franstaligen hebben een bepaalde strategie ten aanzien van Vlaams-Brabant. Ik blijf daarbij.

Ter illustratie : langs Franstalige kant heerst er verwondering over het feit dat we geen sterkere eisen stellen dan in de in 1994 goedgekeurde motie. Vandaag staat in *La Libre Belgique* : le Parlement flamand va répéter sans le durcir cette condition d'octroi du droit de vote aux Européens. De Franstaligen zijn al tevreden dat we ons daartoe beperken. Ze zeggen dan : we kunnen nog een nieuwe slag slaan en achteraf kunnen we nog een discussie aangaan op verschillende fronten.

We zijn bereid om het signaal krachtig te doen weerklinken en onze stemmen bij de grote meerderheid van dit parlement te voegen. Deze motie zou het nog iets straffer kunnen maken. (*Applaus bij de VU en het VB*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik dank ten eerste de heer Vermeiren voor zijn mondeling verslag. Dat laat me toe zeer kort te zijn omdat hij de voornaamste elementen van mijn betoog heeft weergegeven. Ook dank ik de heer Van Wallendaël, die kort heeft herhaald wat we in de commissie hebben gezegd.

Mijnheer de voorzitter, we waren eerst van plan om de oorspronkelijke resoluties niet goed te keuren en tegen te stemmen. De heer Suykerbuyk weet dat. Dat we ons zullen onthouden bij de voorliggende resolutie, heeft te maken met het feit dat een aantal elementen en voorwaarden ons inziens evident zijn in het begrip burgerschap.

Dat geldt onder meer voor het feit dat men mensen op het gemeentelijk niveau op een solidaire wijze aan de belastingplicht onderwerpt. Even evident is dat men vraagt dat de taalwetgeving en de wet van openbare orde wordt gerespecteerd. Dat doet geen afbreuk aan het begrip burgerschap. Dat men een bepaalde tijdsduur als element van integratie beschouwt, is evenmin in tegenspraak met dat begrip. Dat staat ook in de resolutie van de heer Suykerbuyk en we zouden inconsequent zijn om deze daarom af te keuren.

Onze reden van onthouding wil ik graag illustreren met vier elementen. Ten eerste moeten democraten toejuichen dat het stemrecht wordt uitgebreid. Een uitbreiding van het burgerschap is een verfijning en een verrijking van en voor de democratie, zeker binnen de Europese ruimte. Mensen die hier leven, wonen, werken en belastingen betalen, hebben het recht na een bepaalde tijd hun stem uit te brengen. Ze hebben het recht om mee te bepalen wat er met hun geld gebeurt. Dat is een essentieel recht van burgerschap. Daarom hebben we zo'n moeite met het onderscheid tussen EU-burgers en niet-EU-burgers en daarom hadden wij ook problemen met de discussie in de Kamer over artikel 8 van de Grondwet. We pleitten voor een open herziening. We hadden het erg moeilijk met het FDF-amendement omdat het een onderscheid maakt tussen EU-burgers en niet-EU-burgers. Om dezelfde reden hebben we moeite met mensen die dit debat gebruiken om hun onvoorwaardelijke tegenstand tegen het stemrecht voor migranten te camoufleren.

Democratie en stemrecht zijn met elkaar verbonden. Uitbreiding van stemrecht komt de democratie ten goede. We moeten dan ook voorzichtig tewerk gaan als we voorwaarden verbinden aan dat actief en passief stemrecht. Het wordt helemaal vreemd wanneer we die voorwaarden ook nog koppelen aan een ander probleem, namelijk dat van de verfransing.

Zo kom ik tot mijn tweede element. De cijfers zijn duidelijk, het probleem is reëel. Vlaams-Brabant staat onder druk. Een gelijkaardig fenomeen doet zich ook elders in Vlaanderen voor. In de Noorderkempen bijvoorbeeld kampt men met problemen inzake de prijs van woningen door de toevloed van wat we de economische vluchtelingen uit Nederland noemen. Gaat men die problemen oplossen door ze te koppelen aan actief en passief stemrecht ?

We willen de Vlaamse regering vragen een offensievere politiek te voeren inzake ruimtelijke ordening. Groene zones houden verfransing tegen. Minder verkaveling en een goed grondbeleid kunnen een rol spelen. Sociale huisvesting, betaalbare woningen vormen een bescherming. Laat ons daar iets aan doen.

Een derde punt heeft te maken met de teneur van het verhaal. Ik ontwaar Vlaamse krampachtigheid. Niet alle burgers uit de Europese Unie zijn francofoon. Ze zullen niet allemaal op het FDF stemmen. Als we doorgaan met die krampachtige houding zullen sommigen zich afvragen of ze nog welkom

Geysels

zijn in de Vlaamse Gemeenschap. Hier ontwaar ik soms een contradictie. Ik hoor zowel minister-president Van den Brande als minister Van Rompuy terecht zeggen dat we in een open economie leven. We leveren veel inspanningen om buitenlandse bedrijven en investeringen aan te trekken. Een open economie kan moeilijk samengaan met een gesloten democratie.

Het lijkt misschien een karikatuur, maar ik stel de vraag toch. Waarom zou een Engelstalig EU-burger, die hier een bepaalde periode woont, werkt en belastingen betaalt, meer moeten bewijzen dat hij een band heeft met de gemeente dan een Vlaming met de Belgische nationaliteit die zijn domicilie in Antwerpen heeft, zijn effectieve woonplaats in Monaco en zijn geld in Luxemburg?

Ik zou willen vragen om bij terechte eisen geen krampachtige houding aan te nemen ten opzichte van anderstaligen, zowel mensen van binnen als buiten de Europese Unie.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Geysels, u zegt dat het niet zeker is dat iedereen voor een Franstalige lijst zal stemmen. Dat is natuurlijk wel het geval. Tot voor een paar jaar was er in Kraainem een PS-afdeling. Weet u wie er voorzitter was? Een Nederlander. Dat verzin ik niet, dat is een feit.

U kunt toch niet ontkennen dat er zich in Brussel en in de gordel politieke verschuivingen kunnen voordoen die gevolgen hebben voor het hele communautaire debat? Dat ontkent u blijkbaar wel. U sluit uw ogen voor het feit dat de zon schijnt. Deze situatie is uniek in Europa. In andere streken van Europa zal het stemrecht niet dezelfde gevolgen hebben.

Dit debat heeft ook nog een andere kant. De Franstaligen hebben zelf gezegd wat hun bedoeling is met het Europees burgerschap en het daaraan verbonden stemrecht. U wilt de realiteit niet onder ogen zien. Als dat onwetendheid is, kan ik het u niet kwalijk nemen. Zo niet, bent u naïef of masochistisch. Van dat laatste zal ik u echter nooit beschuldigen. Sluit uw ogen niet voor wat er op het politieke terrein gebeurt. Dat was de kern van mijn debat en u gaat daar helemaal aan voorbij.

De heer Tuur Van Wallendael : U gaat voorbij aan ons debat.

De heer Joris Van Hauthem : Dat is niet waar. U hebt in de commissie zelf gezegd dat er een bepaalde trend is in Brussel, in de faciliteitengemeentes en de gemeentes waar de Franstaligen sterk staan. Uw partij gaat er achteruit. U geeft dat toe en dat apprecieer ik. Met stemrecht zonder voorwaarden zullen we die trend versterken. Dat is toch ook uw bedoeling niet?

De voorzitter : Mijnheer Van Wallendael, kunt u zelf uitleggen wat u hebt bedoeld?

De heer Tuur Van Wallendael : Ik dacht, mijnheer de voorzitter, dat ik dat daarnet op de tribune heb gezegd.

De voorzitter : Ik wil het nog eens horen voor de duidelijkheid van het verslag.

De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael : Ik wil eerlijk zijn en hoop dat er niet te veel pers meeluistert. We streven misschien wel hetzelfde doel na. Wij willen het behoud en een normale ontplooiing van de burgers in dat gedeelte van ons land. De manier waarop de heer Van Hauthem dat wil doen, zal ons echter regelrecht de diepte in helpen. De manier die de heer Geysels en ikzelf voorstellen, is onze enige redding. We moeten een open en rustig beleid voeren, en de mensen op een normale manier benaderen. De achteruitgang van die stemmen is al een tijd bezig, ook zonder dat de EU-burgers stemrecht hebben.

De heer Joris Van Hauthem : Dat klopt, maar dat heeft niets met dat stemrecht te maken.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, hiermee kom ik tot mijn vierde en laatste punt. Ik wil het samenvatten onder het trefwoord politieke schizofrenie. Wat bedoel ik daarmee? Het Vlaams Parlement is gemachtigd om over bepaalde thema's – ook al behoren ze strikt niet tot haar bevoegdheid – een bepaalde mening te formuleren ook al gaat het om de federale bevoegdheden. Maar wat een beetje eigenaardig zou zijn – en u kent ons standpunt dat vervat ligt in de drie voorwaarden die we hebben gestipuleerd – is dat men eerst op het Europees niveau de richtlijn goedkeurt, daarna in het Vlaams Parlement zegt dat men er strenge voorwaarden aan het kiesrecht wil

Geysels

verbinden en in het federale parlement, waar men uiteindelijk moet beslissen over de uitvoering zwijgt.

Het moet gedaan zijn met de vuisten te ballen in het Vlaams Parlement, terwijl dezelfde fracties in het federale parlement zwijgen en aan geheugen-verlies leiden. (*Applaus bij de VU*)

Wij verschillen van mening met de Volksunie, maar we engageren ons wel dat deze federale fracties de drie voorwaarden die wij hier geformuleerd hebben, zullen ondersteunen. We steunen de motie dus niet, maar we houden ons wel aan ons woord.

Zoals in andere debatten tot uiting is gekomen, denk ik dat veel collega's duidelijk weten hoeveel moeite mensen hebben moeten doen om het stemrecht te krijgen. Het stemrecht is nog geen honderd jaar oud. De strijd werd op bloedige wijze op straat gevoerd. Mensen uit de Vlaamse beweging weten hoeveel moeite het heeft gekost om het recht te verkrijgen hun stem te verheffen in de eigen taal. Vanuit die ervaring, vanuit dit emancipatorische idee moeten we de problematiek die hier vandaag ter sprake komt benaderen.

Dat veronderstelt een open geest. Dat veronderstelt zeker niet dat we ineenkrimpen als de uitbreiding van een democratisch recht op het spel staat. (*Applaus bij AGALEV en de SP*)

De voorzitter : De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, tijdens mijn tussenkomst in dit debat zou ik graag eerst een korte historiek willen schetsen.

Sedert bijna 50 jaar bouwt men aan de Europese Unie. In een eerste fase had de toenmalige EEG voornamelijk een economische dimensie. Europa krijgt nu een politieke dimensie, waardoor het Europees burgerschap meer vorm krijgt.

Een van de onderdelen van dit burgerschap is het kiesrecht van de Europese onderdanen bij de gemeenteraadsverkiezingen. Ik wens hier het artikel 8b van het Verdrag van Maastricht over de Europese Unie aan te halen. Daarin staat – en ik citeer : dat iedere burger van de Unie die verblijf houdt in een lidstaat waarvan hij geen onderdaan is, het actief en passief kiesrecht bezit bij gemeen-

teraadsverkiezingen en bij verkiezingen voor het Europees Parlement in de lidstaat waar hij verblijft, onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van die staat. Einde citaat. Dit staat haaks op wat daarstraks werd gezegd, namelijk dat men dat stemrecht eventueel zou kunnen uitbreiden tot het federale niveau.

Het gaat hier voornamelijk om gemeenteraadsverkiezingen. Het zijn deze verkiezingen die het dichtst bij de burger staan.

Het is dan ook normaal en democratisch dat alle burgers van een gemeente aan deze verkiezingen kunnen deelnemen, zonder dat hieraan voorwaarden worden verbonden. Ik wil ook benadrukken dat om tot een totaal democratisch systeem te komen, dit kiesrecht niet alleen tot EU-onderdanen beperkt mag blijven. Het moet worden uitgebreid tot nationaliteiten van buiten de Europese Unie.

De voorwaarden die in deze resolutie worden voorgesteld, zijn vooral gedictieerd door lokale situaties, die onder meer in Brussel en de rand bestaan. De vrees dat deze EU-onderdanen massaal op Franstalige lijsten zouden stemmen, werd al meermaals geuit. Die angst is een beetje in tegenspraak met de acties van de Vlaamse regering. In de randgemeenten wordt de Randkrant uitgedeeld, met meertalige artikels. In het beleidsplan van minister-president Van den Brande wordt bepaald dat de gemeenschapscentra van deze randgemeenten zich moeten openstellen voor de anderstaligen, en dat er een onthaalbeleid moet worden gevoerd om het deze Europeanen mogelijk te maken kennis te maken met de Vlaamse cultuur.

Voorwaarden verbinden aan het kiesrecht voor EU-onderdanen, is tegenstrijdig met deze politiek. Het is een manier om de deur te sluiten voor de neus van deze Europeanen. Ik was volledig tegen de eerste resolutie en tegen de oorspronkelijke tekst. Toch heb ik ook nog aanmerkingen op de regionalisering van de organieke wetgeving, die aan deze resolutie wordt gekoppeld.

Indien men deze resolutie goedkeurt, koppelt men de zaak inderdaad aan de regionalisering van de kieswetgeving. Dan vrees ik dat de voorwaarden die vandaag werden weggehaald – onder andere die uitzonderingsregel – niet nu zullen worden toegepast, maar bij de regionalisering van de kieswetgeving. Daarom zal ik deze resolutie niet goedkeuren.

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, voorzover het nog nodig is, wil ik vooraf duidelijk maken dat noch de resolutie van de heer Suykerbuyk, noch het amendement dat ik samen met mijn collega's heb ingediend, tegen het gemeentelijk stemrecht voor EU-burgers is gericht. Ik ben niet tegen dat EU-stemrecht, integendeel. Ik wil me echter wel duidelijk uitspreken tegen de wensdroom van een beperkt aantal Franstaligen om dit EU-stemrecht te misbruiken.

Sommigen dromen er inderdaad van om het EU-stemrecht te misbruiken om de Brusselse Vlamingen op gemeentelijk vlak nog verder in de hoek te duwen en het Vlaams karakter van de rand te ondermijnen. Een dergelijke houding is niet alleen anti-Vlaams, maar ook anti-Belgisch en anti-Europees. Ze is een teken van kwade trouw ten opzichte van het federale karakter van België en staat in tegenstelling tot de Europese gedachte.

Europa en de Europese Unie zijn er immers niet om bepaalde volksgemeenschappen te verdrukken, maar integendeel om ze ruimere ontplooiingskansen te bieden. De Europese gedachte die achter de Europese Unie en het EU-stemrecht zit, heeft vooral een emancipatorisch karakter. De vooruitgang van de Europese integratie kan en mag geen achteruitgang betekenen voor de Vlaamse Gemeenschap. Integendeel, de verdere Europese integratie en de verdere ontplooiing van de Vlaamse Gemeenschap zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Deze resolutie en het amendement dat ik samen met mijn collega's heb ingediend, is dan ook een signaal dat de invoering van het EU-stemrecht op gemeentelijk vlak geen aangelegenheid van winnaars en verliezers mag zijn, maar wel een gelegenheid waarbij we allen winnen, Vlamingen en Europeanen. Daarbij krijgen we allen nieuwe kansen om op lokaal vlak te participeren in de uitbouw van een open, verdraagzame gemeente, met respect voor eenieder en voor de integriteit van de gemeenschappen en gewesten van het federale België.

Vandaar dat wij in dit amendement vragen dat er eindelijk werk wordt gemaakt van de eis voor een gewaarborgde Vlaamse vertegenwoordiging op het gewestelijke en lokale beleidsniveau binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en dit zowel in de raden als in de uitvoerende organen. Dit is geen

verkrampde, defensieve houding. Het is wel een essentiële voorwaarde opdat Brussel haar hoofdstedelijke functie ten volle zou kunnen opnemen. Het is een voorwaarde opdat alle Brusselaars volwaardig zouden kunnen participeren in de uitbouw van onze hoofdstad.

Wat wij in dit amendement vragen, is dat men de logica van het EU-stemrecht doortrekt. Wie ervoor pleit dat men alle EU-burgers laat participeren in het lokale beleid – en ik pleit daar zelf ook voor – kan moeilijk bezwaar maken tegen garanties voor een participatie door alle Brusselaars in het Brussels beleid. Ik hoop dan ook dat men op het federale niveau consequent blijft en er nu zo snel mogelijk voor zorgt dat noch de EU-burgers, noch de Vlamingen, in eender welke gemeente van ons land aan de kant kunnen worden gezet. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VU*)

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zie dat de minister er niet meer is.

De heer Georges Cardoen : De minister moet hier niet aanwezig zijn. Dit is geen regeringsaangelegenheid. Het is in eerste instantie een zaak van het parlement.

Mevrouw Nelly Maes : Inderdaad, dit is geen regeringsaangelegenheid ; hier althans niet. Mijnheer Cardoen, bent u er zo zeker van dat dit geen regeringsaangelegenheid is in la baraque d'en face ? (*Opmerking van de heer Carl Decaluwé*)

Dat is de reden waarom ik op de tribune kom, mijnheer Decaluwé. U vraagt ons om deze tekst met een ruime meerderheid goed te keuren. Wij willen met u nagaan wat daarvan de zin en betekenis zou kunnen zijn. Ik had niet de bedoeling om me direct tot u te wenden, maar dat komt nog.

Eerst richt ik me tot het parlamentslid van het FDF. Hij heeft geen applaus gekregen. Men krijgt dan het gevoel dat er eigenlijk toch iemand voor hem zou moeten applaudiseren. Het is misschien tekenend voor de mentaliteit in Vlaanderen dat hij hier in volle vrijheid spreekt. Indertijd werd de heer Van Overstraeten, die als senator was verkozen, in de Waalse Raad niet alleen niet aanhoord, zelfs als hij in het Frans sprak, maar zelfs manu militari aan de deur gezet.

Ik wil dat even vermelden. Zijn we niet wat masochistisch ingesteld, als we onszelf voorstellen als onverdraagzaam omdat we de meest minimale

Maes

garanties inschrijven tegen praktijken waartegen generaties van de Vlaamse beweging zich hebben verzet ?

De heer Van Vaerenbergh kan terecht zeggen dat hij niet heeft gewacht en dat hij die strijd altijd weer heeft gestreden. Dat geldt voor een aantal anderen in dit parlement overigens ook. De Volksunie vraagt zich af wat de betekenis is van het feit dat een grote meerderheid zich hier straks zal uitspreken voor politieke garanties en Europees stemrecht. Daar gaat het immers om. Er wordt ons niet gevraagd om een vlammeende veroordeling uit te spreken over het stemrecht van Europese medeburgers in het kader van de gemeenteraadsverkiezingen. Neen, we willen enkel een aantal regels formuleren die de nevenverschijnselen moeten beperken.

Welke plagen moeten we in de Vlaamse rand ondergaan ? Veel mensen klagen erover dat er te weinig Vlamingen in de rand zijn. Het gebrek aan geld drijft hen weg. Als jonge mensen willen bouwen of een woning willen kopen in de rand, dan is dat om economische redenen onmogelijk. Als een aantal goedverdienende euroambtenaren zich wel in de rand kunnen vestigen – het is er mooier en groener dan in vele Brusselse buurten – dan is dat omdat zij wel over het nodige geld beschikken. Ik ben de heer Geysels dankbaar dat hij de sociale dimensie van deze problematiek heeft aangekaart. Als de Vlaamse beweging een bij uitstek sociale beweging is, dan kan men dat in de rand merken en beleven. We schakelen ons in die traditie in.

Ik begrijp de heer Van Peel dan ook helemaal niet, als hij zegt dat we ervoor moeten opletten de euroambtenaren niet in de armen van de Franstaligen te jagen. Waarom zouden ze als rechtgeaarde burgers in de armen van de Franstaligen belanden, wanneer ze door ons aan een aantal elementaire democratische verplichtingen worden herinnerd ? Die verplichtingen zijn : een tijd in het gebied wonen, belastingen betalen en de taal en het karakter van de streek respecteren. Is het zo onzinnig om dat te vragen aan Europese ambtenaren die leven dankzij de gratie en de verscheidenheid van dit prachtige Europa ? Waarom zou de microkosmos waarin ze zich vestigen, een verdrukkingssmachine moeten worden die geen oog meer heeft voor het karakter van de streek en zijn oorspronkelijke bewoners ?

We willen geen Vlaanderen waarin het Vlaams Parlement enkel in theorie iets te zeggen heeft. We

willen geen Vlaanderen waar gesubsidieerde bibliotheken zich moeten verantwoorden voor het feit dat ze vooral Nederlandstalige boeken moeten beschikbaar houden voor de lezers van dat gebied. Laten we de zaken toch niet op hun kop zetten ! En laten we onszelf geen schuldgevoelens aanpraten.

Laat ons elementaire politieke garanties formuleren en laat ons dat doen met een grote meerderheid. Dat is wat u ons nu vraagt. We vinden natuurlijk dat de garanties die u in de teksten inschrijft onvoldoende zijn. De heer Van Vaerenbergh heeft dit uitvoerig toegelicht. Ik wil daar dan ook niet op terugkomen.

Het Sint-Michielsakkoord was toch ook een serieus politiek akkoord, maar zelfs de uitvoering daarvan hebben we niet kunnen afdwingen, aangezien we nu nogmaals de uitvoering van dat akkoord moeten vragen, dat voorzag in de overdracht van de regelingen voor gemeente- en provinciewet naar de regio's. Vraag me dan niet wat een akkoord waard is. Ik vraag het aan u. Welke politieke waarde zullen de CVP en de SP aan deze tekst hechten ? Wat is de betekenis van een breed akkoord in het Vlaams Parlement ? Ik ben daar erg bezorgd over.

Soms heb ik er spijt van dat ik zetel in dit Vlaams Parlement, omdat ik de indruk heb dat de vitale belangen van Vlaanderen nog altijd in het federale parlement worden beslist op een wijze waarmee we het vaak niet eens zijn. U weet zeer goed dat we vooruitgaan inzake autonomie en dat we dat zullen blijven doen. Het zal er alleen van afhangen of de houding die we hier aannemen ook de consequente houding is van de partijen die zich met dezelfde vaandels en zelfs met dezelfde leiders in het federale parlement bevinden en – natuurlijk – van wat de ministers zeggen.

Geef toe dat het beschamend is dat de minister-president van Vlaanderen tot drie keer toe een brief moet schrijven aan minister Dehaene, de eerste minister van de federale regering, en daar niet eens een antwoord op krijgt. Wat is dan het lot dat deze tekst beschoren wordt ? Wat is onze Vlaamse meerderheid waard ? Collega's van de SP en van de CVP, bent u bereid om dit echt als een test uit te spelen ? Of bent u bereid tweederangsparlement te spelen, om een eersterangsparlement andere zaken te laten goedkeuren die ingaan tegen de vitale belangen van Vlaanderen ? (*Applaus bij de VU*)

Wat is dat voor een offensieve strategie ? Ik wil ook een offensieve strategie in Vlaams-Brabant. Ik

Maes

ben daar zeker niet bang voor. Ik ben niet bang voor anderstaligheid of voor gastvrijheid en ont-haal. Maar ik ben evenmin een onnozele of naïeve trut die denkt dat de Franstaligen, wanneer ze al zoveel jaren ijveren om de zaken in de rand in hun voordeel te keren, van deze gelegenheid geen gebruik zouden maken om hun doel te bereiken. Ik wil dan ook vragen dat de heer Van Peel ophoudt ons te waarschuwen en te zeggen – en ik citeer : dat we moeten oppassen dat we geen sfeer scheppen die stemgerechtigde EU-ambtenaren in de armen van de Franstaligen jaagt. Einde citaat.

Vlaanderen voert een integratiepolitiek in het kader van culturen die heel wat moeilijker te integreren zijn dan de Franstalige – en met succes. Waarom zou dat dan niet lukken met de anderstaligen, waaronder ook de EU-burgers ? Ik twijfel daar niet aan. Maar op dit ogenblik zijn agressieve Franstalige minderheden, die in sommige gemeenten wel een politieke meerderheid vormen, bezig het karakter van de streek zelf te veranderen. De beslissingen die we wensen te nemen, hollen ze uit en ze voeren een beleid dat tegen de Vlamingen is gericht. Daarom moeten we ervoor zorgen dat we garanties hebben dat deze tendensen niet worden versterkt.

Als de Vlaamse regering, die hier momenteel wordt vertegenwoordigd door minister Peeters, niet eist dat we deze wetgeving zelf uitvoeren tegen de voorwaarden die we oorbaar achten en die verenigbaar zijn met onze democratische inzichten, dan is deze Vlaamse regering in mijn ogen een grote ontgoocheling.

Gisteren werd reeds gezinspeeld op het feit dat nauwelijks 14 percent van de mensen nog vertrouwen heeft in de Vlaamse regering. Dat is een behoorlijke achteruitgang ten opzichte van drie maanden geleden. Ik verheug me daar niet over. Ik ben immers niet blij met het feit dat burgers geen vertrouwen meer hebben in politici. Meestal heeft dat echter te maken met het feit dat ze de politici zelf zien abdiceren. Wanneer men het vroeger had over het gebrek aan vrouwelijke verkozen politieke vertegenwoordigers en over het gebrek aan stemmen op vrouwen, dan zei men vaak dat dit normaal was : mensen stellen immers geen vertrouwen in zwakken. Men gaf het voorbeeld van de zwarten in de Verenigde Staten : zwarten stemmen er niet op zwarten, daar ze denken dat deze te zwak zijn om hen te vertegenwoordigen.

De wijze waarop de huidige tendensen zich aftekenen, toont aan dat de Vlamingen de Vlaamse regering te zwak vinden. Voor de tweede maal moeten we het onderspit delven inzake de regeling voor de onroerende voorheffing als middel om de lasten te verlagen in onze bedrijven. Voor de tweede maal wordt de Vlaamse regering teruggefloten.

In de commissie voor Staatshervorming zijn we bezig een programma op touw te zetten waarmee we in het licht van de verkiezingen sterk kunnen staan in een toekomstige communautaire ronde. Alleen zullen we ons moeten haasten, dierbare vrienden, want die communautaire ronde zal waarschijnlijk niet worden uitgesteld tot 1999. We moeten ook klaar zijn als deze in 1998 plaatsvindt.

Als ik de Franstaligen hoor zeggen dat ze geen vragende partij zijn, dan begrijp ik dat als onwil. In dat geval moet onze strategie een offensieve strategie zijn van een zelfbewust Vlaams Parlement.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat we dit straks met een grote meerderheid kunnen doen. Wij zullen ons nog eens bezinnen over de vraag of we die grote meerderheid kunnen vervoegen. Dan moeten we van de meerderheidspartijen, van de voorzitter van de CVP die lid is van dit parlement en van uw woordvoerders de garantie krijgen dat wat we hier – in de volle overtuiging de Vlaamse belangen te verdedigen – goedkeuren, op dezelfde wijze zal worden goedgekeurd in het federaal parlement. Anders zal deze grote meerderheid weinig terzake doen, wat ik zeer beschamend zou vinden. *(Applaus bij de VU en de CVP)*

De voorzitter : Op dit voorstel van resolutie zijn er amendementen van de heer Van Hauthem en een amendement van de heren Van Vaerenbergh en Van Grembergen.

De stemmingen over de amendementen worden aangehouden.

Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de aangehouden stemmingen over de amendementen en de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

MOTIE van de heren Karel De Gucht, Patrick Lachaert, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen tot uitoefening van het recht van onderzoek over het mogelijk onoordeelkundig gebruik en beheer van overheidsmiddelen inzake zeescheepsbouw en scheepskredieten sinds 1 januari 1989
– 702 (1996-1997) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de motie van de heren De Gucht, Lachaert, Bogaert en Stassen tot uitoefening van het recht van onderzoek over het mogelijk onoordeelkundig gebruik en beheer van overheidsmiddelen inzake zeescheepsbouw en scheepskredieten sinds 1 januari 1989.

De bespreking is geopend.

De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de voorbije weken en maanden hebben we in dit parlement reeds een aantal malen geïnterpreteerd over dit dossier. Er vonden ook hoorzittingen plaats over een welbepaald aspect van dit dossier, namelijk het misbruik van gelden die alleen met Europese toelating konden worden gebruikt door de Boelwerf. Ik wil dit hele dossier vandaag niet herhalen.

U zult het me op dit uur wellicht niet kwalijk nemen dat ik me concentreer op die elementen die een aantal mensen in dit parlement wellicht nog moeten overtuigen. Ik heb immers de indruk, mijnheer de voorzitter, dat aan het begin van dit debat sommigen nog moeten worden overtuigd van de rechtmatigheid van de eis een onderzoekscommissie in te stellen betreffende de Vlaamse scheepswerven en de zeescheepsbouw in Vlaanderen sinds 1989. Dit is de datum waarop Vlaanderen bevoegd is geworden.

Ik zou eerst de argumenten willen weerleggen die worden aangehaald om geen onderzoekscommissie op te richten. In eerste instantie wijst men op het gevaar van een conflict of samenloop met het gerechtelijk onderzoek. Ten tweede argumenteert men dat het om een politiek spel zou gaan. Een derde argument is dat het alleen maar om oude koeien gaat.

Ik begin met het eerste argument. Wordt een samenloop met het gerechtelijk onderzoek terecht een probleem genoemd ? Het gerecht heeft in dit dossier inderdaad een taak te vervullen. Er zijn een

aantal klachten ingediend. Op dit ogenblik worden ze eindelijk onderzocht, terwijl sommige al van 1992 dateren. Maar daarnaast heeft het Vlaams Parlement zijn eigen taak. De taak van het gerecht is te onderzoeken of personen strafbare feiten hebben gepleegd. De taak van het Vlaams Parlement is niet om het strafbaar karakter van feiten te onderzoeken. Het moet ook niet tussenbeide komen in een lopend gerechtelijk onderzoek. Als we dat zouden doen, zouden we onze taak te buiten gaan. We zouden het gerecht en onszelf een heel slechte dienst bewijzen.

Het Vlaams Parlement heeft echter wel de taak om te onderzoeken of er beleidsfouten zijn gemaakt : door de Vlaamse regering of een lid ervan ; door instanties waarvoor die Vlaamse regering politiek verantwoordelijk is, in dit geval Gimvindus ; of door de NMKN, die in opdracht van de Vlaamse regering bepaalde taken heeft uitgevoerd.

Op elk van de vier elementen die ik aanhaal, kan men in dit dossier feiten plakken. Ik wil u voor elk element een voorbeeld geven. Zijn er bijvoorbeeld beleids- of beheersfouten gemaakt door de NMKN ? Wie is daarvoor verantwoordelijk ? Wat moet daarmee gebeuren ? Het antwoord op de eerste vraag is bevestigend : de NMKN heeft inderdaad beleidsfouten gemaakt. De hypotheek op bepaalde schepen is bijvoorbeeld niet verlengd. Het gevolg daarvan was dat 150 miljoen frank op tafel moest worden gelegd. Men kan dan nog argumenteren dat dit aan de NMKN ligt.

Maar er zijn nog andere voorbeelden. Ik geef er maar één : het pandrecht dat verloren ging in het dossier van de Discovery. De NMKN heeft daar een beleidsfout gemaakt. Ik heb hierover van de minister geen enkel antwoord gekregen. Ik vrees dat deze rekening uiteindelijk ten laste komt van de Vlaamse begroting. Waarom zeg ik dat ? Precies omdat ik van de minister geen antwoord heb gekregen. Ik wil niet in de techniciteit van het pandrecht vervallen, maar ofwel is de NMKN verantwoordelijk voor wat is misgelopen, ofwel de schuldenaar, namelijk degene die aan de NMKN moest betalen. In het ene geval zou het logisch zijn dat de Vlaamse regering de NMKN dagvaardt en het geld dat is afgevloeid, namelijk 130 tot 140 miljoen frank, terug vraagt. In het andere geval zou het logisch zijn dat men de schuldenaar, in scheepsjargon de charteraar, aanvalt. Minister Van Rompuy kiest voor geen van beide mogelijkheden. Hij zegt gewoon dat dit bedrag wordt toegevoegd aan de schuld die ten opzichte van de Discovery uitstaat.

De Gucht

Over de schuld van de Discovery heeft de minister in zijn antwoord op onze interpellatie vrij lyrisch gezegd dat er geen probleem is. Er is een goede huurder voor het schip, die regelmatig betaalt en waarmee men zal proberen een tienjarig contract af te sluiten, zodat het hele schip wordt betaald. Op de koop toe zal de huurder er zich toe moeten verbinden dat schip na die tien jaar over te nemen voor het saldo van de uitstaande kredieten. Misschien vindt men op die manier een huurder. Maar er is haast bij, want het faillissement van de Discovery is nakend. Het zou wel eens in de eerste dagen van juli kunnen vallen. De hele redenering van de minister is naast de kwestie.

Ik vraag me ook af hoe het mogelijk is dat men eind 1991 in de zaak-Rosenfeld, een van de andere dossiers, de reders in gebreke stelt om hun kredieten terug te betalen – minstens 300 miljoen frank binnen de drie maanden – en 500 miljoen frank bijkomend kapitaal in te brengen in de zaak-Rosenfeld. Dat gebeurt niet. De kredieten worden opgezegd begin 1992. In 1996 gaat deze rederij failliet en laat een put van 4 miljard frank achter.

Geef me een voorbeeld uit de privé-sector waar kredieten worden opgezegd en de zaak vier jaar blijft liggen. Natuurlijk zijn er in die vier jaar een aantal zaken gebeurd. Men heeft onderhandeld met een firma die Blonder noemt. Wie is Blonder? Blonder is Rosenfeld. Dat bevestigen de mensen van Gimvindus zelf. Gedurende jaren heeft men onderhandeld met dezelfde firma's onder andere namen. Na vier jaar heeft men vastgesteld dat het niet lukte. Zijn dit geen beheersfouten van Gimvindus?

Minister-president Van den Brande is een individuele minister. In dit dossier hebben we hem niet gezien. Hij is ooit eens komen luisteren naar een interpellatie, omdat mevrouw Maes het hem had gevraagd. Hij is enkel tussengekomen om te verklaren dat ik de zaken fout voorstelde en dat het een schande was dat ik zulke dingen durfde zeggen. Nu komt hij zelfs niet meer.

Gedurende jaren is hij verantwoordelijk geweest voor het dossier. Hij was de bezige bij om de Boelwerf terug op te starten. De minister-president draagt individuele en politieke verantwoordelijkheid in het dossier Petrel. Tegen elk rechtsprincipe in, kan een rentetoelage van 5 miljoen frank worden behouden door de heren Lubbe Bakker en Highlands onder één van hun vele namen.

Wat minister van Rompuy daarover gezegd heeft – na vijf jaar kan men niets meer terugvorderen – is naast de kwestie. Men verdraait de feiten. Er wordt niet ingegaan op de werkelijkheid van de feiten. Minister-president Van den Brande heeft 5 miljoen frank laten storten aan Lubbe Bakker en Highlands. Dat is de fout die werd begaan. Dat is geen fout van de regering, het is een individuele beslissing van een minister.

Ten eerste is er de politieke verantwoordelijkheid voor al wat ik hier heb gezegd. Ik kan nog andere voorbeelden geven. Men is politiek verantwoordelijk voor wat er gebeurt bij Gimvindus. Of men verantwoordelijk is voor de minister-president weet ik niet. Men is in ieder geval verantwoordelijk voor de beslissingen die men heeft genomen en die de voorwaarden hebben gecreëerd waaronder de Boelwerf opnieuw is opgestart. Het goedkeuren van de dading waardoor er nog eens 24 miljoen frank worden toegekend omdat men bereid is de Navigator te verkopen en zoveel andere beslissingen, zijn politieke verantwoordelijkheden.

Deze voorbeelden hebben niets te maken met het gerechtelijk onderzoek. De vraag of het politiek verantwoord was om de rentetoelagen te betalen, is voor het gerecht totaal irrelevant. Dat Gimvindus het dossier-Rosenfeld vier jaar heeft laten liggen en zo in een uitzichtloze situatie is terecht gekomen, is eveneens gerechtelijk irrelevant. Ook de beslissingen van de regering hebben alleen betrekking op politieke verantwoordelijkheid en hebben niets met strafrechtelijke verantwoordelijkheid te maken.

Het argument dat men moet wachten op het strafrechtelijk onderzoek is dus larie. Ik zou graag hebben dat iemand van de meerderheid mij uitlegt waarom er nog geen onderzoekscommissie kan worden opgericht.

De tweede reden betreft de politique politicienne. Als men tegen een parlement zegt dat het een politiek spel speelt alleen maar omdat het één van zijn rechten wil uitoefenen, namelijk dat uit artikel 80 van het Reglement, dan maakt men dat parlement eigenlijk belachelijk. Wij hebben het recht om dergelijke zaken te onderzoeken en het stoort mij danig dat sommigen dat politique politicienne noemen.

Wat mij nog meer stoort, is dat het hier zo moeilijk is om een onderzoekscommissie op te starten. In de Kamer en de Senaat kan dat blijkbaar wel. Er is en blijft een enorme weerstand, ondanks het feit dat aangetoond werd dat de uitspraken van de rege-

De Gucht

ring over de Europese subsidies in het eerste Boel-dossier, volledig onjuist zijn. Sommige fracties zeg-gen vlakaf dat ze zich daar niet mee bezig houden.

Ten derde wil ik er de nadruk op leggen dat het niet over oude koeien gaat. Het gaat over de toe-komst, over het feit dat een heleboel van die kre-dieten nog altijd uitstaande zijn en beheerd worden door Gimvindus. De regering zegt dat er met Lubbe Bakker en Highlands geen problemen zijn en dat we die 135 miljoen frank wel zullen terug-zien. Ik beweer dat het hier gaat over een eventueel toekomstig faillissement van Friary Ocean Sur-veyor, waardoor we met hetzelfde probleem zullen zitten als met Rosenfeld : een miljardenverlies. Ik vind niets uit. Vorige week woensdag werden Lubbe Bakker en Highlands met al hun vennoot-schappen opgeroepen in depistage voor de recht-bank van koophandel in Antwerpen. Het is heel waarschijnlijk dat in de komende dagen het faillis-sement van de Discovery volgt. Dit zijn dus abso-luut geen oude koeien. Dit is brandend actueel. En opnieuw zal de vraag worden gesteld hoe men dit dossier zal aanpakken en hoe men er, als dit faillis-sement inderdaad wordt uitgesproken, in zal slagen zoveel mogelijk van het door de staat en de gemeenschap geïnvesteerde geld te recupereren.

Een maximale recuperatie is zeker niet wat we in de zaak Rosenfeld hebben meegemaakt. Deze week heeft de Algemene Vergadering van Gimvin-dus plaatsgevonden. U zult waarschijnlijk in de kranten, of misschien in het jaarverslag, hebben gelezen dat de Vlaamse Gemeenschap daar 1.227 miljoen frank aan toelegt. Dit heeft tot gevolg dat de 675 miljoen frank die de Vlaamse regering jaar-lijks bij wijze van dotatie aan Gimvindus geeft voor deze verplichtingen uit het verleden, niet langer zal volstaan. Integendeel, het verlies van Gimvindus voor 1996 zal 995 miljoen frank bedragen. Dit bete-kent dat wij in de volgende begroting ergens een bedrag zullen moeten terugvinden van meer dan 300 miljoen frank dat de gemeenschap naar Gim-vindus doorschuift. Ik blijf erbij dat Gimvindus bij-zonder zware beleidsfouten heeft gemaakt in het Rosenfeld-dossier. U mag van mij de mensen van Gimvindus betitelen zoals u wilt. Ofwel zijn ze onbekwaam, ofwel ligt het iets moeilijker. We kun-nen kiezen voor een combinatie van de twee, maar we mogen zeker niet toelaten dat dergelijke feiten zich in de toekomst herhalen en dat een dergelijk beleid wordt voortgezet.

Er zijn dus argumenten die het onderzoek recht-vaardigen. Daarbij denk ik in tweede orde aan die

politieke verantwoordelijkheid. De politieke ver-antwoordelijkheid ligt ons inziens in dit dossier bij-zonder zwaar. Ik kan niet begrijpen dat de regering geen antwoord geeft op de overtuiging die bij de verenigde oppositie – niet alleen bij de VLD – leeft dat in deze zaak een groot aantal dingen verkeerd zijn gelopen, en dat ze dit gewoon naast zich neer legt. Ik begrijp niet dat ze zegt dat dit niet zal wor-den onderzocht, terwijl er zulke zware beschuldi-gingen worden geuit en ter staving ook onweerleg-bare feiten worden aangehaald.

De regering zegt daar niets mee te maken te heb-ben. De meerderheid vindt eveneens dat het parle-ment zich daar niet mee moet bezighouden. Dat kan toch niet. Betekent dit dat de meerderheid zegt : mijnheer De Gucht, u hebt gelijk, maar we willen daar niet meer over praten ? Moet ik het zo begrijpen ? Toon mij dan in die onderzoekscom-missie aan dat ik ongelijk heb. Doe mij op mijn bek vallen, maar zeg mij nu niet dat u dit zelfs niet wilt onderzoeken. Zeg mij niet dat er eerst een onder-zoek moet komen van de strafrechtelijke feiten of dat de politieke verantwoordelijkheid alleen kan worden onderzocht wanneer het strafrechtelijke aspect van de baan is.

Voor het laatste element dat ik hier naar voren wil brengen, verwijs ik naar het antwoord van minister Van Rompuy. Heeft de minister in zijn antwoord elementen aangereikt die mij terechtwijzen of die een redelijke uitleg geven voor wat er is gebeurd ? Ik heb in het antwoord van de minister een tiental zaken aangestreept die totaal naast de kwestie zijn. Ik zal ze niet allemaal opsommen, maar wil wel enkele voorbeelden geven.

Zo is er de zaak van het pand. De minister zegt daarover : bij de overdracht van British Telecom Marine naar Subsea Offshore ontstond een pro-bleem. De reder had blijkbaar aan Subsea Offsho-re – de nieuwe huurder – gevraagd om het maan-delijks charterbedrag op een andere rekening te storten dan die van de NMKN. Daardoor ontstond het risico dat er geen zekerheid meer was over de aflossing van de schuld aan de overheid en aan de NMKN.

De reder heeft de storting op een andere rekening proberen op te leggen omdat hij een betalingsach-terstand had opgelopen bij de NMKN, waardoor de NMKN beslag legde op de totale huuropbrengst. Zo bleven geen middelen meer over voor het werkkapitaal van de rederij. Einde citaat.

Het is bijna een sprookje. Men heeft gewoon geen betalingen meer gedaan aan de NMKN, waardoor

De Gucht

135 miljoen frank is verdwenen. De minister spreekt hier niet over. Hij zegt ook niet hoe hij dit geld zal recupereren. Hij zegt enkel dat de schuld nog bestaat. Hij zegt ongeveer hetzelfde over de 850.000 frank aan werkingsmiddelen die de heer Lubbe Bakker krijgt om het schip te beheren, maar die eigenlijk dienen voor het onderhoud van zijn villa in de rand van Antwerpen. Ik citeer : Het moet wel duidelijk zijn dat deze 850.000 frank geen subsidie is en ook geen schraping van een vordering van de overheid inhoudt. Het betekent alleen maar dat de eigenaar van het schip 4,6 percent van de huuropbrengsten van zijn schip kan aanwenden. Einde citaat.

Zo wordt dit opgelost, er wordt 850.000 frank per maand gegeven die men later wel eens terug zal krijgen. Er wordt niet gezegd op welke manier dit geld kan worden gerecupereerd.

Ik geef u een tweede voorbeeld. Men zegt dat alles veel ernstiger werd vanaf het moment dat dit onder de Vlaamse bevoegdheid viel. Het eerste schip uit deze periode is de Navigator. Ik citeer het antwoord van de minister over de kredietvoorwaarden en de manier van financiering : Voor dit omvangrijke krediet werden de voorwaarden door de Vlaamse regering verscherpt in vergelijking met de voorwaarden die voor de regionalisering door de federale regering werden toegestaan. Het krediet bedroeg slechts 70 percent van de bouwprijs in plaats van 85, en de globale intrestlast werd weer op 4,5 percent gebracht, in plaats van 2 percent uit de zogenaamde Boelwerfvoorwaarden van 1986. Einde citaat.

Nu breekt mijn klomp ! Het enige gevolg hiervan was dat de prijs van de schepen nog meer omhoog werd gedreven. Er moest geen 120 percent van de waarde van het schip meer worden bereikt, maar 145 percent. Dit verklaart waarom de Navigator, dat net hetzelfde schip is als de Discovery, veel duurder is. Dit stelt minister Van Rompuy voor als een grote, Vlaamse verworvenheid. Ik moet zeggen dat we in Vlaanderen snel tevreden zijn wanneer we het over onszelf hebben.

Mijn derde voorbeeld gaat over de dading die in 1996 werd gesloten met Friary Subsea Surveyor om toe te laten dat het schip zou worden verkocht. Ik citeer de minister : Als vergoeding voor hun deel in de eigendomsrechten van de Navigator en opdat FSS zijn juridische vorderingen tegen het schip en tegen Boelwerf zou laten vallen, zijn de curatoren met FSS een betaling van 24 miljoen frank over-

eengekomen. Deze 24 miljoen Belgische frank was volgens de curatoren 10 percent van de door FSS geëiste vergoeding voor hun aandeel in de eigendom van het schip. Dit bedrag werd uiteraard opgenomen in de dading, die door de Rechtbank van Koophandel op voorstel van de curatoren werd gehomologeerd. Het is dus volledig onjuist te beweren dat Gimvindus of de NMKN over de dading en de vergoeding aan FSS hebben onderhandeld. Ik wil hier nogmaals beklemtonen dat noch de Vlaamse overheid, noch Gimvindus zich over andere elementen van de dading hebben uitgesproken. Einde citaat.

Wat de minister niet zegt is dat de dading er maar gekomen is door het akkoord van Gimvindus en de NMKN. Het doet er niet toe wie over de dading onderhandeld heeft. NMKN heeft getekend onder voorbehoud van goedkeuring van Gimvindus en achteraf heeft Gimvindus de dading goedgekeurd. Of ze al dan niet hebben onderhandeld doet er niet toe, wel dat ze akkoord zijn gegaan met de dading.

Ik ben verheugd dat de heer Deprez begint te knikken.

Mijn volgende element is het probleem van de prijsbewimpeling van de Navigator. Ik citeer opnieuw de minister : Het belangrijkste is echter dat er vanuit de financiering geen enkele aanwijzing is dat prijsbewimpeling zich heeft voorgedaan, omdat de betalingen afhankelijk gemaakt werden van de facturen van Boelwerf en van het gelijktijdig ter beschikking komen van de inbreng van de reder. Einde citaat.

Dit heeft de minister geantwoord op een van de meest cruciale punten van het dossier, namelijk dat er voor de Navigator via onderaannemers 840 miljoen frank is verdwenen. Niemand krijgt van de minister een aanwijzing over hoe het mogelijk is dat de beheerders, die daar zetelen namens het Fonds voor de Nationale Sectoren in Vlaanderen, het FNSV, dat later Gimvindus is geworden, dit niet gezien hebben. Er verdwijnt 840 miljoen frank uit een bedrijf dat over geen geld meer beschikt, want het werd een paar maanden later failliet verklaard.

Laat ons nu eens een ogenblik veronderstellen dat de beheerders dat niet hebben gezien. Wat zitten ze daar dan eigenlijk te doen ? Waarom hebben we daar dan beheerders ? Minister Van Rompuy omzeilt die vraag met een ongelooflijk grote en zedige bocht.

De Gucht

Ik heb het al gehad over het probleem van de Discovery en over de rentetoeelagen. Ik kom tot mijn besluit. Ik zou nog een hoop argumenten kunnen aanhalen, maar ga dat niet doen, omdat op een bepaald ogenblik iedereen in dit parlement zijn verantwoordelijkheid moet nemen. Ik zou nog gedurende 33 minuten en 4 seconden voorbeelden in dezelfde richting kunnen geven. Ofwel wil men worden overtuigd, ofwel wil men dat niet. Ik ga er geen half uur meer in steken. De redenen om een onderzoekscommissie op te richten zijn overduidelijk. Ik daag iedereen in dit parlement uit om ze tegen te spreken. Collega's, als u op voorhand zegt dit niet te willen doen, geldt het spreekwoord : wat baten kaars en bril als de uil niet zien en wil.

Denk toch eens goed aan de verantwoordelijkheid die u in dit dossier neemt als parlement, de drager van de democratie in een maatschappij. Is het democratisch dat de minderheid plus één lid – want dat is de meerderheid – tegen een zonneklaar dossier van de meerderheid min één – want dat is de minderheid – in zegt : dit recht van onderzoek mag niet worden uitgeoefend. Heeft dit nog iets met democratie te maken ? Willen wij in Vlaanderen dit soort van democratie ? Indien vanuit de oppositie een gerechtvaardigde vraag komt om een onderzoekscommissie op te richten, moet die dan niet worden gehonoreerd ? Zou dat niet een normale werkwijze zijn in een democratisch parlement ?

Mijnheer de voorzitter, als de stemming vandaag ongunstig zou uitvallen, zullen we een voorstel in die richting indienen. Onze fractie zal op de bespreking over de verfijning van de democratie voorstellen dat wanneer één derde van de leden van dit parlement een motie indient om het recht van onderzoek uit te oefenen, daarop moet worden ingegaan. Maar er moet wel de rem zijn dat een lid van dit parlement maar één keer per zittingsperiode een dergelijke motie zou kunnen tekenen. *(Opmerkingen bij de CVP)*

De heer Marc Van Peel : Hoeveel onderzoekscommissies per jaar zouden we dan krijgen ?

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Van Peel, zeg nu eens wat daar belachelijk aan is. Als één derde van de leden een onderzoekscommissie wenst en men de beperking oplegt dat iemand dit maar één keer per jaar kan vragen, wat is daar ondemocratisch aan ? In het meest democratische parlement van de wereld, dat van de Verenigde Staten van

Amerika, bestaat dezelfde regel. *(Opmerkingen bij de CVP)*

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer De Gucht, we zullen dat voorstel op dat moment bekijken. U weet waarschijnlijk dat dit al in de oorspronkelijke tekst van het decreet van 1984 stond en dat de Raad van State dit ongrondwettelijk heeft verklaard.

U verwijst naar Amerika. Ik verwijs naar Nederland waar men een dergelijk voorstel heeft gedaan van minderheidsenquêtes. De Nederlandse Raad van State heeft gezegd dat het tot onwerkbaarheden leidt en het voorstel werd ook daar niet aangenomen. We zullen de juridische discussie op het geëigende moment wel voeren.

De heer Karel De Gucht : Uit de opmerking van de heer Van Peel blijkt dat men mij volledig verkeerd begrijpt, alhoewel ik denk vrij duidelijk te zijn. Als een derde van de leden een dergelijk onderzoek hoogstens één keer per jaar kan aanvragen, dan kan de oppositie toch niet meer dan één onderzoek in gang zetten ? In 49 procent zit toch slechts één keer 33 procent ? De overige 16 procent kan toch niets meer uitrichten op dat vlak ?

Nu zitten we met een kafkaïaanse toestand waarin we het akkoord van de meerderheid nodig hebben om een onderzoek naar de meerderheid te voeren. Als de meerderheid niet akkoord gaat, kan het niet doorgaan. Wat is daar democratisch aan ? Hoe kunnen we ons controlerecht uitoefenen als de meerderheid die ook de regering vertegenwoordigt, voet bij stuk houdt en we haar akkoord nodig hebben ?

Collega's van de meerderheid, u wilt dit niet laten onderzoeken omdat u weet dat u in de problemen zult komen, omdat uw dossier zwak is. Met een sterk dossier zou u niet zo zanken en deze resolutie mee goedkeuren. Dan zou u zeggen : de democratie moet zegevieren. Maar u doet dat niet omdat u weet dat u in elk van die dossiers in een lastig parket zit. *(Applaus bij de VLD, het VB en de VU)*

Ik zal het hierbij laten, mijnheer de voorzitter. Ik hoop dat er minstens een paar leden van de meerderheid van overtuigd zijn dat we onze kop niet in het zand mogen steken. Als de zaken fout gelopen zijn – en ik weet dat dat gebeurd is – moeten we de hand in eigen boezem durven steken. *(Applaus bij de VLD, het VB en de VU)*

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer Jean-Marie Bogaert (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in mijn politieke naïviteit geloof ik rotsvast dat men naar een debat zoals dit komt zonder vooringenomenheid en met een grote luisterbereidheid. Ik verwacht dat men akte neemt van de argumenten, dat men er ofwel begrip voor heeft, ofwel goede redenen om ze te weerleggen. Ik weet, of wist tot vanmiddag, dat een aantal collega's nog moest worden overtuigd van de zin van het recht van dergelijk onderzoek. Ik ben verheugd dat enkelen van hen het debat aandachtig volgen.

Ik verwijs naar de bezorgdheid die ze hier zelf twee weken geleden hebben geuit. Als ik dat allemaal op een rijtje zet, kan ik, in mijn naïviteit, alleen maar concluderen dat straks een meerderheid het recht naar zich zal toehalen om in dit dossier een onderzoek te voeren. Wat kan er ons van weerhouden om zeer duidelijke en objectieve signalen te onderzoeken ?

We hoorden de oproep van een beëdigd voorlopig bewindvoerder. Hij moest een beroep doen op de media om zijn verhaal aan het Vlaams Parlement te kunnen vertellen.

Hij beschikt over documenten, die we moeten kunnen zien. Hij beschikt over informatie, die we moeten kennen om te weten of het klopt dat in dit dossier, namelijk inzake de Navigator, vele honderden miljoenen gemeenschapsgeld onoordeelkundig zijn gebruikt. Dat geld is versluisd via duistere en ingewikkelde constructies van bedrijven en is zo niet op de juiste plaats terechtgekomen. Wat weerhoudt er ons van dit soort van vragen te onderzoeken ? Welke pretentie hebben we te zeggen dat wat die man beweert ons niet interesseert. Dat is toch niet ernstig.

Het antwoord van de minister twee weken geleden was omstandig en goed gedocumenteerd. Op precies die vragen bleef hij ons evenwel het antwoord schuldig. Daar heeft de heer De Gucht het ook al uitvoerig over gehad. De minister zegt dat hij de volledige politieke verantwoordelijkheid draagt. Hij geeft wel geen uitleg over hoe hij die verantwoordelijkheid opneemt. Als hij zijn verantwoordelijkheid toch opneemt, wat weerhoudt er ons dan van dat te onderzoeken ?

Mevrouw Maes heeft in januari schriftelijk aan de minister gevraagd om meer uitleg over de besteding van die gelden. Hij antwoordt dat ze zich tot de curatoren moet wenden. Als we met zo een ant-

woord vrede nemen, waarmee zijn we dan in godsnaam bezig ?

Ik dring er bij de collega's op aan mij te overtuigen van het feit dat we dit soort van vragen niet mogen onderzoeken. Ik heb twee weken geleden uitgelegd waarom we een onderzoekscommissie vragen en geen hoorzitting. Dit zou theoretisch ook kunnen. Wanneer instanties beweren over informatie te beschikken, kunnen we hen via een hoorzitting horen. In dit dossier kan dat juridisch en technisch echter niet. Eén van de betrokkenen, namelijk de voorlopige bewindvoerder Vanrooy kan door de lopende rechtszaak ons de documenten, waarmee hij die beweringen kan staven, niet zomaar in alle openheid tonen. Alleen als we een onderzoekscommissie oprichten, kan dat wel. De verklaringen worden dan onder eed afgelegd.

Ik vraag om goede tegenargumenten om geen onderzoekscommissie op te richten. Ik heb er nog geen gehoord, ook niet van de minister. Ik heb van enkele collega's uit de meerderheid signalen gekregen dat ze in wezen dezelfde bezorgdheid delen. Ze zien met evenveel belangstelling als wij uit naar de resultaten van het gerechtelijk onderzoek.

Waarom is die belangstelling er dan niet – of vergis ik mij – voor de politieke verantwoordelijkheid. Die interesse moet toch even groot zijn, want het gaat uiteindelijk toch om hetzelfde dossier.

Aangezien de heer De Gucht zeer uitvoerig en gedocumenteerd alle argumenten op een rijtje heeft gezet, wens ik die niet te herhalen. Ik sluit me er heel nadrukkelijk bij aan. Gezien het gevorderde uur wens ik verder geen misbruik van uw tijd te maken. Ik roep u dan ook allen op om in eer en geweten het licht op groen te zetten om het essentiële recht van onderzoek en controle ook in deze materie efficiënt te kunnen uitoefenen. (*Applaus bij de VU, VLD en VB*)

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik zal de argumentatie die vandaag en vorige keer door een aantal collega's werd uitgebouwd, niet herhalen.

Toen ik me veertien dagen geleden aansloot bij de interpellatie van de heer De Gucht heb ik een vrij behoudend standpunt ingenomen. Ik heb toen een aantal brave vragen gesteld in verband met dit dossier. Ik stond nogal weigerachtig ten aanzien van een onderzoekscommissie. Ik vind dat niet voor elk dossier met betrekking tot zaken die eventueel ver-

Stassen

keerd kunnen gaan een onderzoekscommissie moet worden opgericht, zeker wanneer al jaren een gerechtelijk onderzoek loopt. Dat was mijn houding.

Ik heb een aantal onderbouwde vragen gesteld aan de minister. Ik heb moeten vaststellen dat de minister zich zeer sterk heeft gehouden aan de tekst die hij letterlijk heeft voorgelezen. Ik heb mijn vragen tot twee keer toe herhaald en hij heeft er tot nu toe niet op geantwoord. Als parlements lid rest er me dan maar een mogelijkheid. Ik moet dan op een of andere manier mijn recht gebruiken om een antwoord af te dwingen bij de instanties die zich met dit dossier bezighouden. Als u kunt aantonen welke andere middelen er nog voorhanden zijn om een antwoord te krijgen op rustige, onderbouwde en relatief brave vragen, dan wil ik die graag aangrijpen.

Aan mensen die overwegen om tegen deze motie van onderzoek te stemmen, wil ik het volgende zeggen. Een van de argumenten die ik zelf heb overwogen om nu geen onderzoekscommissie in te stellen, is dat men een gerechtelijk onderzoek zou kunnen hinderen. We hebben geprobeerd die motie zo op te stellen dat we ons hierin niet mengen. Ik daag iedereen uit ontegensprekelijk aan te tonen waar en op welke manier deze motie het gerechtelijk onderzoek kruist. Ik ben dan bereid om dit via een amendement te wijzigen. Aangezien de minister geen antwoord geeft op een aantal van mijn vragen en er geen argumentatie komt waarom het allemaal zo een vaart niet moet lopen, hebben mijn fractie en ikzelf geen andere keuze dan het wapen van een onderzoekscommissie te gebruiken.

Ik wacht dus zowel op een antwoord van de minister als op een onderbouwde motivering van een aantal tegenstemmers om aan te tonen dat we met deze motie een verkeerd pad bewandelen. Ik denk dat we de zaken dan op een andere manier kunnen bekijken. Zolang dit er echter niet komt, blijven we bij het standpunt dat deze motie een meerderheid moet krijgen en dat een commissie moet worden opgericht. (*Applaus bij AGALEV en de VU*)

De voorzitter : De heer Deprez heeft het woord.

De heer Paul Deprez (*Op de tribune*) : Mijnheer De Gucht, ik heb in het Beknopt Verslag uw interpellatie nog eens nagelezen, samen met de aanvullende betogen van de heren Bogaert, Stassen en Voorhamme. Uw interpellatie handelde over de rol van de Vlaamse overheid in de bouw en de afwer-

king van de Discovery en de Navigator op de Boelwerf.

Het is een ingewikkeld dossier. De scheepsbouw in zijn geheel is dan ook een zeer moeilijke sector. Vooral qua financiering is het, net zoals voor de andere nationale sectoren, een delicate en in de meeste gevallen verlieslatende aangelegenheid geweest.

Mijnheer De Gucht, u hebt zich in dit dossier ingewerkt. U hebt inlichtingen verzameld. Ik heb dan ook aandachtig het uitvoerige antwoord van de minister gelezen. Hoewel het dossier nog steeds moeilijk blijft, vind ik dat antwoord van de minister zeer verhelderend.

Mijnheer De Gucht, wat de feiten en de gegevens betreft, is er eigenlijk een volledige overeenstemming tussen uw verhaal en dat van de minister. Mijns inziens geeft dit toch wel vertrouwen. De minister gaat de problemen niet uit de weg. Hij geeft een geloofwaardige uitleg. Ook inzake de concrete punten die volgens de voorliggende motie het voorwerp zouden moeten uitmaken van de onderzoekscommissie, legt de Vlaamse regering volledige verantwoording af. Als u wilt, kan ik de desbetreffende bladzijden aangeven. U hebt trouwens zelf een aantal teksten aangewezen.

Niets wijst erop dat de Vlaamse overheid verantwoordelijk zou zijn voor fraude of voor onoordeelkundig gebruik en beheer van de overheidsmiddelen bij de zeescheepsbouw.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer Deprez, u zegt dat er overeenstemming is tussen de feiten die de minister aanhaalt en deze die u naar voren hebt gebracht. U zegt dat het antwoord van de minister ook op de concrete vragen zeer duidelijk en verhelderend is. U zegt dat ik de teksten heb voorgelezen. Dat klopt inderdaad. Ik heb die teksten voorgelezen, en heb daarna aangetoond dat ze allesbehalve helder zijn. Ik heb aangetoond dat de minister naast de kwestie antwoordde en dat hij zelfs op een aantal punten de waarheid verdraaide.

Mijnheer Deprez, hoe kunt u beweren dat het antwoord van de minister duidelijk en juist is ? Zeg mij dan waarom mijn argumenten verkeerd zijn !

De heer Paul Deprez : Mijnheer De Gucht, we mogen toch onze mening uiten ?

De heer Karel De Gucht : Bewijs uw mening dan !

De heer Paul Deprez : Mijnheer De Gucht, dat zal ik meteen doen.

Niets wijst erop dat de Vlaamse overheid verantwoordelijk zou zijn voor fraude of voor – zoals het in de motie staat – onoordeelkundig gebruik en beheer van de overheidsgelden. De vraag is trouwens wat men precies verstaat onder het begrip onoordeelkundig. Wat betekent dat als het gaat over beleids- en uiteindelijk bedrijfseconomische beslissingen ? Vanaf wanneer is er sprake van een schuld die een sanctionering vereist ?

U hebt gesproken over die bewuste dading. Ik heb in mijn leven ook al enkele keren het ongeluk gehad de operatie van een dading te moeten doen. Zo'n operatie is zuur en zoet tegelijk. Zo'n operatie is zuur omdat men niet kan krijgen wat men normaal mocht verwachten, en zoet omdat men nog iets kon binnenhalen waarvan men gevreesd had het kwijt te zijn. Dat is eigen aan dading. In een beleid met nationale sectoren die zeer delicaat zijn en waaraan zoveel risico's zijn verbonden, is het duidelijk dat men af en toe zijn verantwoordelijkheid moet nemen. Soms moet men dan overgaan tot een dading waar negatieve aspecten aan verbonden zijn. Dat is nogal evident.

Vanuit de overheid is alles normaal verlopen. Toch is het niet onmogelijk – en dat heeft de minister mondeling en in de tekst duidelijk laten uitschijnen – dat scheepsbouwkredieten voor de Navigator werden afgeleid. Het is niet onmogelijk dat er met die kredieten van alles is gebeurd achter de coulissen. Daarover is sinds vijf jaar een gerechtelijk onderzoek aan de gang. Er werden reeds rogatoire commissies naar het buitenland gestuurd, onder meer naar Schotland.

Er is trouwens ook een gerechtelijk onderzoek aan de gang in verband met de mogelijke afwending van de herscholingsgelden voor de Boelwerf Vlaanderen. Tijdens de hoorzittingen over Boelwerf hebben we uiteindelijk geen fraude ontdekt. Ook daar bleven we aangewezen op het resultaat van het gerechtelijk onderzoek.

Ook in het Navigatordossier kan een onderzoekscommissie geen meerwaarde bieden naast het gerechtelijk onderzoek. Integendeel, een onderzoekscommissie zal het lopend onderzoek doorkruisen. Uiteindelijk gaat het immers over dezelfde gegevens waarop men een beroep moet doen. Dat zal het onderzoek bemoeilijken. Ik geloof dat de heer Bogaert zei dat het om één dossier gaat. Dat is juist : het ene is niet van het andere te onderscheiden. We moeten het gerechtelijk onderzoek

voorrang verlenen, want het gaat om dezelfde gegevens.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Als ik uw redenering goed ontleed, kan alleen uit een strafrechtelijke verantwoordelijkheid een politieke verantwoordelijkheid voortvloeien.

De heer Paul Deprez : Het ene heeft toch gevolgen voor het andere ? Het gaat over een dossier met een veelheid van gegevens, feiten en omstandigheden. Als het gerechtelijk onderzoek resultaten oplevert, dan kan dat een licht werpen op de manier waarop sommigen daaraan hebben meegewerkt. Alles houdt uiteindelijk verband met elkaar. Mijnheer De Gucht, u schudt nee, maar dat is onze overtuiging. Wij hebben ook recht op onze mening en overtuiging.

De heer Patrick Lachaert : Ik zal het voorbeeld van de onderzoekscommissie-Dutroux geven. Volgens uw opvatting zou er vandaag geen onderzoekscommissie-Dutroux kunnen zijn, omdat eerst de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de heren Dutroux en Nihoul moet worden vastgesteld.

De heer Paul Deprez : Ik kom daar later nog op terug. Mevrouw Van Hecke heeft daarop reeds gereageerd. We moeten voorzichtig zijn met onderzoekscommissies. We mogen er niet bang voor zijn, maar we moeten vermijden dat ook de onderzoekscommissies devalueren. We moeten dit zeer ernstig en oordeelkundig benaderen. Als we beslissen tot een onderzoekscommissie, dan moeten daar gegronde redenen voor zijn. We mogen vooral niet interfereren met het gerechtelijk onderzoek, met als resultaat dat er geen resultaten worden geboekt.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Natuurlijk mag u een overtuiging hebben. Zolang een overtuiging echter niet door feiten wordt gestaafd, gaat het om een loze bewering.

U zegt dat de onderzoekscommissies niet mogen devalueren en dat we vooraleer zo'n initiatief te nemen, dat grondig moeten bestuderen. Mag ik daaruit afleiden dat u de oprichting van een onderzoekscommissie kunt aanvaarden als na grondig onderzoek blijkt dat de oprichting van een commissie niet tot een devaluatie van het mechanisme leidt, maar dat er wel een heleboel argumenten naar voor komen waaruit blijkt dat de strafrechte-

De Gucht

lijke en de politieke verantwoordelijkheden los van elkaar staan ? Kunt u zich akkoord verklaren wanneer zou blijken dat de oprichting van een onderzoekscommissie met het oog op de toekomst relevant is en dat het gaat over verlies van gelden van de Vlaamse Gemeenschap ?

Als u onder deze voorwaarden de oprichting van een onderzoekscommissie kunt aanvaarden – en na uw verklaring kan dat moeilijk anders – dan wil ik het volgende voorstellen. Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of dit volgens de reglementaire bepalingen mogelijk is. Ik veronderstel dat u ons wel zult bijspringen. Kunnen we deze motie naar de commissie verwijzen, en daar een grondig debat voeren over het feit of er aanwijzingen zijn om de oprichting van een onderzoekscommissie te rechtvaardigen ? U bent een redelijk man. In dat geval zou ik over verschillende uren beschikken om u te overtuigen en ik ben ervan overtuigd dat ik daarin zal slagen.

De heer Paul Deprez : Ik zal daar onmiddellijk op antwoorden, maar eerst wil ik antwoorden op de opmerkingen van de heer Lachaert.

Een onderzoekscommissie kan nuttig en noodzakelijk zijn om na te gaan hoe de problemen in de toekomst kunnen worden vermeden en welke structurele aanpassingen er nodig zijn om tot een betere werking te komen. Daarvoor hebben we vandaag echter geen onderzoekscommissie nodig. De Vlaamse regering heeft het systeem van de indirecte financiering van de scheepsbouw via de rederijen sinds 1 januari 1993 immers vervangen door de meer transparante directe financiering. Bovendien is er momenteel – jammer genoeg ! – geen zeescheepsbouw meer. Er moet dus geen financiering meer gebeuren.

Ik geef toe dat nu de gevolgen zich laten gelden van voorgaande operaties.

De heer Karel De Gucht : Weet u hoeveel kredieten er nog openstaan ?

De heer Paul Deprez : Dat heeft betrekking op het verleden.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer Deprez, u weet toch ook dat die toekomst tot in het jaar 2004 reikt ? Als volgende week de firma's Lubbe Bakker en Highlands failliet worden verklaard, dan

heeft dat financiële consequenties. Als bij de afhandeling van dat faillissement verkeerde beleidsbeslissingen worden getroffen – zoals in het verleden – dan heeft dat ook consequenties.

De heer Paul Deprez : Die faillissementen zullen worden uitgesproken, los van het bestaan van die onderzoekscommissie. De gevolgen zijn er en daar kan een eventuele onderzoekscommissie niets meer aan veranderen. Bovendien blijven de zware verantwoordelijkheden – als deze er zouden zijn – bestaan. Daarover kan later nog altijd worden gesproken. Het verleden van deze sector kan ons voor de toekomst niets meer leren.

Ik besluit dan ook door te zeggen dat ons inziens de oprichting van een onderzoekscommissie momenteel niet opportuun is.

Ten eerste heeft de minister een duidelijk antwoord gegeven op de interpellatie, maar ook op de verschillende punten van de motie.

Ten tweede is het gerechtelijk onderzoek naar de mogelijke afleiding van de scheepsbouwkredieten alsook naar de mogelijke fraude bij de besteding van de herscholingsgeldten bij Boelwerf Vlaanderen nog steeds aan de gang. Er zijn mensen die volgens u langs beide kanten betrokken zouden zijn. Maar voor ons is dit één dossier met dezelfde gegevens en dezelfde feiten. We kunnen de twee onderzoeken niet door elkaar laten lopen.

Ten derde is er geen scheepsbouw meer. Er is dus geen onderzoekscommissie meer nodig om na te gaan hoe men valkuilen moet vermijden en hoe men de financiering in de toekomst beter kan beheersen.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Hoe denkt u dan dat de Vlaamse Gemeenschap het geld dat ze rechtmatig kan terugvorderen, ooit in handen zal krijgen ? Zullen we dan eenvoudigweg wachten op de gerechtelijke beslissingen, zonder de politieke verantwoordelijkheden vast te leggen ?

De heer Paul Deprez : We zullen het faillissement en de eventueel nadelige gevolgen niet kunnen afwenden met een onderzoekscommissie. We moeten alleen via een onderzoekscommissie te weten komen of er fraude is gepleegd. Daar is het gerecht nu mee bezig. We moeten ook weten of er onoordeelkundig beheer is geweest.

Deprez

Maar men kan het ene aspect niet los zien van het andere. Bovendien kunnen we uit de onderzoekscommissie geen conclusies meer trekken voor de toekomst in verband met de financiering van de scheepsbouw omdat dit een activiteit is die thans afgesloten is.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : U moet op juridisch vlak wel een onderscheid maken tussen het begrip fraude, waarbij u zich in de strafrechtelijke sfeer begeeft, en het onoordeelkundig gebruik, wat een politieke verantwoordelijkheid is.

De heer Paul Deprez : Ik erken dat onderscheid. Maar wat dekt het begrip onoordeelkundig precies ? Ik zeg van mezelf dat ik iedere dag onoordeelkundige dingen doe. Dat is waarschijnlijk ons menselijk lot. De vraag is alleen wanneer daaraan een schuld is verbonden en wanneer dus een sanctionering is vereist. Het kan ook een politieke sanctionering zijn.

Maar ik wil nog eens benadrukken dat dat ene dossier vanuit verschillende kanten kan worden benaderd, maar dat het in feite toch dezelfde feiten zijn die onder de loep moeten worden genomen.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Ik begrijp dat u momenteel voor een zeer moeilijk dossier pleit. Maar ik zou toch willen dat u zich bij dat dossier houdt. U zegt voortdurend dat het gaat om één dossier. Het gaat echter niet om één dossier, maar over vijf, zes, zeven, ja zelfs acht dossiers. Het gaat ook over een aantal dossiers waarvoor zelfs geen gerechtelijk onderzoek is ingesteld. Ik heb u de voorbeelden gegeven. U zegt dat we ons zullen vastrijden als die samen worden genomen. Maar de enige die zich vastrijdt, dat bent uzelf.

De heer Paul Deprez : Neen, neen. (*Gelach*)

Mijnheer De Gucht, mijn besluit is het volgende : ik stel wel voor de resultaten van het gerechtelijk onderzoek te evalueren en, indien nodig, over te gaan tot een aanvullend onderzoek vanuit het parlement.

Mijnheer de voorzitter, eigenlijk was het de oorspronkelijke bedoeling deze aangelegenheid, deze interpellatie in de commissie te behandelen. Als ik het me goed herinner, heeft de heer De Gucht

gevraagd dit in openbare zitting te brengen, en we hebben deze vraag gesteund. Maar in feite was het beter geweest dat we deze aangelegenheid nogmaals onder elkaar in de commissie hadden kunnen bespreken, met woord en wederwoord. (*Applaus bij de CVP*)

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, dit is geen interpellatie. Dit is de behandeling van een motie tot uitoefening van het recht van onderzoek door het Vlaams Parlement. Ik heb er inderdaad voor gepleit dat de interpellaties in plenaire vergadering zouden plaatsvinden, omdat ik in het verwijzen naar de commissie een uiting van doofpotpolitiek zag. Mijnheer Deprez, uw hele uiteenzetting is het beste bewijs van die stelling. Ik ga niet antwoorden op wat u hebt gezegd. Dat kan ik ook niet, want u hebt niets gezegd. U gaat gewoon in grote bochten en spiralen rond de argumenten die ik naar voren breng, zonder op maar één ervan te antwoorden.

Ik kan dus geen repliek geven op wat u hebt gezegd, maar neem u op uw woord wanneer u uw bereidheid uit dit nogmaals met woord en weerwoord in de commissie te bespreken. Dan kunnen we inderdaad dossier per dossier elk door mij aangebracht element bespreken en evalueren. Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of het Reglement dit op een of andere manier mogelijk maakt. Net als de heer Deprez ken ik niets van het Reglement, maar indien mogelijk, vraag ik dat dit gesprek plaatsvindt in de commissie, waarna er opnieuw in de plenaire vergadering over kan worden gestemd.

De voorzitter : Ik stel vast dat de beide heren het Reglement niet kennen.

De heer Karel De Gucht : Daar hebben we immers een voorzitter voor.

De voorzitter : De motie is van die aard dat ze rechtstreeks in plenaire vergadering wordt behandeld. Daar dienen moties juist voor. Over dat soort aangelegenheden, zoals het aanstellen van een onderzoekscommissie, moeten we ons dus uitspreken in de plenaire vergadering. Dat is precies in het Reglement opgenomen om zo een debat in alle openheid te laten gebeuren.

De heer Karel De Gucht : Maar als alles toch in alle openheid gebeurt, dan zou de meerderheid hier ook eens moeten zeggen waarom de bewering van de oppositie onjuist is. Mijnheer Deprez, u hebt geen argumenten aangehaald. U hebt gewoon iets gedeclameerd om uiteindelijk te verklaren dat u geen onderzoek wou. En dat is net hetzelfde als

wat u aan het begin zei. U antwoordt op geen enkel element dat door ons naar voren werd gebracht.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1997

Beraadslaging en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van onze werkingsbegroting voor het begrotingsjaar 1997.

De bespreking is geopend.

De heer Cardoen, secretaris, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van onze werkingsbegroting voor het begrotingsjaar 1997 eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Luk Van Nieuwenhuysen betreffende het toekennen van een vast aandeel van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor Vlaamse woonprojecten in de Vlaams-Brabantse gordel – 717 (1996-1997) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer

Van Nieuwenhuysen gisteren bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van zijn voorstel van resolutie betreffende het toekennen van een vast aandeel van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor Vlaamse woonprojecten in de Vlaams-Brabantse gordel.

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling ?

De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, gelet op het gevorderde uur stel ik voor dit vanavond niet bij spoedbehandeling te behandelen en het de gewone weg via de commissie te laten gaan.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ik ben het daarmee eens. Ik heb er geen bezwaar tegen dat het voorstel van resolutie eerst naar de commissie gaat en dat het in de laatste plenaire vergadering voor het reces wordt behandeld.

Ik heb er dus geen bezwaar tegen dat het voorstel naar de commissie wordt verwezen, op voorwaarde dat het daar bij voorrang behandeld wordt.

De voorzitter : Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie naar de commissie voor Financiën en Begroting wordt verwezen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik heb de inhoud niet goed gelezen, maar ik begrijp niet waarom men nu iets indient en zegt dat men automatisch voorrang krijgt. We hebben volgende keer namelijk al een heel drukke agenda.

De voorzitter : Ik heb niet gezegd dat het voorstel van resolutie bij voorrang werd behandeld. Ik heb gezegd dat het naar de commissie voor Financiën en Begroting wordt verwezen. U weet dat de volgende vergadering van de commissie voor Financiën en Begroting plaats vindt na de vakantie. We zullen eind september, begin oktober starten met de nieuwe discussies.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ik vrees dat er een misverstand is. Ik had begrepen dat het bij voorrang door de commissie zou worden behandeld, omdat dit een aangelegen-

Van Nieuwenhuysen

heid is die wordt behandeld vóór de regering aan de werkzaamheden van de begroting 1998 begint.

De voorzitter : De commissie voor Financiën en Begroting komt niet meer samen.

De heer André Denys : We hebben deze week nog een bespreking gehad over de begrotingsaanpassing. We hebben deze week toch allemaal onze aanbevelingen aan de regering overgemaakt over de opmaak van de begroting 1998.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Het gaat wel degelijk over de begroting 1998. We willen een aanbeveling van onze fractie aan de Vlaamse regering meegeven. Mijn vraag is om dat bij voorrang te behandelen in de commissie.

De heer André Denys : Onze fractie heeft naar aanleiding van de begrotingsaanpassingen 1997 ook zijn aanbevelingen gedaan voor de begroting 1998, omdat we dat beschouwen als een tussentijdse evaluatie.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik wens mijn voorstel tot voorrang toch te handhaven.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel tot voorrang in de commissie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
24 leden hebben ja geantwoord ;
94 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly

Penris Jan
Raskin Gerda
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegheem Roeland
Vandenbroeke Chris
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick

Voorzitter

Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Het voorstel tot voorrang in commissie is niet aangenomen.

Het voorstel van resolutie van de heer Van Nieuwenhuysen betreffende het toekennen van een vast aandeel van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor Vlaamse woonprojecten in de Vlaams-Brabantse gordel en in Brussel wordt naar de commissie voor Financiën en Begroting verwezen voor de gewone behandeling.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997

– 13-A (1996-1997) – Nr. 1

– 18 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

– 21 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 58 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 53 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 61 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 55 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo

Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim

Voorzitter

Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Reden voor onthouding ?

De heer Timmermans heeft het woord.

De heer Jacques Timmermans : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw De Maght wegens gezondheidsredenen.

De voorzitter : Ik neem aan dat dat ook voor de volgende stemmingen geldt.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Ik heb me vergist. Ik wilde me onthouden.

De voorzitter : Ik neem aan dat dat voor alle volgende stemmingen zo is ?

De heer Stefaan Platteau : Inderdaad.

De voorzitter : Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997

– 13-A (1996-1997) – Nr. 1
 – 19-A (1996-1997) – Nrs. 1 tot 7
 – 21 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 58 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 53 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 61 leden hebben ja geantwoord ;
 2 leden hebben zich onthouden ;
 55 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André

Voorzitter

Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke

Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegheem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997
 – 660 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 14

Voorzitter**Hoofdelijke stemming**

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1997.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
58 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
53 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
61 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
55 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Grouwels Brigitte

Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Voorhamme Robert
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Browaays Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques

Voorzitter

Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegghem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Carl Decaluwé c.s. betreffende het fiscaal aanmoedigen van het ethisch beleggen
 – 614 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Decaluwé c.s. betreffende het fiscaal aanmoedigen van het ethisch beleggen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, collega's, onze fractie heeft een ethisch probleem met het voorstel van de heer Decaluwé. We worden heen en weer geslingerd tussen twee overwegingen. We zijn het eens met de doelstelling van de resolutie, namelijk het stimuleren van het meer ethisch beleggen. We zijn het niet eens met de instrumenten die de heer Decaluwé voorstelt.

De heer Decaluwé wil voordelen geven aan de bankinstellingen die gespecialiseerd zijn in milieu- en sociaal-culturele beleggingen. Hij wil de VZW Ethibel het beslissingsrecht geven om te oordelen welke projecten stimuli verdienen. De VZW Ethibel, die voornamelijk bestaat uit organisaties die door de overheid gesubsidieerd worden, zal beslissen welke projecten goed zijn. Deze VZW wordt gepromoveerd tot het geweten van Vlaanderen.

Ethisch beleggen is een zaak van mentaliteit. We kunnen met jaloezie kijken naar Amerika, symbool van het kapitalisme. In de VS, mijnheer Sleenckx, gaat 9 percent van het beleggingsgeld naar het goede doel en naar ethisch beleggen. In België is dat slechts 1 percent.

Hoe komt dat ? Er is daar een andere mentaliteit. Die mentaliteit is er omdat de overheid veel minder de instellingen subsidieert dan hier. Men doet daar meer een beroep op de gemeenschapszin en het persoonlijk engagement, mijnheer Coens. Nergens krijgen de kerken en de religieuze instellingen meer middelen dan in de VS. Nergens krijgen de foundations meer middelen dan in de VS.

Wij zijn voorstander van een ethisch beleid waar het individueel geweten gestimuleerd wordt. We zijn geen voorstander van een beleid waar de banken een bepaalde macht krijgen en voordelen krijgen. We zullen deze resolutie dan ook niet goedkeuren. Omdat we de doelstellingen van de heer Decaluwé wel ondersteunen, zullen we ons onthouden. (*Applaus*)

Voorzitter

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
75 leden hebben ja geantwoord ;
38 leden hebben zich onthouden.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
78 leden hebben ja geantwoord ;
40 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Logist Marcel

Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Quintelier Leonard
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Chris
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Avontrodt Yolande
Beysen Ward
Browaey Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank

Voorzitter

De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Strackx Felix
 Timmermans Jacques
 Van Aperen Arnold
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Wallegghem Roeland
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels betreffende het juridisch kader, het financieel belang en de audit van het controlesysteem van de Vlaamse Openbare Instellingen – 644 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Taylor, Platteau, Lisabeth, De

Reuse, Bogaert en Geysels betreffende het juridisch kader, het financieel belang en de audit van het controlesysteem van de Vlaamse Openbare Instellingen.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Ik vraag uw bijzondere aandacht voor de twee resoluties die nu voorliggen. De eerste betreft het controlesysteem van de Vlaamse openbare instellingen, de tweede het thesauriebeheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. De aanbevelingen hierin zijn totstandgekomen dankzij een audit van het Rekenhof, dat met meer dan twintig auditeurs en na maandenlang werk, een uitzonderlijk verslag heeft neergelegd, opgenomen in zijn achtste boek. Onze subcommissie voor Financiën heeft zich op deze audit gebaseerd om unaniem en over de partijgrenzen heen duidelijke aanbevelingen te doen aan de commissie voor Financiën. Het controlesysteem van de Vlaamse openbare instellingen is uitermate belangrijk voor een degelijk bestuur van het Vlaams Gewest.

Het huidige controlesysteem gaat terug naar een wet van 16 maart 1954, een wet van bijna vijftig jaar geleden. Men zal het uitermate grote belang van dit controlesysteem en van de twee resoluties begrijpen, als men weet dat bij de VOI's te rekenen zijn : onder categorie A onder meer de VLAM, de VIPA, de OVAM en de VMM ; onder categorie B het Universitair Ziekenhuis van Gent, de VDAB, de VHM en de NV Zeekanaal ; en onder categorie sui generis het Bloso, de ARGO en de VRT.

In 1995 ontvangen de VOI's van de Vlaamse overheid niet minder dan 103 miljard frank. Dit is 25 percent van het totaal van de transfers. Het zijn stuk voor stuk kredieten die aan de controle van het voorafgaand visum van het Rekenhof ontsnappen.

Met de eerste resolutie vragen we een Vlaams kaderdecreet dat de wet van 1954 vervangt en dat uiteraard beantwoordt aan bepaalde, vooraf vast te leggen normen.

Met de tweede resolutie over het thesauriebeheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, vragen wij dat bij de thesaurieplanning een recuperatieschema in rekening wordt gebracht om de toekomstige liquiditeitspositie van de VHM veilig te stellen. Daarenboven vragen wij – en het is jammer dat de minister van Financiën hier niet is – de vereffening van de schuld van het Vlaams Gewest tegenover de VHM.

Platteau

Ten derde vragen we een decretale basis voor het zelfstandig thesauriebeheer en ten slotte een reglement voor de beleggingspraktijken van deze VOI, dat risicobeheersing toelaat. De producten waarin de VHM belegt, zijn immers OLO's, opties, futures, swaps en dergelijke, en in al die zaken moet dringend klaarheid worden gebracht.

Tot slot dank ik allen die aan deze studie hebben meegewerkt : het Rekenhof voor het enorme werk, maar ook de commissarissen van de subcommissie die ik nog even zal opsommen : de heren Taylor, Lisabeth, De Reuse, Bogaert en – last but not least – Geysels. (*Applaus*)

De heer Gilbert Bossuyt : En de voorzitter natuurlijk ook.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik wil hier niet weg zonder u en al diegenen die vanavond naar mij hebben geluisterd, te danken. (*Applaus*)

De voorzitter : Na deze Oscarnominaties gaan we over tot de stemming.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
113 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
118 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Browaeyns Jozef

Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan

Voorzitter

Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren John Taylor, Stefaan Platteau, Carlos Lisabeth, Herman De Reuse, Jean-Marie Bogaert en Jos Geysels betreffende het thesauriebeheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij – 655 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Taylor, Platteau, Lisabeth, De Reuse, Bogaert en Geysels betreffende het thesauriebeheer van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
113 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
118 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges

Voorzitter

Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Grouwels Brigitte
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard

Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter
Vandenbroeke Chris
Vandenbussche Michiel
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Voorzitter

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren
Leonard Quintelier en Jef Van Looy betreffende
de financiering van het milieubeleid
– 667 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 6**

Aangehouden stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aangehouden stemming over het amendement van de heer Van Mechelen op het voorstel van resolutie van de heren Quintelier en Van Looy betreffende de financiering van het milieubeleid.

Het amendement van de heer Van Mechelen luidt als volgt :

Aan de laatste streep, b) een derde lid toevoegen, dat luidt als volgt :

"Heffingen dienen bij voorkeur een regulerend karakter te hebben. De huidige combinatie van regulerende en financierende heffingen moet, zeker waar het de bedrijven betreft, worden afgebouwd."

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
51 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
58 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan

Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Verougstraete Christian
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman

Voorzitter

De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Quintelier en Van Looy betreffende de financiering van het milieubeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 96 leden hebben ja geantwoord ;
 17 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred

Voorzitter

Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goeij Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Apen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert

Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Paul Dumez, Jaak Gabriels, Robert Voorhamme, Jan Penris, Herman Lauwers en Patrick Lachaert betreffende het Vlaamse zeehavenbeleid – 673 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Dumez, Gabriels, Voorhamme, Penris, Lauwers en Lachaert betreffende het Vlaamse zeehavenbeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
106 leden hebben ja geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick

Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijk Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Chris
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Voorhamme Robert

Voorzitter

Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Herman Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen – 704 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over de amendementen van de heer Van Hauthem en van de heren Van Vaerenbergh en Van Grembergen op het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen.

Het eerste amendement van de heer Van Hauthem luidt als volgt :

A. Aan de vijfde streep, c), de volgende zin toevoegen :

"Hiertoe dient de 'pacificatiewet' gewijzigd te worden.".

Het tweede amendement van de heer Van Hauthem luidt als volgt :

B. Aan de vijfde streep een e) toevoegen, dat luidt als volgt :

"e) een uitzondering te voorzien voor gemeenten waar het aantal EU-onderdanen meer dan 10% van de totale bevolking bedraagt.".

Het amendement van de heren Van Vaerenbergh en Van Grembergen luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- onderstreept het belang van een actief en integratiebevorderend onthaal-, taal- en cultuurbeleid bij de toekenning van gemeentelijk stemrecht aan de onderdanen van de Europese Unie ;
- overwegende dat de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord over de regionalisering van de organieke gemeente- en provinciewetgeving bij de thans in bespreking zijnde grondwetswijziging voor het kiesrecht van EU-onderdanen, een coherente regeling zou toelaten, conform de hierna vermelde voorwaarden ;
- gelet op artikel 8B, eerste lid, van het Verdrag betreffende de Europese Unie ;
- gelet op de richtlijn 94/80 van 19 december 1994 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een Lid-Staat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten ;
- is van oordeel dat het kiesrecht van onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen gekoppeld is aan volgende voorwaarden :
 - a) de onderworpenheid aan de gemeentelijke fiscaliteit op dezelfde wijze als de Belgische kiesgerechtigden ;
 - b) de handhaving van de taalwetgeving zowel voor de organisatie van de kiesverrichtingen als voor de verkozenen ;
 - c) het voorbehouden aan de Belgische onderdanen van de ambten van burgemeester en schepenen en van lid van het Vast Bureau en voorzitter van de OCMW-raad ;
 - d) een verblijfsduur die voldoende lang is om te kunnen spreken van een binding met de gemeente waar het kiesrecht wordt uitgeoefend ;
- overwegende dat deze voorwaarden niet noodzakelijk in éénzelfde wet- of regelgeving moe-

Voorzitter

ten worden opgenomen, maar wel gelijklopend gewaarborgd moeten worden ;

- overwegende dat de regeling voor Brussel federaal getroffen moet worden, rekening houdende met het belang van de grondwettelijke tweetaaligheid en de hoofdstedelijke functie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en met de noodzaak van een gewaarborgde Vlaamse vertegenwoordiging op het gewestelijke en lokale beleidsniveau, zowel in raden als in uitvoerende organen ;
- vraagt de Vlaamse regering onverwijld bij de federale regering :
 - 1° de uitvoering te eisen van het politieke akkoord inzake de regionalisering van de organieke wetgeving inzake gemeenten en provincies ;
 - 2° de hoger geformuleerde voorwaarden en de vertegenwoordiging van de Brusselse Vlamingen in herinnering te brengen ;
- vraagt zijn voorzitter deze resolutie onverwijld over te maken aan de federale kamers.

Het derde amendement van de heer Van Hauthem luidt als volgt :

C. Aan de achtste streep, 1°, de woorden ", inclusief de kieswetgeving," toevoegen.

Het vierde amendement van de heer Van Hauthem luidt als volgt :

D. Aan de achtste streep, 2°, de woorden "en te eisen dat deze bepalingen gerealiseerd worden vooraleer artikel 8 van de Grondwet wordt herzien ;" toevoegen.

Het vijfde amendement van de heer Van Hauthem luidt als volgt :

E. Aan de achtste streep een 3°, 4° en 5° toevoegen, die luiden als volgt :

"3° de splitsing te eisen van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde vooraleer artikel 8 van de Grondwet wordt herzien ;

4° de overheveling te eisen van de volledige taalwetgeving naar de gemeenschappen vooraleer artikel 8 van de Grondwet wordt herzien ;

5° gezien de hoger geformuleerde voorwaarden te eisen dat de Belgische regering de Europese Richtlijn van 19 december 1994 op het Europees vlak heronderhandelt ;".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het eerste amendement van de heer Van Hauthem op het voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
24 leden hebben ja geantwoord ;
94 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Bogaert Jean-Marie
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Maes Nelly
Penris Jan
Raskin Gerda
Sauwens Johan
Strackx Felix
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Vandenbroeke Chris
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Browaey Jozef
Candries Herman

Voorzitter

Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve

Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het tweede amendement van de heer Van Hauthem op het voorstel van resolutie.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Van Vaerenbergh en Van Grembergen op het voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 46 leden hebben ja geantwoord ;
 3 leden hebben zich onthouden ;
 68 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegheem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke

Voorzitter

Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques
 Vandenbussche Michiel

Het amendement is niet aangenomen.

Reden voor onthouding ?

De heer Vandenbussche heeft het woord.

De heer Michiel Vandenbussche : Mijnheer de voorzitter, ik heb een verklaring voor mijn onthouding. Na de argumentatie van mevrouw Maes over dit voorstel van resolutie, hebben we overlegd. De heer Suykerbuyk zal voor de eindstemming van de resolutie een stemverklaring afleggen die na overleg tussen de ondertekenaars naar voren is gebracht.

Een tweede argument voor mijn onthouding is dat ik duidelijk wil maken dat voor deze stemming in het Vlaams Parlement er een relatie is tot het standpunt dat een aantal van onze partijen hebben ingenomen in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad. We zijn verheugd dat men rekening heeft gehouden met de houding van de Vlaamse partijen in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en dat beide resoluties ook op elkaar kunnen inspelen.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het derde amendement van de heer Van Hauthem op het voorstel van resolutie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

117 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 24 leden hebben ja geantwoord ;
 93 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Caubergs Jan
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lauwers Herman
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallegheem Roeland
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl

Voorzitter

Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef

Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vierde amendement van de heer Van Hauthem op het voorstel van resolutie.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het vijfde amendement van de heer Van Hauthem op het voorstel van resolutie.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (*Instemming*)

Het amendement is niet aangenomen.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de loop van dit debat stelde mevrouw Maes een vraag in verband met deze resolutie. Haar vraag had betrekking op een zin en ik citeer deze zin uit de resolutietekst overwegende dat deze voorwaarden niet noodzakelijk in eenzelfde wet of regelgeving moeten worden opgenomen maar wel gelijklopend moeten worden gewaarborgd.

Ik wil namens de SP en de VLD het volgende antwoorden. Ten eerste, op zichzelf kan een gelijklopende uitvoering ofwel probleemloos verlopen, ofwel is er technisch geen andere mogelijkheid. Dat betekent niet dat we uw achterdocht en vrees in deze niet begrijpen.

Suykerbuyk

Ten tweede, is deze resolutie ingegeven vanuit een bekommernis om in dit zwaarwichtige dossier niet alleen een paar velletjes papier neer te leggen maar wel om tot concrete resultaten te komen.

Ten derde, met het aannemen van deze resolutie aanvaarden we ook de verantwoordelijkheid voor de uitvoering ervan. Dit betekent zeer duidelijk het volgende : zonder een absolute resultaatsverbintenis toe te zeggen, kunnen we alleen onze alertheid bevestigen, samen met de Vlaamse regering ; we verzekeren u een permanent contact met, en opvolging en beïnvloeding van onze federale collega's inzake dit dossier. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VLD*)

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, onze amendementen werden allemaal weggestemd. Ik heb me daar nooit enige illusie over gemaakt maar voor enkele amendementen, vooral het laatste, begrijp ik de leden van de vergadering niet.

In de voorliggende resolutie staan bepalingen die in strijd zijn met de Europese richtlijn. Ik verwijs naar de verblijfsduur en naar de fiscaliteit. Daarom vind ik dat men de Belgische regering moet vragen, of zelfs moet eisen, dat men opnieuw over de Europese richtlijn onderhandelt, anders is het onmogelijk om aan de voorwaarden van de resolutie te voldoen.

Ik begrijp wel waarom men tegen dat amendement heeft gestemd. Het is blijkbaar niet haalbaar om dat aan de Belgische regering te vragen. We moeten evenwel de keuze maken. Als men een aantal voorwaarden stelt, wat een goede zaak is, ook al zijn ze veel te zwak, dan moet men ook de consequenties dragen. Eén van de consequenties, dat heeft de heer Van Peel ook gezegd, is dat men vraagt dat er opnieuw over de Europese richtlijn wordt onderhandeld.

We hebben daarstraks gezegd dat de resolutie die nu voorligt te zwak is. Ik heb proberen uit te leggen dat aan de andere kant van de taalgrens dit thema voor heel andere doeleinden wordt gebruikt. Daar moeten we rekening mee houden. Het debat gaat dus niet over Europees burgerschap en dergelijke, maar wel over de politieke positie van de Brusselse Vlamingen en de Vlamingen in de gordel.

We stellen toch de voorbije dagen een evolutie vast in dit dossier. Een aantal partijen gaan stilaan inzien dat er meer aan de hand is dan een loutere grondwetswijziging. Ze zien in dat de gevolgen catastrofaal kunnen zijn. Bij de VLD is er een verandering in houding opgetreden, die we toejuichen. In de Kamer is het ook niet gelukt om deze grondwetsherziening er snel door te jagen. We halen waarschijnlijk het reces. Zo geven we aan onder meer de Vlaamse Beweging de kans om het verzet te organiseren. Vanuit het Vlaams Parlement kan de druk verhoogd worden op de federale partijen om zich te bezinnen over waarmee men bezig is.

Voor één keer en tegen onze zin, niet omwille van de inhoud, maar puur tactisch, zullen we deze resolutie goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : We beschouwen de verklaring van de heer Suykerbuyk, afgelegd namens zijn groep en namens de SP en VLD, als een engagement van het Vlaams Parlement. Dit kan niet anders betekenen dan dat er een zwaar politiek incident zou ontstaan met deze, naar ik begrepen heb, bijna unaniem aangenomen resolutie – want onder deze voorwaarden keuren we ze ook goed – tussen de inzichten die in het Vlaams Parlement vertolkt worden en eventuele, met de onze tegenstrijdige, keuzen op het federale vlak.

Dit is de vuurproef in verband met wat men noemt de federale loyaliteit. Ik wens dit uitdrukkelijk te zeggen. Ik prijs me gelukkig dat de voorzitter van de grootste partij in dit land maar ook van de grootste partij in Vlaanderen mee in dit halfrond zit en dus deelneemt aan de stemming. (*Applaus bij de VU*)

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Suykerbuyk betreffende het actieve en passieve kiesrecht van de onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 110 leden hebben ja geantwoord ;
 7 leden hebben zich onthouden ;
 1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Browaeys Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick

Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Walleghem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus

Voorzitter

Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

NEEN heeft geantwoord :

Van Eyken Christian

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE van de heren Karel De Gucht, Patrick Lachaert, Jean-Marie Bogaert en Jos Stassen tot uitoefening van het recht van onderzoek over het mogelijk onoordeelkundig gebruik en beheer van overheidsmiddelen inzake zeescheepsbouw en scheepskredieten sinds 1 januari 1989 – 702 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van de heren De Gucht, Lachaert, Bogaert en Stassen tot uitoefening van het recht van onderzoek over het mogelijk onoordeelkundig gebruik en beheer van overheidsmiddelen inzake zeescheepsbouw en scheepskredieten sinds 1 januari 1989.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 53 leden hebben ja geantwoord ;
 3 leden hebben zich onthouden ;
 57 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Browaeyns Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijk Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Voorzitter

Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André

Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier Norbert
 Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Felix Strackx en Wilfried Aers tot besluit van de op 4 juni 1997 door de heer Filip Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de brochure "Het vrijblijvende voorbij" met betrekking tot het beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden
 – 688 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Strackx en Aers tot besluit van de op 4 juni 1997 door de heer Dewinter in commissie gehouden interpellatie tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de brochure "Het vrijblijvende voorbij" met betrekking tot het beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden.

De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, collega's, niemand weet precies hoeveel illegalen er in Vlaanderen zijn. Brussel inbegrepen, mogen we hun aantal gerust op 100.000 schatten. De meesten zijn uitgeprocedeerde asielzoekers, die allang het land hadden moeten verlaten, maar dat gewoon vertikten en onderdoken. Ze verblijven dus onwetig in dit land.

Strackx

De Vlaamse regering is blijkbaar van oordeel dat deze illegalen niet het land moeten worden uitgezet, maar dat ze integendeel op alle mogelijke Vlaamse onderwijs- en welzijnsinstellingen een beroep moeten kunnen doen. Zo kan men terecht bij het algemeen welzijnswerk, bij Kind en Gezin, in het gemeenschapsonderwijs, er worden studiebeurzen toegekend enzovoort. De Vlaamse regering subsidieert zelfs de organisatie Steunpunt Uitgeprocedeerden, die uitgeprocedeerden helpt onder te duiken.

Dit alles gebeurt onder de noemer humanitaire hulp. Deze organisaties zijn niet verplicht om de namen van de illegalen te melden. Ze werken dus mee aan het bestendigen van een onwettige situatie. Het spreekt vanzelf dat op die manier geen enkele illegaal het grondgebied nog zal willen verlaten. Iedereen zal wel op een of andere manier humanitaire redenen kunnen invoeren. De illegalen zijn in behandeling, ze gaan naar school, ze volgen een cursus, ze spelen in de plaatselijke voetbalclub of ze vinden iemand om mee te trouwen.

Dit is de nieuwe manier om het aantal vreemdelingen in Vlaanderen te bestendigen. Het spreekt vanzelf dat wanneer dit bekend zal raken in een aantal ontwikkelingslanden, het aantal asielzoekers op nieuw drastisch zal toenemen.

We willen zeer duidelijk zijn. Organisaties die hulp verlenen aan illegalen, moeten dat aan de overheid melden. Met deze motie wil het Vlaams Blok duidelijk maken dat humanitaire of medische hulp aan illegalen onmogelijk tot regularisering kan leiden, net zomin als het volgen van onderwijs of in het huwelijk treden. Meer nog, de Vlaamse overheid dient de hulp aan illegalen te beperken tot strikt humanitaire, medische hulp. Niet meer, maar ook niet minder. Vandaar deze motie.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Het Vlaams Parlement vult nu ongeveer een goed jaar zijn activiteiten in. Het vertegenwoordigt in Vlaanderen het hoogste politieke gezag. Het is een schande dat dit woordgebruik hier wordt gehanteerd. Ik schaam me daarvoor. (*Applaus bij de VU, de CVP, de SP, de VLD en AGALEV*)

De voorzitter : Mevrouw Grouwels heeft het woord.

Mevrouw Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, collega's, regels over het verblijf zijn in elk land ter wereld noodzakelijk. Zo niet ontstaat er chaos en kan men de maatschappij niet meer ordenen. Maar ik wil heel duidelijk beklemtonen dat alle mensen recht hebben op een aantal minimumvoorzieningen. Die moeten worden verstrekt zonder hun daarbij vragen te stellen, en ongeacht waar ze zich bevinden, zeker in een land als België. Met al de mogelijkheden waarover wij beschikken is het vanzelfsprekend dat we mensen in nood gezondheidszorg, voeding en onderdak geven.

Ik wil er nog aan toevoegen dat kinderen steeds recht hebben op een correcte behandeling en op ontwikkeling, ongeacht de situatie van hun ouders. Daar hoort onderwijs ook bij. Dit doet geen afbreuk aan de regels die noodzakelijk moeten worden gehanteerd om illegale situaties te voorkomen, te ontmoedigen of de mensen die daarin verzeilen, terug naar huis te begeleiden. Ik wil heel uitdrukkelijk zeggen dat de CVP het beleid van minister Martens op dit vlak steunt. We keuren met klem de motie van het Vlaams Blok af. (*Applaus bij de CVP, de SP, de VLD, de VU en AGALEV*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer Jos Geysels : Mijnheer de voorzitter, ik zou de parlementsleden die de motie nog niet hadden gezien, willen vragen punt 1 eens te lezen. Dan zullen ze begrijpen wat de heer Van Grembergen zojuist heeft gezegd.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
14 leden hebben ja geantwoord ;
102 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris

Voorzitter

Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Wallegghem Roeland
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Browaeyts Jozef
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Ceysens Patricia
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 De Batselier Norbert
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy

Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Voorzitter

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Cecile Verwimp-Sillis tot besluit van de op 5 juni 1997 door mevrouw Cecile Verwimp-Sillis in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de uitbreidingsplannen van de luchthaven van Zaventem

– 691 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Verwimp tot besluit van de op 5 juni 1997 door mevrouw Verwimp in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de uitbreidingsplannen van de luchthaven van Zaventem.

Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de voorliggende motie richt zich tegen de uitbreiding van de landingsbaan in Zaventem. Voor alle duidelijkheid wil ik zeggen dat Agalev niet tegen luchtverkeer gekant is, maar wel tegen de scheefgroei van de luchthavenexploitatie in het algemeen, en die in Zaventem in het bijzonder.

Terwijl iedereen weet dat vliegen de meest vervuulende en hinderlijke transportwijze is, is alles op en rond de luchthaven taksvrij. Dat vervalst de concurrentie. Vliegen naar Europese steden is goedkoper dan een treinreis naar dezelfde bestemming, en wordt als dusdanig sterk gepromoot. De bezetting van de vliegtuigen die in Zaventem opstijgen haalt amper een gemiddelde van 58 percent. Daarmee zitten we ruim onder het Europese gemiddelde van 68 percent. Toch wil de Regie der Luchtwegen meer vluchten, en zwaardere toestellen. Daarvoor is een verlenging van de landingsbaan nodig.

De Regie der Luchtwegen laat plannen circuleren die een uitbreiding impliceren van 400 over 800 tot

zelfs 1.200 meter, met bijhorende taxibanen en een veiligheidszone van 500 meter. Volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, dat deze dagen in de commissie wordt besproken, moeten de luchthavenactiviteiten binnen de huidige afbakening van de luchthaventerreinen blijven. Volgens deze bepaling is de uitbreiding onmogelijk. Het nadeel van dit deel van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is dat het niet bindend is. Een gewestplanwijziging zou dus mogelijk zijn.

Zo'n gewestplanwijziging treft een dichtbevolkt gebied. Vooral de leefbaarheid van de gemeenten Kortenberg en Nossegem zal worden aangetast wegens bijkomende milieuhinder en het verlies van open ruimten. Volgens Agalev is het wegnemen van de concurrentievervalsing en een betere bezetting van de vliegtuigen aangewezen. Daardoor wordt de uitbreiding overbodig.

Ik las met plezier in de kranten van het voorbije weekeinde dat de ministers Baldewijns en Van Rompuy ook tegen die uitbreiding gekant zijn. Maar om deze ministers te helpen weerstand te bieden aan de druk van de Regie der Luchtwegen, en eventueel ook aan de druk van de federale overheid die over bepaalde bevoegdheden inzake de luchthaven beschikt, vraag ik de Vlaamse volksvertegenwoordigers om de voorliggende motie goed te keuren.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mijnheer de voorzitter, collega's, in dit dossier moeten verschillende elementen naar voren worden gebracht.

Ten eerste – en dat is van prioritair belang – moet de geluidsoverlast van de luchthaven zoveel mogelijk worden beperkt en gespreid. Niemand hoort graag elke minuut een vliegtuig opstijgen of luistert 's nachts graag naar overvliegende vliegtuigen. De leefbaarheid van de omliggende gemeenten in alle richtingen en zowel overdag als 's nachts, mag niet in het gedrang komen.

Een tweede element is dat de luchthaven zorgt voor tewerkstelling in de regio. In 1994 was dit in Zaventem en omgeving goed voor zo'n 23.000 werknemers. Dit is een belangrijk aspect.

Een derde element is de economische waarde zoals eveneens wordt aangetoond door studies van de GOM. Ik denk dat het belangrijk is voor Zaventem dat wordt gezocht naar een evenwichtige oplossing waarin het belang van het milieu en het sociaal-economisch belang hun plaats vinden.

Becq

Er is op dit moment geen enkele vraag naar een aanpassing van het gewestplan. We vinden het dan ook niet nodig om nu reeds definitief uitsluitsel te geven over de vraag of er al dan niet moet worden uitgebreid. We menen dan ook dat deze motie voorbarig en erg beperkt is.

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, met betrekking tot de sympathieke motie van mevrouw Verwimp wil ik zeggen dat de Agalev-fractie gerust mag zijn over de ingesteldheid van de andere fracties in verband met de verdediging van het milieu.

In elk dossier moeten we rekening houden met duidelijke standpunten. Ik heb de laatste maanden of jaren echter de indruk dat telkens wanneer een vliegtuig opstijgt of landt, iemand daar een mening over heeft die door de pers wordt overgenomen. Zo legt men soms zelfs verklaringen in de mond van minister Baldewijns die hij eigenlijk nooit heeft afgelegd, maar die worden overgenomen door burgemeesters van andere gemeenten die toevallig ook secretaris zijn van een belangrijke partij. De Agalev-fractie reageert bij monde van mevrouw Verwimp, vanuit een voor die fractie verdedigbare stelling. Dan begint men te stemmen, terwijl er geen dossier bestaat, geen vraag, en zelfs geen enkel document bij welke instantie ook. Ik meen dus dat men vertrouwen moet verlenen aan de regering en aan de administratie, opdat deze de dossiers zouden bekijken en daarna beoordelen. Wie voortdurend de mond vol heeft van nieuwe politieke cultuur en de verfijning van de politiek, zal dit moeten leren. Mijnheer de voorzitter, wij zullen dus tegen deze motie stemmen.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

8 leden hebben ja geantwoord ;

21 leden hebben zich onthouden ;

84 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Van Eyken Christian
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Browaey Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Logist Marcel

Voorzitter

Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix

Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Francis Vermeiren tot besluit van de op 5 juni 1997 door de heer Francis Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de recente uitspraken van de minister betreffende de uitbreiding van de luchthaven van Zaventem en het aanleggen van nieuwe ontsluitingswegen naar de luchthaven – 692 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Vermeiren tot besluit van de op 5 juni 1997 door de heer Vermeiren in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de recente uitspraken van de minister betreffende de uitbreiding van de luchthaven van Zaventem en het aanleggen van nieuwe ontsluitingswegen naar de luchthaven.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, u zult zo dadelijk begrijpen waarom ik daarnet stelde – en het was geen lapsus linguae – dat men soms vertrouwen moet hebben in ministers, de regering en de administratie. Vijf jaar geleden heeft dit parlement op verzoek van zeer velen verklaard dat de luchthaven van Zaventem dringend noodzaak had aan toegangswegen. Het heeft toen, op Agalev na, een motie goedgekeurd waarin stond dat die toegangswegen er dringend moesten komen en dat de regering er werk van moest maken. Deze rechtlijnig-

Vermeiren

heid van Agalev treft men overigens voortdurend aan in dit dossier.

In januari van dit jaar heeft de heer Doomst, die het probleem goed kent en de eerste plaatsvervanger is van minister Van Rompuy, samen met mij een motie ingediend die opnieuw werd goedgekeurd, alweer met de niet-toevallige uitzondering van Agalev. De heer Doomst en de CVP-fractie hebben die uiteraard goedgekeurd. Samen met de SP-fractie, het Vlaams Blok en de Volksunie heeft deze fractie op dat ogenblik de Vlaamse regering een richtlijn gegeven. Ze hebben een verzoek aan haar gericht.

Nadat verschillende premiers, verschillende minister-presidenten, verschillende voor deze materie bevoegde ministers dat hadden beloofd, komt er pas nu op dat vlak, voor het eerst in twintig jaar, een ministerieel initiatief, namelijk van minister Baldewijns. Deze minister gaf zijn administratie de opdracht de mogelijkheden na te gaan om een bijkomende toegangsweg vanuit het noorden en vanuit het zuiden naar de luchthaven tot stand te brengen. Het is een richtlijn van het parlement, door alle fracties met uitzondering van Agalev goedgekeurd.

Toch organiseert een groep burgers uit Zaventem, Kortenbergh, Kampenhout, Steenokkerzeel en Herent, die zich de Onafhankelijke Actiegroep Midden-Brabant noemen, op drie mei een manifestatie met 721 deelnemers. De manifestatie was gericht tegen de verlenging van de landingsbaan 25L en 25R, waarover mevrouw Verwimp het heeft gehad.

Wij vinden dat er veel over te zeggen valt en dat dit moet worden bestudeerd. Er is hierover nog geen enkele beslissing genomen, laat staan dat er een standpunt is ingenomen. De actiegroep zegt intussen ook – ik heb het pamflet – dat de aanleg van nieuwe ontsluitingswegen vanaf de E40 en de E19 naar de luchthaven van Zaventem absoluut moet worden vermeden. Dat is dus in tegenspraak met de beslissing van het Vlaams Parlement van vijf jaar geleden en met die van januari.

Voorop in deze manifestatie liep de minister van Economie. Ik stel met grote verwondering vast dat een niet zo onbelangrijk minister in een actiegroep opstapt. Daarom drong ik er bij mijn collega's op aan en vroeg ik mijn fractievoorzitter de toestemming om te interpellieren. Ik interpelleer die minister dan in de commissie voor Ruimtelijke Orde-

ning – minister Baldewijns was ook aanwezig – om te vragen of hij zich heeft vergist, of hij het Vlaams Parlement aan zijn laars lapt, of hij daar geen oor voor heeft en of hij misschien een andere visie heeft ? Ik vond dat immers niet zo normaal.

Ik heb anderzijds kennis van de toespraken van de minister voor de Kamer van Koophandel van het arrondissement Halle-Vilvoorde, en ook in Brussel, en van zijn tussenkomst in antwoord op mijn interpellatie. Bij al die tussenkomsten en bij de goedkeuring van de resoluties heeft slechts één partij blijk gegeven van verzet tegen de ontsluiting van de luchthaven van Zaventem. Alle woordvoerders van de andere partijen hebben zich hieromtrent steeds in positieve zin uitgelaten. Had ik het verkeerd voor, mijnheer de minister ? Of was u misschien in de buurt aan het wandelen tijdens de manifestatie en bent u toevallig in die actiegroep terechtgekomen ? Graag had ik de juiste toedracht vernomen. De minister en mijn collega's in de commissie, die tijdens mijn interpellatie aanwezig waren kunnen dat getuigen.

De minister heeft dan gepoogd om een en ander op het niveau van de gemeente te brengen, wat niet zo duidelijk was. Ik vind dat we vandaag duidelijkheid moeten creëren. Ik vind dat, op een moment dat we een jaar aan het pleiten en vergaderen zijn over het feit dat we voor de burger duidelijkheid moeten creëren en eerlijke politiek moeten voeren, we de burger niet naar zijn mond moeten praten. We moeten de moed hebben om voor onze overtuiging uit te komen.

Ik heb Agalev niet per toeval drie keer vernoemd. Zij zijn duidelijk, maar wij zijn ook duidelijk in onze motie. Als het parlement zich heeft uitgesproken, begrijp ik niet dat een minister na een bijna unanieme goedkeuring van een motie de wil van het parlement negeert. Ik vermoed wat de reden is, maar ik wil er niet over uitweiden. Ik zie dit in het licht van de nieuwe politieke cultuur. De schizofrene toestanden moeten verdwijnen – luister naar mijn woorden, maar kijk niet naar mijn daden, kan niet langer.

Eerlijkheid, daar gaat het om, de eerlijkheid om voor onze mening uit te komen. We dansen naar de pijpen van een ander. We springen eens op tafel en dan weer dansen we ernaast. Zolang we de eerlijkheid niet hebben, mogen jullie allemaal inspanningen doen inzake nieuwe politieke cultuur maar zal er geen resultaat komen.

Misschien is het mijn gevorderde leeftijd die me toelaat het zo onverbloemd te stellen. Ik garandeer

Vermeiren

u dat die oneerlijkheid de politiek zeer ernstig schaadt. Daarom leg ik die motie voor.

Ik zou echt niet begrijpen, en de burger nog minder, dat vandaag de meerderheidsgroepen om een minister plezier te doen deze motie niet zouden goedkeuren als ze die drie maanden geleden wel hebben gestemd. Ik zou het niet begrijpen, en de burger evenmin. (*Applaus bij de VLD en de VU*)

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat de heer Vermeiren onnodig een incident creëert dat vooral door gemeentepolitiek is geïnspireerd.

De tekst die nu voorligt, is precies dezelfde als de tekst die wij hier een aantal weken geleden hebben goedgekeurd. Door er een tweede keer over te stemmen, doen we het parlement oneer aan. De motie is goedgekeurd, de bevoegde minister heeft zich ermee akkoord verklaard, er is een commissie aan het werk en de kredieten zullen worden vrijgemaakt. Wij voelen dus zeer goed aan, mijnheer Vermeiren, dat uw optreden een uitloper is van de Zaventemse gemeenteraad. Ik kom goed overeen met minister Van Rompuy en u zou dat beter ook doen. Zo hoeft u geen dubbel werk te doen. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Ik doe liever dubbel werk dan double talking.

De voorzitter : Mevrouw Verwimp heeft het woord.

Mevrouw Cecile Verwimp-Sillis : Ik wil de vergadering erop wijzen dat de heer Vermeiren in zijn betoog een element vergeten is. In de Zaventemse gemeenteraad werd een motie goedgekeurd waarin men zich voorstander verklaarde van een ontsluitingsweg. Deze ontsluitingsweg naar de luchthaven mag evenwel niet op het grondgebied Zaventem komen. Dat is toch onvoorstelbaar, een reinste voorbeeld van het NIMBY-syndroom.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
44 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
67 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Penris Jan
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja

Voorzitter

Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef

Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Johan Malcorps tot besluit van de op 10 juni 1997 door de heren Johan Sauwens, Ward Beysen en Johan Malcorps gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het experiment met gratis openbaar stadsvervoer in Hasselt en de implicaties ervan voor het globale mobiliteitsbeleid van de Vlaamse regering
– 695 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Sauwens en Malcorps tot besluit van de op 10 juni 1997 door de heren Sauwens, Beysen en Malcorps gehouden interpellaties tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het experiment met gratis openbaar stadsvervoer in Hasselt en de implicaties ervan voor het globale mobiliteitsbeleid van de Vlaamse regering.

Door mevrouw De Maght-Aelbrecht werd hierop een amendement ingediend dat luidt als volgt :

Een vijfde streep toevoegen, die luidt als volgt :

Voorzitter

"– vraagt de Vlaamse regering over te gaan tot een snellere objectieve behandeling van de ingediende aanvragen tot het afsluiten van mobiliteitsconvenants."

Wij spreken ons eerst over het amendement uit.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw De Maght-Aelbrecht op de met redenen omklede motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
53 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
57 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan

Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy
Logist Marcel
Maes Jacky
Marsoul Hugo
Matthijs Erik

Voorzitter

Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Sauwens en Malcorps.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 86 leden hebben ja geantwoord ;
 25 leden hebben zich onthouden ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja

Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Coens Joachim
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno

Voorzitter

Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Browaey Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Timmermans Jacques
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jos Stassen en Jos Geysels tot besluit van de op 12 juni 1997 door de heer Jos Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen voor een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en de gevolgen voor de toekomst van de dorpsgemeenschap van Doel

– 703 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Stassen en Geysels tot besluit van de op 12 juni 1997 door de heer Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen voor een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en de gevolgen voor de toekomst van de dorpsgemeenschap van Doel.

Door mevrouw Maes en de heren De Gucht en Cordeel werden hierop amendementen ingediend.

Het amendement van mevrouw Maes luidt als volgt :

In de laatste streep op de derde en vierde regel na de woorden "in samenhang met" de woorden "en gelijktijdig met" toevoegen.

Het amendement van de heren De Gucht en Cordeel luidt als volgt :

Een vierde streep toevoegen, die luidt als volgt :

Voorzitter

"– vraagt de Vlaamse regering dat, bij eventuele onteigeningen, de betrokken eigenaars zouden vergoed worden op een wijze dat ze hun huidige wooncomfort kunnen bewaren en/of verbeteren."

Wij spreken ons eerst over de amendementen uit.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Ik zal het kort houden, hoewel het amendement zo essentieel is dat ik het tweemaal heb ingediend. Immers, in geen van beide moties komt expressis verbis het begrip gelijktijdigheid voor in verband met de beslissing over de containerkade en over het dorp Doel. Precies dat heeft een groot ongenoegen gewekt, niet alleen in het dorp, maar in het hele Waasland.

Sommige fracties – ik denk aan de SP – hebben zelfs hun eensgezindheid ingeroepen. Het is te laat op de avond om de citaten boven te halen die daar afbreuk aan doen. Want de heer Willockx heeft virulent geprotesteerd tegen het feit dat de heer Baldewijns deze gelijktijdigheid niet heeft verzekerd.

Beide moties spreken over een zekere samenhang. Ik heb begrepen dat in de motie van de heer Wymeersch het woord samen toevallig is weggevalen. Ik zou met deze invoeging van het woord gelijktijdigheid willen aandringen dat, een beslissing komt over de containerkade, ook een beslissing over Doel veronderstelt op hetzelfde ogenblik.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, onze fractie zal de motie van de heren Stassen en Geysels goedkeuren, omdat ze correct en duidelijk onze bekommernis in het debat over de nieuwe containerkade in de Waaslandhaven weergeeft.

Natuurlijk keuren we over deze aangelegenheid slechts een motie goed. Het amendement van de heer De Gucht is op dit moment voorbarig en we zullen het daarom niet goedkeuren. De toevoeging en verfijning die het amendement van mevrouw Maes aanbrengt, zullen we uiteraard wel goedkeuren, omdat ook die precies verwoordt wat in de commissie is geformuleerd (*Applaus bij de CVP*).

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de voorzitter, ik verheug mij om de verklaring van de heer De Meyer. Ook ik vind dat de correctie van mevrouw Maes de zaken nog beter heeft aangevuld en nog duidelijker heeft gemaakt. Ik ben dan ook blij dat dit parlement hieraan een meerderheid zal geven.

Collega's, we moeten goed beseffen wat hier aan de hand is. Sinds augustus 1995 weten de mensen van Doel dat er een groot project op hen afkomt, een project dat een heel dorp kan doen verdwijnen.

De mensen wachten al twee jaar op de executie.

De Vlaamse regering zal binnenkort beslissen over de bouw van de containerterminal. Daarom hebben wij gevraagd om de twee beslissingen over de toekomst van Doel en de bouw van de containerterminal samen te voegen. Ik zou blij zijn als het parlement dit wil doen, want dit stond niet in het antwoord dat de minister 14 dagen geleden gaf. Daarmee zou het Vlaams Parlement Doel een heel grote dienst bewijzen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer Frans Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Maes heeft gelijk. De gelijktijdigheid moet worden ingeroepen. Door een technische fout is de gelijktijdigheid die wij in onze motie hadden ingeschreven, weggevalen uit het gedrukt stuk.

Mijnheer De Meyer, ik wil er toch op wijzen dat de motie die de heer Penris en ik samen hebben ingediend, inhoudelijk verder gaat. De CVP stelt dat wij binnen het Vlaams Blok niet op dezelfde hoogte zouden zitten, maar de CVP wil blijkbaar op inhoudelijk vlak geen stelling innemen. Wij zijn erin geslaagd om inhoudelijk op dezelfde golflengte te zitten. Onze motie gaat een stuk verder. Wij houden de motie aan en zullen ze steeds blijven verdedigen. Wij kijken vol spanning uit naar het stemgedrag van de andere fracties.

De voorzitter : De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Karel De Gucht : Mijnheer de voorzitter, ik zou graag het amendement van de VLD kort willen toelichten. Ik begrijp niet goed dat de CVP zegt dat ze tegen zal stemmen. In het amendement staat dat aan de Vlaamse regering gevraagd moet worden om bij eventuele onteigeningen de betrokken eigenaars te vergoeden op zo'n manier dat ze hun huidige wooncomfort kunnen bewaren of ver-

De Gucht

beteren. Dit houdt de mensen in Doel bezig. Ze worden geconfronteerd met het onontkoombare feit dat die containerhaven er zal komen en ze vragen zich af of ze zich op een aanvaardbare wijze zullen kunnen herlokaliseren. Dit wordt vertolkt in dit amendement. Ik begrijp de wijze waarop de heer De Meyer heeft gereageerd, niet goed. Misschien berust zijn reactie op een misverstand. Dit was de reden waarom ik nog een korte toelichting wou geven.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van mevrouw Maes op de met redenen omklede motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schampelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien

Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul

Voorzitter

Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Gucht op de met redenen omklede motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 44 leden hebben ja geantwoord ;
 9 leden hebben zich onthouden ;
 56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Browaeyns Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne

De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dillen Marijke
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel

Voorzitter

Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Timmermans Jacques
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de aldus geamendeerde met redenen omklede motie van de heren Stassen en Geysels.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 87 leden hebben ja geantwoord ;
 23 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Caubergs Jan
 Coens Joachim
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dua Vera
 Dumez Paul
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik

Voorzitter

Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verougstraete Christian
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André

Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Timmermans Jacques
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement de aldus geamendeerde motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Jan Penris tot besluit van de op 12 juni 1997 door de heer Jos Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen voor een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en de gevolgen voor de toekomst van de dorpsgemeenschap van Doel
– 701 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Wymeersch en Penris tot besluit van de op 12 juni 1997 door de heer Stassen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, en tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen voor een nieuwe containerterminal in de Waaslandhaven en de gevolgen voor de toekomst van de dorpsgemeenschap van Doel.

Voorzitter

Door mevrouw Maes en de heren Wymeersch en Penris werden hierop amendementen ingediend.

Het amendement van de mevrouw Maes luidt als volgt :

In de laatste streep, 1°, op de tweede regel na de woorden "nieuwe containerkade" het woord "gelijktijdig" invoeren.

Het amendement van de heren Wymeersch en Penris luidt als volgt :

In de laatste streep, 2°, op de tweede regel het woord "mildere" vervangen door het woord "milderende".

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de mevrouw Maes op de met redenen omklede motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
50 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden ;
54 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Browaeyts Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dillen Marijke
Dua Vera
Feytons Freddy
Gabriels Jaak

Geysels Jos
Huybrechts Pieter
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Maes Nelly
Malcorps Johan
Penris Jan
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sauwens Johan
Stassen Jos
Strackx Felix
Van Aperen Arnold
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Lindt Sonja
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis
Verougstraete Christian
Verwimp-Sillis Cecile
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Bossuyt Gilbert
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dielens Fred
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Lindekens Kathy

Voorzitter

Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Platteau Stefaan
 Timmermans Jacques

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heren Wymeersch en Penris op de met redenen omklede motie.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 22 leden hebben ja geantwoord ;
 31 leden hebben zich onthouden ;
 56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Caubergs Jan
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc

Voorzitter

Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Browaeys Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Timmermans Jacques
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen

Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Wymeersch en Penris.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 22 leden hebben ja geantwoord ;
 31 leden hebben zich onthouden ;
 56 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Bogaert Jean-Marie
 Caubergs Jan
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Penris Jan
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Strackx Felix
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Verougstraete Christian
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Candries Herman
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert

Voorzitter

De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward

Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Timmermans Jacques
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.56 uur.*